

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

25. YIL

DEVİRİME HAZIRLANIYORUZ!

Sosyalizm İçin

ISSN 1300-3585

KIZIL Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2012/12 (45) • 16 Kasım 2012 • 1 TL

www.kizilbayrak.net

*Açlık grevi 9. haftada,
tutsaklar ölüm sınırında...*



**Talepler derhal
kabul edilsin!**

İÇİNDEKİLER

Büyük metal hareketliliği ve Renault deneyimi	3-4
Açlık grevindeki tutsaklar ölüm sınırında!	5
Açlık greviyle eylemli dayanışma büyüyor	6
HDK 2. Genel Kurulu üzerine	7
Darbe ve Muhtıraları Araştırma Komisyonu	8
Kandil çok soğuktu!	9
DHF'den açıklama	10
Kıgılı davasında ilk duruşma	11
Türk Metal'e Renault'da büyük öfke	12-13
Oyak-Renault'da yaşananların gösterdiği	14
Metal işçisinin MESS-Türk Metal ittifakını yıkmaktan başka çaresi yoktur!	14
Ankara'da 25. yıl coşkusu	16-17
Geceye gelen mesajlardan	18
Katledilişinin 3. yıldönümünde komünist işçi Alaattin Karadağ'ın devrimci anısına	19
İzmir İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Gecesi üzerine	20-21
"TOHUM" şöleni gerçekleşti	22
Taksim yalanı	23
Suriye'ye yönelik gerici ablukaya karşı anti-emperyalist mücadeleleri yükseltelim!	24
Avrupa'da açlık grevi ile dayanışma eylemleri	25
YÖK düzeni yeni taslağı piyasaya sürdü	26
Gençlik faşist baskılara boyun eğmeyecek!	26
50'li yıllar İstanbul'unda "gurbet kuşları"	28-29
Avrupa'da şalterler indi hayat durdu	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2012/12 (45) * 16 Kasım 2012

Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Tayfun Altıntaş
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Millet Cd. Selçuk
Sultan Cami Sk. No 2 / 9 Fatih / İstanbul
Tlf. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Altay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan...

Onbinlerce metal işçisinin çalışma ve yaşam koşullarının belirleneceği grup metal TİS'leri, geçtiğimiz dönem içerisinde yaşanan yetki sorunu üzerinden belirsiz kalmış, bu aynı süreç metal patronlarına zaman kazandırırken Türk Metal çetesini de rahatlatan bir etkene dönüşmüştü. Zira yetkilerin belirsiz kalması, sürecin hareketsiz ve durgun seyretmesini de peşinden getirmişti.

Fakat yetki sorunu geride kaldıktan sonra, Birleşik Metal İşçileri Sendikası ve Türk Metal'in TİS taslaklarını açıklamasıyla birlikte metal işçileri cephesinden ilk tepkiler ve eylemli süreçler de gündeme gelmeye başladı. Özellikle Türk Metal çetesinin yeni bir ihanet belgesi olan TİS taslağına karşı metal işçilerinin ortaya koyduğu tepkiler hızla ileri eylem biçimlerine dönüştü. Arçelik işçilerinin yürüyüşüyle başlayan süreç Renault işçilerinin iş bırakma ve fabrikayı terk etmeme eylemleri ile doruğa ulaştı.

TİS taslaklarının ilanıyla birlikte cereyan eden bu olaylar, önümüzdeki günlerde grup TİS'leri ekseninde yaşanacak gelişmelere de ışık tutmakta, sınıf devrimcilerine ve ilerici-öncü sınıf güçlerine yeni görev ve sorumluluklar yüklemektedir. Metal işçilerinin Türk Metal çetesinin saltanatına ve ihanetçi tutumuna karşı gelişen hoşnutsuzluğunu bilinçli ve örgütlü bir sınıf tavrına dönüştürmek bu görevlerin ilk sırasında yer almaktadır.

Kürt siyasi tutsakların açlık grevi kararlılıkla sürerken, dışarıda eyleme yönelik destek de gün geçtikçe büyüyor. Kürt halkı zindanlarda süren direnişi tüm baskı ve azgın devlet terörüne rağmen onbinlerle sahipleniyor. Yanı sıra Kürt politikacılar ve milletvekilleri de direnişi dışarıda büyötmek için süresiz-dönüşsüz açlık grevine başlamış bulunuyor. Bu açıdan Türk sermaye devleti her geçen gün daha da köşeye sıkışıyor ve saldırganlaşıyor.

Gelinen aşamada haklı ve meşru talepler üzerinden devam eden açlık grevinin kazanımı için ortaya konulan çabayı yükseltmek, taleplerin



karşılanması doğrultusunda sonuç alıcı bir mücadele hattı örmek yakıcı bir ihtiyaç olarak önümüzde duruyor.

Komünist hareketin 25. yılı vesilesiyle gündeme gelen politik kitle etkinliklerinin ikincisi Ankara'da gerçekleşti. 25 yılın birikimi ve coşkusu Ankara'lı işçilerin, emekçilerin ve gençlerin emperyalist savaşa ve kapitalist sömürüye karşı buluştuğu etkinlik kürsüsünden bir kez daha yansıdı. Gazetemizin bu sayısında Ankara'da yapılan etkinliğe geniş bir yer ayırıyoruz.

H. FIRAT

Dünya
Ortadoğu
ve
Türkiye

Kitapçılarda...



E K S E N Y A Y I N C I L I K

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - https://rantey.org

H. FIRAT

Program sorunları
üzerine konferanslar

Ulusal Sorun
ve
Devrim



E K S E N Y A Y I N C I L I K

Büyük metal hareketliliği ve Renault deneyimi

Metal işçileri 1998'deki o büyük patlamanın ardından bir kez daha Türk Metal çetesine karşı ayağa kalktılar. Birçok fabrikada işçiler Türk Metal'in hazırladığı taslağa karşı öfkelerini çeşitli biçimlerde ortaya koydular. Öfke birçok fabrikada alkışlı-ışıklı protestolar biçiminde dışa vurulurken, Eskişehir Arçelik işçileri fabrikadan kent merkezine 10 kilometrelik yolu yürüdüler. En ileri eylem ise Bursa Renault fabrikasında gerçekleşti.

Renault işçileri işi durdurarak eylemliliği üst bir noktaya taşıdılar. Bu aynı zamanda şu haliyle hareketin ulaştığı en ileri nokta oldu. Ama Renault işçilerinin bu çıkışı sermaye, devlet ve Türk Metal çetesi tarafından terör uygulanarak karşılandı. Türk Metal'in çeteleri tarafından fabrika içerisinde ve dışında estirilen terörle yaratılan abluka, polisin de işin içine sokulmasıyla pekiştirildi ve en sonunda da eylem bu yoğun baskı altında kırıldı.

Ama sermaye ve uşakları bununla da yetinmediler. Eylemin bitirilmesinin hemen arkasından işten atma saldırısı devreye sokuldu. Böylelikle hem Renault işçilerine hem de bir bütün olarak metal işçilerine açık bir gözdağı verilmiş oldu. İşten atma saldırısı Renault işçilerinin öfkesini daha da büyüttü ama bu saldırı karşılanamadığı ölçüde direncini de kırdı. Böylelikle aynı zamanda hareketin önü de kesilmiş oldu. Ancak metal işçisinin öfkesi henüz yatışmış değil. Eylemlerin bastırıldığı fabrikalarda kontrol tümüyle sağlanmış değil ve başka bir dizi fabrikada da protesto haberleri gelmeye devam ediyor.

Bu büyük sınıf hareketliliğinin bundan sonraki olası seyri ve gelişme olanakları konusunda açıklık sağlamak, onun gerisindeki temel dinamikleri ve yüzyüze kaldığı sorunları kavramakla mümkündür. Bunun için hareketin tablosuna, özeldi ise Renault'daki deneyime yakından bakalım.

Öncelikle belirtmek gerekir ki yaşanan hareketlilik, sınıfın kendiliğinden bir eylemidir. Dayanılmaz çalışma ve yaşam koşulları altında bunalan metal işçileri, Türk Metal çetesinin yeni bir satış sözleşmesinin işaretini vermesiyle eyleme geçmiştir. Kuşkusuz tek başına çalışma koşulları ve sendikal ihanete duyulan öfke bu hareketi doğurmamıştır. Hareketin doğumunda metal işçilerinin birkaç yıldır biriktirdiği mücadele deneyimi de son derece etkili olmuştur. Geçtiğimiz sözleşme döneminde Birleşik Metal'in grev yolunu tutması, ardından Bosch işçilerinin sarsıcı çıkışı metal işçilerinde otuz yıllık TİS ve sendikal düzene mahkum olmadıklarını göstermiş, Türk Metal prangasından kurtulma umudunu güçlendirmişti. İşte bunun için yıllardır işkolunda oynanan satış oyununun daha ilk perdesinde metal işçileri her zaman olduğu gibi boyun eğmek yerine Bosch işçileri tarafından açılan yoldan yürüdüler.

Renault'da biriken öfke açığa çıkmadan önce de güçlü biçimde hissedilmekteydi. Öyle ki fabrika bir barut fıçısı gibiydi. Çalışma yükü özellikle son dönemde alabildiğine artmış, işçilerin fiziksel sınırlarını zorlayan bir noktaya ulaşmıştı. Çalışma koşulları böyleyken yıllar boyunca satış sözleşmeleriyle eriyen ücretler, işçilerin sabrını zorlamaktaydı. Dikkatli bir gözlemci Renault

işçilerinin öfkeli homurdanmalarını rahatlıkla duyabilirdi. İşçiler ağır ve dayanılmaz çalışma koşullarında aldıkları düşük ücretlerden yakınıyor, çareyi de yeni toplu sözleşmede görüyorlardı. Fakat Türk Metal'in varlığı bu beklentiyi de ortadan kaldırıyor. Bundan dolayı özellikle Bosch çıkışından sonra daha da yoğunlaşan bir biçimde Türk Metal'i baskı altına aldılar. Türk Metal ise bu basınç karşısında çareyi yalana sarılmakta buldu, yalan vaatlerle Renault işçisini kandırmaya çalıştı. Ancak bu yalan vaatler öfkeyi yumuşatmak yerine, onu daha sert biçimlerde dışavurmak üzere besledi sadece. Böylelikle de Türk Metal'in açıkladığı taslak satışın işareti olarak görüldü ve sert tepkiler doğurdu.

Hareketin kendiliğinden niteliği ve aynı zamanda buradan gelen sınırları, yine Renault örneğinde çok açık biçimde görülmektedir. Öncelikle hareket bir bütün olarak bir kez daha 1998'dekine benzer biçimde kendiliğinden gelişti. Bardağı taşıran damla ile birlikte önden bilinçli ve planlı müdahale olmaksızın doğrudan işçilerin inisayitifiyle başlayan protesto eylemleri fabrika fabrika yayıldı. Aynı koşulları paylaşan işçiler, birbirinden etkilenecek ve öğrenerek benzer biçimlerde eyleme geçtiler. Hareket bir kez başladıktan sonra ise giderek ivme kazandı ve yeni eylem biçimleri gündeme geldi. Eskişehir'de Arçelik işçilerinin on kilometrelik yürüyüşü fabrika sınırları içerisinde kalan öfkenin dışarı taşıdığı bir ilk örnek oldu ve hareket yeni bir safhaya girdi. Günler boyunca neredeyse kesintisiz biçimde Türk Metalcileri yuhalayan Renault işçileri, Arçelik işçilerinden öğrendikleri gibi bir yürüyüş için hazırlık yaptılar, ama kendilerini önden hiç düşünmedikleri bir eylemin içinde buldular.

Fitili ateşleyen kıvılcımı da Türk Metal çaktı. Montaj bölümündeki protesto karşısında açıklama yapmak üzere işçileri toplanmaya çağıran Türk Metalciler, sonra bundan arsız biçimde vazgeçince işçiler de onların peşinden üretimi bırakıp yürüyüşe geçtiler. Yürüyen işçiler diğer bölümlerdeki işçileri de yürüyüşe katılmaya çağırırken eylem çığ gibi büyüdü. Böylelikle de bir protesto gösterisi olarak başlayan eylem üretimi durdurma noktasına varmış oldu. Bu aşamadan sonra ise işçiler, fabrika yönetimi ve Türk Metalciler'in tutumlarına karşılık olarak taleplerini netleştirdiler. Önce diğer fabrikalarda öne çıktığı gibi taslağın geri çekilmesini ve beklentilerine karşılık verecek biçimde değiştirilmesini istiyorlardı. Türk Metalciler'in bunu olumsuz yanıtlaması üzerine ise bu kez istifa için noter talep ettiler.

Renault işçilerinin kazanması, öncelikle diğer vardiyalardaki işçilerin eyleme katılımına, ikinci olarak MESS kapsamındaki diğer fabrikalarda çalışan işçilerin de aynı yola girmelerine, üçüncü olarak ise diğer sınıf bölüklerinin verecekleri desteğe bağlıydı. İlk bakışta tüm bu cephelerden yolların açık olduğu görünüyordu. Zira 00.00-08.00 vardiyasından başlayarak hemen hemen tüm Renault işçilerinin eyleme katılmaları kesin gibiydi. Haber kısa sürede Bursa'daki MESS kapsamındaki diğer fabrikaların işçilerine yansıdığı için bu fabrikaların kaynağına dair bilgiler geliyordu. Örneğin Coşkunöz işçilerinin hareketlendiği söyleniyordu, eylemin devam etmesi halinde başka bazı fabrikalarda da er geç gündüz

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>



eylemli çıkışların yapılması muhtemeldi. Renault işçilerinin eylemini coşkuyla karşılayan fabrikaların başında gelen Bosch'ta ise işçilerden Renault'ya doğru gelişler vardı. Kuşkusuz aynı etkinin ülke çapında görülmesi kesindi.

Ancak işte Renault da içerisinde olmak üzere tüm bu fabrikalardaki hareketlenmeler asgari bir bilinç ve örgütlenme düzeyinden hemen tümüyle yoksundu. Dahası sermaye, devlet ve özellikle de Türk Metal, baskı ve zorbalıkla tüm bu yolları tıkamayı kısa sürede başardı. Bunu yaptıktan sonra ise eylemci Renault işçilerini dağıtmak zor olmadı.

Konuyu Renault özgülünde açarsak durumun tam olarak nasıl yaşandığını daha iyi anlatabiliriz. Renault'da Birleşik Metal-İş tarafından kurulduğu bilinen komite ya da komiteler, harekete yön verebilecek bir inisiyatif, inisiyatifi ele alacak bir kapasite gösteremediler. Eğer böyle bir kapasite gösterebilmiş olsalardı, pekala üretimi durdurmadan önce ortaya çıkmış büyük öfkeyi Türk Metal'den istifa etmek yönünde ilerletebilirlerdi. Ya da başlayan eylemi sürdürmeyi başarabilirlerdi. Ama böyle bir kapasite olmadığı gibi, üretimi durdurma eylemi başladıktan sonra ihtiyacı net biçimde görüldüğü halde boşluğu doldurabilecek bir komite de kurulamadı. Bunun böyle olmasında büyük ölçüde öncü nitelikli işçilerin yeterli bilinç ve deneyimden yoksun olması, aynı zamanda öne çıkmak konusunda yeterli cesaret ve özgüveni gösterememeleri rol oynamıştır. Örneğin fabrika yönetiminin görüşmek üzere bir temsilciler heyeti istemesi, tam da bu nedenlerle birlikte işten atılma korkusu nedeniyle reddedilmiştir. Yine işten atılan işçiler cephesinden mücadelenin örgütlenmesi bakımından da benzer türden bir önderlik yoksunluğu sorunu ile yüz yüze kalınmıştır.

Diğer fabrikalardaki öncü işçilerin ve örgütlülüklerinin durumu Renault'dan daha iyi değildir. Bu koşullarda ise aynı sorunları yaşayan işçilerin birbirlerinden etkilenecek zincirleme eyleme

geçmeleri mümkünse de, sermaye ve Türk Metal’in bilinçli ve planlı eylemleri karşısında, bu eylemlerini ortaklaşmaları, ortak bir hedef doğrultusunda bilinçli ve planlı biçimde yönetmeleri çok zordur. İşte bu da yaşanan türden bilinç ve önderlikten yoksun kendiliğinden bir patlamanın sınırlarını göstermektedir.

Bu arada belirtelim ki tüm yetersizliklerine ve açığa çıkan zayıflıklarına rağmen metal hareketliliği, sınıfın mücadele kapasitesini ve devrimci dinamiklerini tartışmasız bir biçimde yeniden kanıtlayan eşsiz bir örnek olmuştur.

Bu noktada Birleşik Metal-İş’in bu süreç içerisindeki tutumuna gelmek istiyoruz. Çünkü Türk Metal’in egemen olduğu fabrikalardaki hareketin geleceği bir ölçüde de Birleşik Metal’in tutumuna ve örgütlü müdahalelerine de bağlıydı. Geçtiğimiz TİS sürecinde işbirlikçi TİS düzeninde açılan gedikler, arkasından Bosch’un örgütlenmesi, taslakların erkenden açıklanması ve bu süreçte ortaya konulan kararlı tutumlar, dahası Türk Metal’in örgütlü olduğu fabrikalarda içeriden kurulmaya çalışılan komiteler, Birleşik Metal’in bilinçli ve kararlı bir hazırlık içerisinde olduğunu göstermekteydi. Üstüne Bosch’ta yetki oyununa karşı işçilerin kenetlenmesiyle sağlanan büyük moral güce de dayanarak, Renault işçilerinin olası çıkışını sahiplenmek konusunda çağrılar da yapmaktaydı.

Ama Renault işçileri beklenmedik biçimde üretimi durdurma ve fabrikayı terketmeme eylemine başvurdıklarında, Birleşik Metal-İş cephesinden zayıflıklar da kendisini göstermeye başladı. İçeride kurulan komitenin yetersizliğine değinmiştik, ki bu yetersizliği bir ölçüde Birleşik Metal-İş’in hanesine yazmak gerekir. İkinci olarak ise Türk Metal’in Renault etrafında abluka oluşturmaya engel olacak, daha sonra da bu ablukayı kırabilecek bir güç yığılmayı başaramadı. Bosch işçileri başta olmak üzere üyelerine Renault’nun önüne gitme yönünde çağrılar yaptı, fakat bu gidişler kişisel ve küçük gruplar halinde oldu. Bu ölçüde de işçiler Türk Metal’in satırlı çetelerinin saldırısına uğradılar. Bu olduktan sonra da Birleşik Metal çağrılarını geri çekti. Daha sonra ise işten atılan işçileri mücadeleye yönlendirmekten uzak durdu. Bu aşamada net biçimde görüldüğü üzere, Birleşik Metal-İş’in tutumu, Renault işçileri kendi çabalarıyla ablukayı yarabilecek bir güç ortaya koyamadıkları ölçüde, saldırıdan savunmaya ve geri çekilmeye doğru bir seyir izlemiş oldu.

Tüm bunlardan sonra şunu söyleyebiliriz: 1998’deki patlama sırasında Birleşik Metal-İş cephesinden ayağa kalkan metal işçilerine sırtını dönen bir tutuma tanıklık etmiştik. Bu kez ise aksine kucacağını açan bir yaklaşım görmekle birlikte, hareketi kucaklayıp çekip alabilecek bir güce ve kapasiteye de henüz sahip olmadığına tanıklık etmiş olduk.

Renault işçilerinin çıkışı bastırılmış ve hareketin ivmesi düşmüş gibi görünmekle birlikte, şurası kesindir ki sermaye ve çeteleri henüz metal işçisinin mücadele isteğini kırmış, moral bakımdan çökertmiş, saflarını dağıtmış değildir. Ancak şundan da hiç kimsenin kuşkusu olmasın ki, Renault’da ve diğer fabrikalarda bu sonuçlara ulaşmak için tüm imkanlarını seferber etmekten geri durmayacaklardır. Bunun için işten atılmalar başta olmak üzere yaşanacak saldırılar karşısında etkin ve kararlı bir duruş sergilemek, aktif bir sınıf dayanışmasını örgütlemek, yanısıra da bugünkü hareket içerisinde açığa çıkan zayıflıkları gidermeye yönelik adımlar atmak gerekmektedir.

Görev ileri ve öncü metal işçilerinin omuzlarındadır. Görev tüm bu sorunları devrimci bir tarzda çözmek sorumluluğunu taşıyan komünistlerin omuzlarındadır. Görev metal işçileriyle aktif dayanışmayı örgütlemek üzere ileri sınıf güçlerinin ve ilerici devrimci güçlerinin de omuzlarındadır.

Türk Metal’e tepkiler artıyor

Metal sektöründe MESS grup sözleşmeleri süreci, Türk Metal’in sözleşme taslağını açıklaması ile hareketlenmeye başladı. Türk Metal’e duyulan öfkenin, iş bırakma, yürüyüşler olarak ortaya çıktığı bugünlerde, sermaye düzeni ve işbirlikçi hain Türk Metal sendikası kol kola vererek metal işçilerini işten atmalar ve tehditlerle ezmeye, ortaya çıkan eylemli tepkileri dizginlemeye çalışıyor.

Arçelik

Eskişehir’de Türk Metal üyesi Arçelik işçileri, Türk-İş yönetiminin Yeni Sendikalar Yasası Kanunu kabul etmesine ve Türk Metal’in hazırladığı MESS Grup TİS taslağına karşı 10 Kasım günü eylem yaptı. Yaklaşık 600 Arçelik işçisi fabrikadan çıktıktan sonra polisin engelleme girişimlerine rağmen Alpu Kavşağı’nı geçerek Yunuskent’te basın açıklaması yaptı. “Türk Metal istifa!” sloganları atan işçiler Türk Metal’in %25 sözü vermesine rağmen %18 zam talebiyle masaya oturmasına tepki gösterdiler. İşçiler temsilcilerin seçilmiş olmadığını, Ankara’dan atandığını belirttiler.

İşçiler, Türk-İş yönetiminin işbirlikçiliği sürdürmesi ve sendikalar yasasına tepki

göstermemesi durumunda derhal istifa etmesi gerektiğini belirttiler.

Arçelik işçileri 8-10 Temmuz tarihlerinde de maaş farkları, kayar vardiya düzenine geçilmesi ve iyileştirme zammı konularında patrona ve Türk Metal’e tepki göstererek yemekhane boykotu yapmışlardı.

Otokar

Sakarya’da kurulu bulunan Otokar işçileri, Türk Metal’in TİS taslağını protesto etti ve sendika başkanını istifaya çağırdı.

Sakarya’da bulunan ve adını sermaye devletinin üreteceği “milli tank” projesi ile duyuran Otokar işçileri de 12 Kasım günü yaptıkları eylemle Türk Metal’in TİS taslağını protesto ettiler.

Yerel basına yansıyan haberlere göre 300 kadar işçi TİS taslağını ve orada yer alan zam oranlarını yetersiz bularak iş çıkışında ısıklık ve sloganlarla tepkilerini gösterdiler.

Eylemde işçiler “Sendika başkanı üreten işçiye verdiği sözleri masa başında satıyor” diyerek Türk Metal Sakarya Şube Başkanı Şahin Kaya’nın da istifasını istediler.

Bosch’ta Türk Metal’in “yetki” oyunu

Yıllardır Bosch işçileri üzerinde zorbalığa ve ihanete dayalı hükümlerle kuran Türk Metal çetesi, geçtiğimiz Mart ayında Bosch işçilerinden yediği tokadı hazmedemeyerek saldırılarını sürdürüyor. Daha önce faşist beslemelerini işçilerin üzerine salan, şoven manipülasyonlar yaparak işçilerde Birleşik Metal’e yönelik güvensizlik ve karışıklık yaratmak isteyen Türk Metal, Bosch işçilerinin kararlılığına karşı yeni bir hamle yaparak Bosch’ta uğradığı hezimetten kurtulmaya çalışıyor.

Türk Metal’den “yetki belgesi” iddiası

Bosch’ta Türk Metal yeni bir hamle yaparak, bakanlıktan aldığı bir belgeyle toplu sözleşme yetkisinin kendisine çıktığını iddia ediyor. İlgili belgeyi internet sitesinde duyuran Türk Metal, aynı belgeyi çoğaltarak gece vardiyasında fabrikalara dağıttı.

Ancak yetki belgesinin veriliş biçimi bile bu hamlenin sermaye, hükümet ve Türk Metal ortaklığıyla yapıldığını gösteriyor. Çünkü belge, sendikaların yetki başvuruları için son tarih olan 4 Mayıs’ta yaptıkları başvuruya değil, Türk Metal’in 10 Eylül tarihinde yaptığı yeni bir başvuruya yanıt olarak veriliyor. Dahası, Cumhurbaşkanı’nın Sendikalar ve Toplu İş İlişkileri Yasası’nı onaylamasının hemen ardından ve hiçbir sendikaya yetki verilmeden yapılıyor. Bu da bu hamlenin gerici işbirliğinin sonucu olduğunu teyit ediyor. Bosch işçilerinin çıkışının kendisi için yarattığı tehlikenin farkında olan sermaye, böylece bu çıkışı boğmaya çalışıyor.

Birleşik Metal’den alınan bilgiye göre henüz kendilerine bakanlıktan resmi bir bilgi ulaşmadı ve yaşananlar tam bir hukuksuzluk örneği.

Türk Metal panik yaratmaya çalışıyor

Türk Metal bu hamle ile birlikte fabrikada bir bozgun havası yaratmanın hesaplarını yapıyor. Öyle ki, yetki belgesini fabrikalarda dağıtılmasıyla bir panik havası oluşturmaya çalışılıyor. Türk Metal yetkilileri, Birleşik Metal üyesi Bosch işçilerine 3 gün içerisinde sendikalarına üye olmaları halinde, noter parası

ödemeyeceklerini söylüyorlar ve üyelikler için de fabrika çıkışlarında otobüs bulunduruyorlar.

Ancak aynı yetkililer, yakın zaman önce Bosch Rexroth’ta keyfi biçimde işten atılan işçiler arasında kendi üyeleri de olmasına rağmen sessiz kalarak bir anlamda saldırıyı onaylıyor.

“Bu mücadele onur sorunudur!”

Birleşik Metal Bosch işçileriyle toplantılar yapıyor, süreç hakkında bilgilendirmede bulunarak bu hamleye karşı işçileri hazırlamaya çalışıyor. Ayrıca hukuki ve fiili mücadele anlamında yanıt vermeye hazırlanıyor. Fabrikalardan gelen bilgilere göre ise şaşkınlığa rağmen Bosch işçileri Türk Metal’in rüzgarına karşı güçlü duruyorlar. Görüştüğümüz bazı Bosch işçileri, bu mücadelenin onur sorunu olduğunu ve çıktıkları yoldan geri dönmeyeceklerini söylüyorlar.

MİB’den dayanışma çağrısı

Metal İşçileri Birliği, Bosch işçilerini, saldırı karşısında dik durmaya, hükümet-MESS ve Türk Metal ittifakına karşı omuz omuza davranmaya çağırıyor. "Haklarımız ve onurumuz için soluğumuzu tutmalı, saflarımızı sıklaştırmalıyız" denilen açıklamada, tüm metal işçilerini Bosch işçileriyle dayanışmaya, sermaye-hükümet ve Türk Metal ittifakına karşı birlikte mücadeleye çağırıyor.

Türk Metal, Bosch işçisinin iradesine çarptı

AKP-Türk Metal işbirliğiyle yapılan “yetki” oyunu Bosch işçilerinin iradesine çarpıyor. Türk Metal’in yaratmaya çalıştığı “bozgun” havasına Bosch işçisi kenetlenerek yanıt veriyor. Bosch işçileri Türk Metal çetesine prim vermezken Birleşik Metal çatısı altında mücadeleyi sürdürme kararlılığında olduğunu gösteriyor. Vardiya çıkışlarında Birleşik Metal Bursa Şubesi’ne giden işçiler, binaya girişlerinde “İnadına sendika, inadına DİSK” sloganı atıyorlar.

Kızıl Bayrak / Bursa

Açlık grevindeki tutsaklar ölüm sınırında!..

Talepler derhal kabul edilsin!

Açlık grevi 9. haftayı geride bırakıyor. Tutsakların durumu ise günden güne daha da kritik bir hal alıyor. Ancak hükümet cephesinden hakaret ve karalama dışında bir yanıt almak mümkün değil. Arınç eliyle duyurulan ve “zaten yapıyoruz”un ötesine geçmeyen anadil düzenlemesinin içeriği de bu tabloyu değiştirmiyor. Zira tutsakların talepleri halen daha ortada duruyor. Erdoğan ise idam söylemi üzerinden gözdağı vermekle ve BDP’ye hakaretler yağdırmakla meşgul.

Açlık grevi artık salt tutsakların eylemi olmaktan çıkmıştır. Kürt halkının meşru taleplerini dile getiren eylem halen geniş kitlelerin farklı biçimlerde katılımıyla büyüyor ve zindan sınırlarını çoktan aşmış durumda. Zindanlardaki binlerce tutsak hala da eylemin merkezinde duruyor olsa bile.

Yayılarak büyüyen direniş!

Açlık grevinin kritik aşamaya geldiği bugünlerde sürecin en can alıcı yanını Kürt halkının gösterdiği sahiplenme oluşturuyor. Özellikle BDP’li vekil ve başkanların başlattıkları süresiz-dönüşümsüz açlık grevi, başta Erdoğan olmak üzere düzen cephesinden yapılan demagogilerin önüne geçmek için hayli anlamlı bir adım oldu.

Önce BDP milletvekilleri Emine Ayna ve Özdal Üçer, ardından ise Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Osman Baydemir’in başlattığı eylem, BDP Milletvekilleri Sabahat Tuncel, Sırrı Süreyya Önder, Adil Kurt, BDP Eş Genel Başkanı Gültan Kışanak ve DTK Eş Genel Başkanı Aysel Tuğluk’un da katılımıyla ciddi bir düzeye ulaştı. Son olarak milletvekili Leyla Zana da eylemdeki yerini aldı.

HDK 2. Genel Kurulu’nda konuşan Selahattin Demirtaş, giderek güç kazanan eyleme dikkat çekerek açlık grevi bitene kadar meclisteki tüm diğer çalışmaları askıya aldıklarını ifade etti. Eylemin kritik aşamaya geldiğini ve sorumluluğun AKP’de olduğunu vurgulayan Demirtaş, “anayasa uzlaşma komisyonu dahil olmak üzere” meclisteki tüm çalışmaları askıya aldıklarını bildirerek izleyecekleri yeni eylem programını duyurdu.

Açlık grevine katılımlar BDP’li vekiller ve başkanlarla da sınırlı değil. Her yeni gün bir çok yerden, özellikle de Kürdistan’dan yeni katılım haberleri geliyor. Sembolik destek açlık grevlerinin yanısıra süresiz-dönüşümsüz açlık grevi eylemi başlatanların sayısı da her geçen gün artıyor.

Bu arada Kürt hareketi, kitleleri çeşitli biçimlerde eylemi sahiplenmeye çağırıyor ve mücadelenin parçası haline getiriyor. Sürecin başından beri devam eden militan eylemlerin yanısıra farklı araçlarla da direniş büyütülüyor. Akşamları belli bir süre ışık kapatarak mum yakma, Diyarbakır’da olduğu gibi lise ve üniversite düzeyinde okul boykotları, kepenk kapatma vb. bu eylem biçimlerinden bazıları. Bir dizi başka yolla kitlelerin eyleme doğrudan katılımı örgütleniyor. Ayrıca herkesin katılacağı 24 saatlik bir kitlesel açlık grevi eylemi yapılması planlanıyor. Tüm bu eylemler direnişi zindan sınırlarının dışına çıkarıyor, tüm Türkiye sathına yayıyor. Bu arada Avrupa’da çok çeşitli biçimlerde eylemlere yaygın destek var.



Hükümet cephesi: Tehdit, hakaret, şantaj...

Hükümet cephesinde ise daha çok hakaret, demagoji ve karalama çabaları öne çıkıyor. Arada eylemi bitirmeye yönelik aldatıcı açıklamalar ve bazı gözboyayıcı yasa değişikliği girişimleri olsa bile. Bu konularda tek karar sahibi Başbakan ise ağzını her açtığında BDP’li vekillere küfrediyor, Kürt hareketine hakaretler yağıdırıyor. Direniş başbakanın dengesini iyice bozmuş görünüyor.

Geçtiğimiz hafta “*bir çok insan idamın geri gelmesini istiyor*” diyerek açlık grevindeki Kürt siyasi tutsaklara güya gözdağı vermişti. Ardından “*Yeri geldiği zaman idamın bir haklılık sebebi de var*” diyerek tehditin dozunu artırdı. Endonezya’da katıldığı bir panelde ise iyice çığırından çıktı ve faşist bir mantıkla idam cezasını savundu ve onu yeniden yasalaştırabileceklerini dile getirdi. Ama tüm bunların ardından Adalet bakanı böyle bir çalışmamız yok açıklaması yaparak tüm söylemlerin tehdit ve şantaja yönelik olduğunu ortaya koydu. Bu arada başbakan BDP’lilere yönelik hakaretlerini “*bazılarının rejime ihtiyacı vardı zaten*” bayağılığına kadar vardırdı.

Erdoğan’ın dengesiz söylemlerinden düzen medyası da payını aldı. “*Açlık grevi eylemleri oksijenini medyadan alıyor*” diyen Erdoğan, *Siz ne zamandan beri terör örgütüyle iş tutmaya başladınız*” diye seslendi medyaya. Başbakanın saldırganlığı ölçüsünde dengesiz söylemlerinin son örneği ise BDP’yi faşist ilan etmek oldu.

Tüm bunlar dışarda büyüyen ve içerde ölüm sınırında bulunan direnişin hükümeti alabildiğine sıkıştırdığını ve ne yapacağını bilemez duruma düşürdüğünü gösteriyor aslında.

Hükümetin olanaklıysa bazı gözboyayıcı yasa değişiklikleriyle eylemi bitirmeye yönelik çabaları da sürüyor bu arada. Eylemin taleplerinden biri olan ana dilde savunma yapabilmeye yönelik yasa tasarısının amacı bu. Fakat tasarının böyle bir hakkı fiilen işlemez kılacak biçimde düzenlediği de ortaya çıkmış durumda. Yani yapılan aldatıcı bir basit manevradan ibaret ve direnişçiler bunun tümüyle bilincinde.

Dolayısıyla bununla eylemin önünü almak olanağı

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

yok.

Bu arada devlet terörü de tüm hızıyla sürüyor. Kürdistan kırsalındaki askeri operasyonlara kentlerdeki polis terörü ve yaygın tutuklamalar eşlik ediyor. Türkiye’nin bazı kentlerinde ise faşist gruplar harekete geçiriliyor, kudurgan linç girişimleri cesaretlendiriliyor.

Kürt hareketi cephesinden kararlılık mesajları!

Kürt hareketi cephesinden gelen açıklamalar ise sürecin daha da sertleşeceği noktasında birleşiyor. Tüm açıklamalarda Erdoğan’ın faşizan söylemlerine özellikle dikkat çekiliyor ve bunun çözüm şansını zora soktuğu vurgulanıyor.

KCK Yürütme Konseyi Başkanlığı 13 Kasım’da yaptığı açıklamada, tüm girişimlere rağmen hükümetin adım atmadığı vurgulanıyor ve “*Karşımızda ölümlerden vicdanı sızlamayan ve siyasal kazanç elde etmek isteyen sadist bir Başbakan var*” ifadelerine yer veriliyor. Bu tutum çözümün önünü tıkadığı için geriye tek yol olarak “*direnmek ve mücadele etmek*” kalıyor deniliyor.

PKK ve PAJK’lı tutsaklar 14 Kasım’da bir açıklama yaparak kararlılıklarını yinelediler. Tutsaklar adına açıklama yapan Deniz Kaya, taleplerinin net olduğunu ifade ettikten sonra seçmeli ders, paralı tercüman gibi uygulamaları kabul etmeyeceklerini ifade etti. Ayrıca açıklamada Erdoğan’ın açlık grevi eylemine yönelik tutumu, “Nazi artığı bu Hitler kopyası” sözleriyle nitelendi. Açıklamada hiç bir şantajın tutsakları yıldıramayacağı vurgulanarak, olası bir müdahaleye karşı ciddi bir tepki gösterileceği dile getirildi.

BDP Eş Genel Başkanı Selahattin Demirtaş ise 14 Kasım günü sürece dair yaptığı konuşmada hükümetin anadilde savunma düzenlemesine değinerek, tasarımı anlamlı fakat yetersiz bulduklarını belirtti. Demirtaş Erdoğan’ın bir paranoya yaşadığını, açlık grevlerini dahi kendisine yönelik bir komplo olarak gördüğünü söyledi. Demirtaş sorumluluğun Erdoğan’da olduğunu ve çözümün de ondan geçtiğini bir kez daha yineledi.

14 Kasım 2012

Açlık greviyle eylemli dayanışma büyüyor

“Ölüm değil çözüm istiyoruz!”

11 Kasım Pazar günü başta İstanbul olmak üzere İzmir, Ankara, Diyarbakır gibi Türkiye'nin büyük kentlerinde binlerce emekçi alanlara çıkarak açlık grevi eylemcilerini selamladı. DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin çağrısıyla yan yana gelen ilerici ve devrimci güçler alanlarda “Siyasi tutsaklar onurumuzdur!” sloganını haykırdı.

İstanbul

İstanbul'daki yürüyüşün başlangıç noktası Taksim Tünel'di. Yürüyüşte açılan tek pankartla “Ölüm değil çözüm istiyoruz!” şiarı ön plana çıktı. Yürüyüş sırasında yer yer oturma eylemi yapılarak açlık grevleri hakkında bilgilendirmelerde bulunuldu. Eylem iradesi ve amaçları emekçilere aktarıldı.

Yürüyüşün sonunda Taksim Tramvay Durağı'nda yapılan konuşmalar ve söylenen marşlarla başladı. Kürt sanatçılar seslendirdikleri marşlar ve şarkılarla açlık grevi eylemini selamladı.

Eylem, tüm kitlenin Tramvay Durağı'nda oturmasının ardından Barış Anneleri'nden Döndü Ergin'in konuşmasıyla sürdü. Ergin, çözüm için tek yolun Öcalan'la diyalog kurmaktan geçtiğini ifade etti. “Hapishanelerden tek bir cenaze çıkarsa dünyayı başlarına yıkarız” diyen Döndü Ana, “Kürtler sussaydı 30 yıldır susardı” sözleriyle konuşmasına devam etti.

Ardından, MKM sanatçılarından Mervan Tan “Özgürlük Mahkumları” türküsünü seslendirdi.

Mervan Tan'ın ardından eyleme katılan BDP Milletvekili Pervin Buldan bir konuşma yaptı. Konuşmasına “Vicdanlı yürekler merhaba” diyerek başlarken ilk olarak açlık grevinin taleplerine değindi.

Buldan'ın konuşması devam ederken polis saldırı hazırlığı yaparak eylemi provoke etti. Buldan'ın konuşmasını saldırı ‘uyarılıyla’ kesen polis eylemin yasadışı olduğunu iddia etti. Polis panzerleri kitleyi kuşatırken çevik kuvvet polisleri de gaz maskelerini taktı. Bunun üzerine eylem programı hızlandırılarak basın açıklamasının okunmasına geçildi.

Emek ve demokrasi güçleri olarak yan yana gelindiği ve açlık grevi eylemine destek için ortak bir ses vermek istendiği ifade edildi. Açıklamada şu ifadeler yer verildi: “*Açlık grevlerinin başlamasına neden olan siyasi ve insani talepleri diyaloglarla çözmek yerine, sorunu değil de, sorunu ifade eden insanları ölüme sürüklenmesine seyirci kalınmasının, ülkemizde onarılması imkansız derin yaralar açacağına inanıyoruz.*”

Açıklamanın ardından eylem bitirildi.

Polis alandaki ablukasını eylem bitiminde de sürdürürken Odakule önünde 10 genci GBT bahanesiyle gözaltına aldı.

Kocaeli

12 Kasım günü Kocaeli'de açlık grevlerine dikkat çekmek için bir araya gelen kitle, yine polisin engellemesi ile karşılaştı.

Belediye İş Hanı önünde toplanıp İnsan Hakları Parkı'na doğru yürüyüşe başlayan kitlenin önüne çevik kuvvet barikadı kurularak yürüyüşe izin verilmedi. Bunun üzerine kitle oturma eylemi yaparak bu kararı protesto etti. Burada basın açıklaması yapıldı.

Basın açıklamasını yapan BES Kocaeli Şube Başkanı Akın Şişman, bundan sonraki süreçlerde eylem kararlılıklarını daha net ortaya koyacaklarını ve bu keyfi yasaklama kararı için yetkilileri bir kez daha ikaz ettiklerini ifade etti.

KESK, TMMOB, TTB ve BDP'nin düzenlediği eyleme BDSP, Halkevleri ve EMEP de destek verdi.

Bursa

Bursa HDK, 13 Kasım günü Kürt siyasi tutsaklarının eylemine destek vermek için bir günlük açlık grevi eylemi gerçekleştirdi.

Eylemle ilgili olarak BATIS binasında gerçekleşen basın açıklamasında salona “Ölüm değil çözüm istiyoruz” pankartı asıldı. HDK, SDP ve Halkevleri adına yapılan açıklamada şu ifadeler yer verildi: “*Yok saymak ve ölüme göz yummak çözümsüzlük ve felaket getirir. 63 günden bu yana yaşananların gösterdiği, beklemenin çözüme bir katkı sunmadığıdır. Tüm halkımızı duyarlı olmaya ve ülkenin önemli bir sorunu haline gelen açlık grevleri konusunda tutum almaya çağırıyoruz.*”

Antakya

10 Kasım günü Kürt siyasi tutsaklarının başlattığı açlık grevlerine destek vermek için Halkların Demokratik Kongresi Antakya Meclisi her gün oturma eylemi yapacağını duyurdu.

“Ölüm değil çözüm istiyoruz” şiarıyla bir araya gelen HDK Antakya Meclisi, açlık grevleri son buluncaya kadar her gün yarım saat oturma eylemi yapacak. 7 Kasım Çarşamba günü bir araya gelen HDK bileşenleri Saray Caddesi Mydonose Cafe önünde yaptıkları basın açıklaması ve oturma eylemi ile açlık grevlerinin kritik aşamasına dikkat çektiler.

Ankara

Ankara Emek ve Demokrasi Bileşenleri “Ölüm değil çözüm” şiarıyla bir hafta boyunca Yüksel Caddesi'nden Sakarya Caddesi'ne yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirdi.

Açlık grevlerinin geldiği aşamaya dikkat çekmek ve kamuoyu oluşturmak amacıyla düzenlenen basın açıklamasında açlık grevinin kitlesel bir greve dönüştüğüne dikkat çekildi. En temel insani hakların kazanmak için bedenlerini açlığa yatıran tutsakların seslerinin siyasal iktidar tarafından hala duyulmadığı belirtilerek, bu zihniyetin aynı zamanda açlık grevi direnişini karalamaya çalıştığını, direnişe destek vermek için yapılan eylemleri de boşa düşürmeye çalıştıkları bildirildi. Eylemde Temel Demirer ve 2000 Ölüm Orucu direnişçisi Fatime Akalın söz alarak zindanlardaki direnişe ve direniş geleneğine dikkat çektiler.



Temel Demirer, açlık grevi direnişçisi Muzaffer Yılmaz'ın açlık grevinin 38. gününde yazdığı mektubu hatırlatarak “Bizleri teslim alamayacaklar, taleplerimiz karşılanıncaya kadar direnişimizi sürdüreceğiz diyen bu çılgınlığı duyuyor musunuz?” diye sorarak devam etti “Kalbimiz onlarla atıyor, aklımız zindanlarda. Karalamalarınız direnişi durdurmaz. Bu devlet bundan korkuyor. Korkusu haklıdır: 84'te 96'da 2000'de biz kazandık, bu kez de biz kazanacağız!” diyerek konuşmasını bitirdi.

2000 Ölüm Orucu direnişçisi Fatime Akalın ise “Bizleri hücrelere atarak toplumu yeniden şekillendirmek istediler. 122 arkadaşımızı ölümsüzlüğe uğurladık, onlarcamızı sakatlandı. Ama o günlerde toprağa atılan tohumlar bugün zindanlarda tohumlarını veriyor. Bugün on binlerce tutsak anadilleri için direniyor” diyerek içerde yakılan direniş ateşini dışarıda daha da harlamak gerektiğini belirtti.

BDSP'nin de aralarında bulunduğu ilerici, devrimci güçler eylemlere katılım sağladı. Açlık grevinin sesine ses katmak için eylemleri büyütme çağrısıyla eylemler sonuçlandırıldı.

Kayseri

9 Kasım günü Kayseri Emek ve Demokrasi Platformu bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Devam eden açlık grevleri ile ilgili olarak AKP iktidarını eleştiren Emek ve Demokrasi platformunun basın açıklamasını Mustafa Öcal okudu.

Mustafa Öcal basın açıklamasının son bölümünde AKP hükümetine seslendi. “çok geç olmadan üzerinize düşen insani sorumluluğu yerine getirin” dedi.

Kayseri Eğitim-Sen Şube Binası'nda gerçekleştirilen basın açıklamasına Emek ve Demokrasi Platformu bileşenlerinden KESK Kayseri Şubeler Platformu, BDP, BDSP, DHF, EMEP, ESP, Eğit-Der destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul- Kocaeli-Bursa - Antakya-Ankara-Kayseri

HDK 2. Genel Kurulu üzerine

Halkların Demokratik Kongresi (HDK) 1. Olağan Genel Kurulu 12-13 Mayıs tarihlerinde gerçekleştirilmişti. 15-16 Ekim 2011’de yapılan kuruluş kongresinin ardından gerçekleşen bu ilk genel kurula parti kuruluş çalışması kararı damgasını vurmuştu. Bu kurulda başarısızlıklar ve eksiklikler eleştiri konusu edilmiş, HDK’nin umuda dönüştüğü iddia edilmişti. Büyük önem verilen HDK 2. Genel Kurulu ise geçtiğimiz hafta sonu gerçekleştirildi.

2. Genel Kurul’dan yansıyanlar

Genel Kurul Kocatepe Kültür Merkezi’nde gerçekleştirildi. Salona 17 dilde “Halkların Demokratik Kongresi” yazılı pankartlar asıldı. Basın özgürlüğü, Roboski vb. katliamlar, sendika, toplu sözleşme ve grev hakkı, anadilde eğitim, doğanın ve yaşam alanlarının talanına son verilmesi taleplerini içeren pankartlar da salonda yer aldı.

Kongreye delegelerin yanı sıra, Halkların Demokratik Partisi (HDP) Eş Genel Başkanları Yavuz Önen ve Fatma Gök, İHD Genel Başkanı Öztürk Türkoğlu, KESK Genel Başkanı Lami Özgen, BDP milletvekilleri de katıldı. Kongreye katılanlar, açık grevlerine dikkat çekmek için yakalarına kırmızı kurdele taktılar.

Genel Kurul’da okunan “Örgütlenme Faaliyetleri Raporu”nda, HDK’nin batının Kürdistan’a bakan yüzü ve aynı zamanda Kürdistan’ın batıya bakan yüzü olduğu ifade edildi. Yeni dönemde temel hedefin kitlelerle buluşmak olduğu vurgulanarak, örgütlenme seferberliği çağrısı yapıldı. 54 ilde örgütlü çalışma yürüten HDK’nin 40 ilde “İl Meclisi”, 11 ilde “İl Yürütmesi”, üç ilde ve 70 ilçede ise “İlçe Meclisi” şeklinde örgütlendiği ifade edildi.

Ağırlıklı olarak emek ve ekoloji alanında 33 komisyon kurulduğunun belirtildiği raporda şu ifadeler yer verildi: “Kürt özgürlük hareketinin ileri derecede örgütlü olduğu illerin en az yarısında il meclisleri oluşsa da, bazılarında meclis girişimleri varolsa da, HDK örgütlenmesi henüz arzulanan düzeye ulaşamamıştır. Bu durum gelişmenin seyri içinde değişecektir. Özgün sorunlar, DTK’nin varlığının yeterli görülmesi gibi yaklaşımlar HDK’nin gelişimine etkide bulunsun da, son aylarda bölge illerinde atılan adımlar ileri doğru bir gelişimi ortaya çıkarıyor. HDK batının Kürdistan’a bakan yüzü olduğu gibi, Kürdistan’ın da batıya bakan yüzüdür ve halkların birleşik mücadelesinin aracıdır. Bu bakımdan HDK’nin Kürdistan’daki gelişimi üzerinde ısrarla durulmalıdır.”

“Önümüzdeki dönem Halkların Demokratik Partisi’nin (HDP) seçime katılma yeterliliğini elde edecek düzeyde örgütleneceği bir dönem olacaktır. Bunun anlamı en az 41 ilde ‘İl Örgütü’, bu illerdeki ilçelerin 1/3’ünde ‘İlçe Örgütü’ ve beldelerin yarısından bir fazlasında ‘Belde Örgütü’ kurmaktır. Bu gerçeklik, Mart ayına kadar bu özgün dönemselleşme ve örgütsel göreve yoğunlaşılması anlamına gelir. O nedenle HDK’nin bütün il ve ilçe meclisleri bu yöndeki hazırlıkları başlatmalı, gerekli adımların tamamlanmasını sağlamalıdır.”



Reformist solun yapısal sorunları sürüyor

Genel Kurul’da yapılan tüm konuşmalarda birlik vurgusu öne çıktı. Birlik söyleminin içeriğini ise Kürt hareketinin merkezinde olduğu ve reformist yapıların desteklediği parti anlayışı oluşturdu. Kürt hareketi ile reformist solun birliğinin ürünü olan HDP’nin başarılı olacağı bir kez daha vurgulandı.

Kuruluş Kongresi’nde HDK’nin kimi sözcüleri, HDK’nin yeni bir tarz olduğunu, geçmişte solun birlik deneyimlerinin olumsuz bir şekilde sonuçlanmasına rağmen HDK’nin farklı olacağını iddia etmişlerdi. Bu ifadeler 2. Genel Kurul’da da öne çıktı. Abdullah Öcalan da geçtiğimiz yıllarda “Zeytin Dalı” projesi ile seçimler üzerinden gündeme gelen birlik projelerinin gerekçelendirmesinde aynı temayı işlemişti. Sonuçta tüm bu girişimler başarısızlıkla sonuçlandı. HDK’nin politik bileşenleri bu başarısızlığı döne döne yaşadıkları içindir ki, HDK’nin “yeni bir tarz olduğu” söylemini öne çıkarmak ihtiyacı duydular.

İkinci Genel Kurul’da da HDK’nin omurgasını oluşturan Kürt hareketi ile bağımsız politika yapma yeteneği gösteremeyen reformist sol, başarısızlığın gerçek nedenlerini irdelemekten özenle kaçındılar. Sorunların sınıfsal-siyasal arka planını ele almaktan uzak duruş, kitle hareketi-örgüt ilişkisinin kavranamamış olması, reformist solun yapısal sorunlarıyla hesaplaşamaması, tartışmaların örgütün yapısı, birliğin modeli sınırlarını aşamaması vb. nedenler yatıyordu başarısızlığın gerisinde. Buna rağmen “farklı” olduğu iddiasına sarılan HDK’nin, pratikte birleşik, günlük çalışma örgütleyen ve mücadele veren bir konumda olmadığı, kendini aşamadığı birçok konuşmacı tarafından teyid edildi.

“Demokratik toplum” HDK ve HDP programlarının özü-özetidir. Bu programların ana omurgasını oluşturan yaklaşımların Kürt hareketinin politik yönelimiyle doğrudan bağlantılı olduğu biliniyor. Genel Kurul’da da bu programda ifadesini bulan “barış içinde ve insanca yaşanabilecek bir

Türkiye” hedefi bir kez daha yinelenildi.

Reformist sol adına yapılan tüm konuşmalar “demokratik cumhuriyet” programıyla uyumluydu. Böylece reformist sol grupların devrim ve sosyalizm iddialarının tümüyle rafa kaldırılmış olduğu bir kez daha kayıtlara geçti. Reformist solun sözcüleri, hedeflerinin kurulu düzeni kendi temelleri üzerinde demokratikleştirmek olduğunu, kongre vesilesiyle bir kez tekrarladılar.

Tutarlı bir demokratizm mücadelesinden yoksunluk!

HDK ortaya çıktığından bu yana, AKP’nin saldırıları karşısında tek muhalefet odağı ve toplumsal bir taraf olduğunu söylemektedir. Oysa HDK bileşenlerinin esas dayanağı Kürt hareketidir. Gerçek bir halk hareketi olan Kürt hareketinin politik kuvvetine dayanarak, yukarıdan oluşturulan bir birlik üzerinden toplumsal hareket yaratılacağı hayalleri yayılmaya çalışılmaktadır.

HDK ve HDP, Kürt sorununun demokratik çözümü ekseninde solun birleştirilmesidir. Bu platformda yer alan reformist solun hesabı parlamento üzerine kuruludur. Devrimci iktidar perspektifini tümenden yitirmiş olan reformist solun hedefi, Kürt hareketinin gücüne dayanarak parlamento ve belediyelerde daha fazla temsiliyet kazanmaktır.

HDK 2. Genel Kurulu’ndan yansıyanlar, Kürt hareketinin politik hattı üzerinde hareket eden reformist güçlerin parlamenter hayallerle bir araya geldiklerini bir kez daha göstermiştir. HDK iddia edildiği gibi ciddi bir “muhalefet odağı”, “toplumsal bir taraf” değil, etkisiz bir reformist odak olmaya mahkumdur. Kürt sorunu eksenine sıkışan, Türkiye’nin işçi ve emekçilerini sosyal mücadeleye çekme perspektifinden yoksun bir politik platformla, Türkiye’nin demokratikleştirilmesi hedefine dayalı tutarlı bir mücadele yürütülemez.

H. Yağmur

Darbe ve Muhtıraları Araştırma Komisyonu...

Geçmişle hesaplaşma oyunu!

H. Eylül

Meclis bünyesinde kurulan Darbe ve Muhtıraları Araştırma Komisyonu geçtiğimiz günlerde Çiller, Demirel, Raci Tetik, Mehmet Ağar, Yaşar Büyükanıt ve Hilmi Özkök gibi sermaye düzeninin kirli icraatları ile bilinen insanlarıyla konuştu. Bu haliyle komisyon, sicilleri kirli bu piyonları aklama platformu olarak çalışıyor. BDP milletvekillerini dışarda tutarsak, komisyonda bulunan milletvekilleri sözde ifadeye çağırarak isimleri “incitmemeye” hayli özen gösteriyorlar.

Komisyon bugüne kadar 300 küsur saat çalıştı, 130’un üzerinde kişiyi dinledi, 4 bini aşkın sayfa tutanak tutuldu. Bu yoğun mesai süresince, karşılıklı sohbetlerle geçmiş yadedildi, yakınlar, şikayetçi ve mağdur olanlar, mağrur olanlar hep birlikte “darbe ve muhtıralı” yılları tozlu raflardan devletin derinliğine kaldırdılar. Sözde geçmişle hesaplaşanlar, o kanlı geçmişin insanlık suçlarıyla değil, kendilerini ilgilendiren kısımlarını cimbızlayarak “darbecilere” veryansın ettiler.

Bu çok perdelik oyun sürerken, hiç eksilmeyen “ulusa seslenişler” devam etti, bu kez apoletsizler tarafından. “İdam da idam”, “Asmayalım da besleyelim mi” diyen bu sefer Evren değildi. Lakin ne çok benzerlikler taşıyordu devlet adına konuşanların söyledikleri.

İsrail’den alınan ve kaybolan silahları soran komisyona; “mücadele için bu gerekiyordu, silahların kaydı yok, bunların kaydı olmaz” ve işkenceler için “uygulanması gereken sert sorgu yöntemleri” diyen katil Ağar, ne elindeki kanı gizleme gereği duyuyordu, ne de komisyonun o değerli üyeleri Ağar’ın elindeki bu kanı önemli buluyorlardı. Kurulan komisyon esasında bir aklama, gerçekleri karartma işlevi görmekteydi. Bugün değişen güç dengelerinde avantajlı duruma düşenlerin, rant düellosunda rakiplerini, sahip oldukları sömürü çarkını sıkıntıya sokmadan bertaraf edebilmek dışında bir amaçları yoktu. Esasında Ağar’ı hapisshanedeki makam odasında ziyaret edenler ile aynı zamanda Ağar’ın elindeki kanı silmeye çalışmaların anlaşılır olmayan bir durumu yok. Zira o kan ve daha niceleri, aynı zamanda onların bugün kavgasını verdikleri saltanatı ayakta tutan ortak kirli geçmişleridir.

“Kaybolan devlet otoritesini yeniden tesis etmek” isteyen düzen aktörleri değişebilir. Sorgu yöntemleri kimi zaman sertleşip, kimi zaman yumuşayabilir. Ancak dağıtılan adalet hiçbir zaman adil olmaz. Burjuva hukuk, teknolojinin yardımıyla “sert” komplo yöntemleriyle işlevini yürütmeye devam eder. Zindanlar hiç boş kalmaz. Mantık ve uygulama değişmez. Maraş Madımak olur, Roboski olur. 17 yaşındaki Erdal Eren, 12 yaşında 13 kurşunla katledilen Uğur Kaymaz olur. 8 yaşındaki Enes’ler, 9 yaşındaki Abdullah Duran’lar, Ceylanlar, Aydınlar, İbrahim Oruçlar, Alaattin Karadağ’lar, daha niceleri TBMM Darbe ve Muhtıraları Araştırma Komisyonunun ilgi alanına girmez. Katillerini yargı önüne çıkarmayanlar, faili meçhullerini aydınlatmayanlar, hakikatleri açığa çıkarabilir, darbelerle hiç yüzleşebilirler mi?

Bu sömürü düzeninde tüm insanlık suçları, provokasyonlar, katliamlar, işkenceler, darbeler, infazlar, faili meçhuller, kaçırılıp katledilen devrimcilerin, demokratların, Kürtler’in gömüldüğü “şeytan üçgenleri”, asit kuyularında erimeye bırakılanlar TBMM Darbe ve Muhtıraları Araştırma Komisyonu’nun o binlerce sayfa eden tutanakları içinde bir kez daha kaybedilmeye

çalışılır.

Köklerini Osmanlı’dan almakla övünenlerin en iyi devraldıkları ise, taht kavgalarında birbirlerini boğazlayanların kanlı hırslarıdır. Yeri geldiğinde birbirlerine acımasızlıkları bundandır. Ancak asıl acıları çekenler, bir avuç asalak gittikçe zenginleşirken yoksulluğun en derin kuyusuna, geleceksizliğe itilen onmilyonlardır. Tebaa kandırılmalıdır ki, zengini daha zengin, yoksulu daha yoksul yapan bu kapitalist devlet yaşayabilsin.

28 Şubat ile namlanan meşhur Batı Çalışma Grubu’nu, bazı kirli organizasyonlarını hatırdan tutanların, mesela 12 Eylül’de işkenceleriyle kendine yer açan Ankara’nın DAL’ını (Derin Araştırmalar Laboratuvarı) sessizlikle geçiştirmesi rastlantı olabilir mi?

Kapitalist sistemin yarattığı toplumsal eşitsizlikler gittikçe derinleşirken, hak ve özgürlüklere yönelik yeni saldırılar gündeme gelirken, toplantı ve yürüyüş hakkı gibi en temel haklar saldırıya uğrarken, milyonlarca emekçinin kazanılmış hakkı olan kıdem hakkına göz koyulmuşken, sendika hakkı işçi ve emekçiler için kullanılamaz bir duruma getirilirken, Kürt ulusunun en temel istemleri yok sayılırken, “ana dil hakkını” tartışıyoruz derken bile Kürtçe’yi mahkeme kayıtlarına “bilinmeyen bir dil olarak” geçirirken, devlet erkanı tarafından kurulan ve kurulacak olan komisyonlar, hazırlanan onbinlerce sayfalık tutanaklar, ancak buz kütesinin suyun üstündeki görünen kısmı olabilir.

Taht kavgasında canları yananlar intikamlarını aynı kaderi paylaştıkları kendileri gibi kapitalist sınıf kardeşlerinden almazlar. Sahip oldukları sermaye birikimleri, idare mekanizmasındaki güçleri ve arkalarına aldıkları emperyalist güç odaklarının desteği ile rakiplerini safdışı etmeye çalışırken bile, asla ayaklarının altındaki tuğlaya dokunmazlar. Bilirler ki, bina çökerse enkazın altında kendileri de kalırlar. Bundan kaynaklı her zaman “sarsılan devlet otoritesini yeniden tesis ederken”



kavga, satranç tahtasında olduğu gibi sürer. Sömürü düzeninin şahları saltanat makamlarından, iç çekişmelerini de, sömürü ve yıkım düzenini de idare eder, seçtikleri memurlarına tam yetki verirler.

Ta ki işçi sınıfı ve emekçiler tarafından tahtları bir yana, taçları bir yana savruluncaya kadar. İşçiler ve emekçiler güçlerinin farkına vardıklarında, kendi sınıf çıkarları için harekete geçtiklerinde, bağımsız siyasal bir sınıf hareketine dönüşerek, işçi sınıfının biricik temsilcisi olan komünist işçi partisi etrafında birleştiklerinde, sömürücü sınıflar için mutlak son yaklaşmış olacaktır. Her türden sömürünün ortadan kaldırıldığı sosyalist işçi-emekçi cumhuriyeti kurulduğunda, ancak o zaman yaşanmış tüm hakikatler açığa çıkartılacak, işçi sınıfı kendi komisyonlarının başına geçerek, tarihin tüm karanlık noktalarını aydınlatacak, asıl hesaplaşmanın olacağı mahkemeleri işletecektir. İşte o vakit dünyayı yaratan eller, işlenmiş bütün insanlık suçları için kendi kalemlerini kıracaklardır. Adalet yerini gerçekten bulmuş olacaktır.

Anadil düzenlemeleri fos çıktı!

Bülent Arınç’ın açlık grevlerinin taleplerinden biri olan anadilde savunma hakkı için yaptığı açıklamalar, bu düzenlemenin zaten yapılmakta olduğu yönündeydi. Üstelik Arınç bundan yola çıkarak eylemin gereksiz olduğunu dahi defalarca tekrar etmişti.

Ancak “zaten yapılmakta olan” düzenlemenin ayrıntıları basına yansıkça bunun iğreti ve göstermelik bir düzenleme olmaktan öteye gitmediği de anlaşıldı. Atif yapılan Ceza Muhakemesi Kanunu ile Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı’nın 1. Maddesinde CMK’nın 202. Maddesinde bir değişiklik yapılması öngörülüyor. Değişiklik ifadesi ise şöyle:

“*Meramını anlatabilecek ölçüde Türkçe bilen sanık,*

a)İddianamenin okunması,

b)Esas hakkındaki mütalaanın verilmesi üzerine sözlü savunmasını, kendisini daha iyi ifade edebileceğini beyan ettiği başka bir dilde yapabilir. Bu durumda sanık, savunma yapacağı oturumda tercümanını hazır bulundurmak zorundadır. Bu imkan, yargılamanın sürüncemede bırakılması amacına yönelik olarak kötüye kullanılamaz.”

Önerilen düzenlemenin bir yasal güvence değil aksine keyfi uygulamaların önünü açtığı görülmekte. Zira “yargılamanın sürüncemede bırakılması amacına yönelik olarak kötüye kullanılamaz” ifadesi inisiyatifin hakime bırakılması anlamına geliyor.

Bir diğer önemli nokta ise sanığın tercümanını hazır tutma zorunluluğu. Bu da ekonomik olarak ciddi bir külfet anlamına geliyor ve hakkın kullanımını ücrete tabi tutuyor.

Mahkeme aşamasında iğreti de olsa tanınan anadilde savunma hakkının mahkeme öncesi aşamalarda kullanılmasına dair herhangi bir ibare ise düzenlemelerde yer almıyor. Yine sözlü savunma dışında yazılı olarak anadilde savunma yapmak bu düzenlemeyle mümkün değil.

Taslak bu haliyle yasalarsa sermaye devletin inkiyüzlü düzenlemelerinin ve açılım oyunlarının bir yenisi olarak yerini almış olacak.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Kandil çok soğuktu!

İsmet İnönü iştirme güçlüğü çekerdi. Muhafifleri bu durumu “sadece işine gelmeyen şeyleri duymuyor” diye yorumlardı. Bu ‘sağırılık’ durumunun topçu askerlerin meslek hastalığı olduğu söylenir. Yaşar Büyükanıt da salona girip yerini aldıktan sonra söylenenleri duymayıp, aynı gerekçeyi “malum meslek hastalığımız” diyerek dile getirince, Komisyon Başkanı Nimet Baş yerinden kaldırtıp yanımıza oturttu.

Görevde olan kudretli askerlerin seçilmişlere ve milletvekillerine karşı tavrı pek demokrasiye uygun değil. Geçen yıla kadar Meclis’te bizle karşılaşmamak için gelmiyorlardı mesela... Bu ambargo şimdilerde kırıldı kırılmasına ama yazışmalarda bu kibir halen sürüyor. Biz komisyon olarak resmi yazıyla, Genelkurmay’a sorular soruyoruz. Onlar verdikleri cevapta bizim adımızı ısrarla tam olarak yazmıyorlar. Peki neyi eksik yazıyorlar sizce? ‘Darbe’ sözcüğünü!

Biz Darbe ve Muhtıraları Araştırma Komisyonu olarak soru soruyoruz.

Onların cevap yazılarındaki hitap tam olarak şöyle: “Meclis Araştırma Komisyonu Başkanlığı’na”

Yani hayvanlarda şap hastalığını araştırma komisyonu olsa yanlışlıkla onlara da gidebilir. Kısacası darbe yapmaya karşı ne kadar iştahlılarsa, adını geçirmek bahsinde tam tersine bir iştahsızlık hali içindeler.

Yaşar Büyükanıt da 27 Nisan muhtırasının aslında bir muhtıra olmadığını anlatabilmek için kırk dereden su nakliyesi yaparak başladı konuşmaya.

Bütün arkadaşları tutuklanmış, bütün tersanelerine girilmiş bir ordunun eski komutanı olarak gayet ‘tırsmış’ bir vaziyetteydi.

‘Tırsmış’ değerlendirmesini biraz açmam gerekiyor. Bu kanaate varmamdaki ölçü, onun komutanken gayet pervasızca söyledikleriyle şimdi verdiği cevaplar arasındaki temkinlilik halidir. Açık söyleyeyim, ben paşanın zeki, çevik ve darbe konusunda haddini bilenini daha çok sevdim ama bu sevincim kısa sürdü. Sıra Kürt meselesine geldiğinde paşa her ‘terör ve PKK’ kavramları geçince, dönüp dönüp bana bakıyordu. “Niye bu kavramlar her geçtiğinde dönüp bana bakıyorsunuz” diye sordum.

Doğrusu “ne yani Nimet Baş’a mı bakayım?” dese tam bir kurmay zekâsı olacaktı ama o mahcup bir şekilde eliyle yüzünün yarısını kapattı sevgili okur. “Bundan sonra size döndüğümde elimle yüzümü kapatayım” dedi. Bu pozu bir daha verirse fotoğraflayacağımı söyledim, tekrar aynı pozu verdi ve sayfada gördüğünüz fotoğraf tarihteki yerini böylece aldı.

CHP’li vekillerin temel derdi, tahmin edeceğiniz gibi, tarihi ‘Dolmabahçe Mutabakatı’ idi. Maazallah Büyükanıt da tutuklansa sürecin tümü meşru olacaktı gibi bir çürük zeminde kıvranıp duruyorlardı.

İktidar vekilleri de bu sulara hiç girmeyince oturumun seyri belli olmuştu. Niye girdi, nasıl girdi bilmiyorum ama Şemdin Sakık da dahil oldu mevzuya... Paşa kendisinin Şemdin Sakık tarafından nasıl andığıldığını anlatmaya başladı.

Ben, “Ah keşke Akın Birdal, Cengiz Çandar ve M. Ali Birand da burada olaydı da bu halleri göreydi” diye hislenmişim ki “Sırrı Sakık bile onu sevmiyor” deyiverdi.

Devreye girerek ‘bile’ lafını geri almasını ve Sırrı Sakık’tan özür dilemesini istedim. Orduya bel bağlayan arkadaşlar üzülecekler belki ama ne yapalım



ki sözünü geri aldı ve düzelterek özür diledi...

Meşhur Kandil seferi olarak başlayıp, Kandil bozgununa dönüşen harekâtı sordum. Ben “üç günde” geri döndünüz dedim. O “Yaklaşık bir hafta sürdüğünü” söyledi. Arayı bulduk, 4-5 günde anlaştık. Gerekçe olarak “çok soğuktu” dedi... Vallaha böyle dedi. Üstelik önündeki su şişesini kaldırarak “aha bu su bile donuyordu” diyerek de kavileştirdi. Ben “iyi ama ‘düşman’ da aynı koşullarda değil miydi?” diye sorduğumda “Onlar mağarada kalıyorlar” gerekçesini dile getirdi.

Halen Kandil’e sefer etmeyi düşünenler varsa diye söylüyorum, ben demedim paşa dedi... Bir ara “Kandil’e sefer olur ama zafer olmaz” diyenler haklı mı yani paşa? diye soracaktım, paşanın Ergenekon’dan yırtıp KCK’dan içeri düşmesine vesile olmak istemedim.

“İyi çocuktur, tanırım” meselesi için “Talabani, Barzani’ye saldırıyordu, o zaman Barzani bizim emrimize 3 bin peşmerge vermişti ve hep birlikte Talabani ile PKK’ya sefer eylemiştik benim yardımcılarımın birisi de peşmergeydi, işte bu başçavuş Ali o zaman benim tercümanlığımı yapıyordu oradan tanırım” dedi. İktidar kanadından bir vekil o gün Başçavuş Ali’nin kendisiyle tam 5 kez telefonla görüşüp görüşmediğini sorunca hafif benzi attı ama “yok öyle bir şey” dedi.

Demokrasiye ve Avrupa Birliği’ne olan inancını “AB’ye inanmayanı Allah çarpar, tam Atatürk’ün muasır medeniyet projesine uygundur” deyince bunu Kenan Evren’e söyleyip söylemediğini merak ettim. Evren AB standartlarını isteyenlere “orada 18 yaşını bitiren kızlar, oğlanlarla aynı evde kalıyorlar, ne yani onların dediğini yapalım da bizimkiler de mi öyle olsun” şeklinde ‘muasır’ bir yaklaşım içindeydi. Mehmet Ağar siyasetçiymen “Düz ovada siyaset yapsınlar, anaların feryadını duymak lazım” dediğinde “Ağar cumartesi analarını duymuş herhalde” diye başlayan zehir zemberek demecini hatırlattım. Önce öyle bir demeci olmadığını söyledi, önüne kupürü koyunca okudu ve “evet ya, söylemişim” dedi...

TESEV raporu için ettiği hakaretleri söyledim, o KESK olarak anladı ve KESK’in ne kadar ‘münafık’ bir yapı olduğunu anlatıp durdu...

Tekme tokat içeri atılan vekillerimiz için “devletten emekli maaşı almaları kanıma dokunuyor” demişti. Şimdi yargılanan askerler hakkındaki hüküm kesinleşirse ki aynı maddelerden ceza tesis edilmiştir, silah arkadaşlarının emeklilik maaşı da kanına dokunur mu diye sordum “onlar için böyle diyemem” dedi.

Velhasıl paşanın demokrasi hakkındaki düşünceleri kulak memesi kıvamına gelmişti.

Bana da arkasından şu dizeyi mırıldanmak kaldı:

“Sunar bir cam-ı memlû, bin tehî peymânen sonra Felek ehli-i dili dilşad eder ammâ neden sonra.”

Sırrı Sakık’a Önder Radikal, 09 Kasım 12

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi: <https://t.me/FreePDF>

Sanıksız-avukatsız salonda ‘adalet’



“KCK Basın Komitesi” oldukları iddiasıyla açılan KCK ana davalarından 33’ü tutuklu 44 gazetecinin yargılanmasına 12 Kasım’da devam edildi. Silivri Cezaevi’ndeki duruşma salonunda görülen 4. duruşmada yine mahkeme heyetinin saldırgan üslubu ön plana çıktı.

Mahkeme heyetinin saldırgan tutumu sonucunda sanıksız, izleyicisiz duruşma devam ettirilmek istendi. Sanıkları ve izleyicileri salondan çıkartan mahkeme heyeti avukatların protestosu sonrası salondan ayrıldı. İddianame boş salona okunarak yargılamanın göstermelik olduğu bir kez daha görüldü.

Duruşmada ilk olarak Dicle Haber Ajansı Ankara Temsilcisi Kenan Kırkaya’nın zorla dışarı çıkarılmasının ardından gazeteciler alkışlarla mahkeme salonunu terk etti. Bunun üzerine mahkemeye ara verildi. Tutuklu gazeteciler mahkemeyi protesto ettikleri için salona girmedi. Duruşma yeniden başladığındaysa Mahkeme Başkanı izleyicilerin duruşma salonuna alınmasına izin vermedi. Avukatlar duruma tepki göstererek savunma hakkının gasp edildiğini vurguladılar. Sanıkların olmadığı bir duruşmayı kabul etmeyen avukatlara mahkeme heyeti tarafından ‘dışarı attırma’ tehdidi savurularak saldırgan tutum sürdürüldü.

Mahkeme Başkanı’nın talebi kabul etmeyecekleri ve sanıksız salonda iddianamenin okunması kararı üzerine Avukat Gülizar Tuncer, “Komutan mısınız siz. Kışla mı burası. Nasıl konuşmamıza izin vermezsiniz. İzleyici yok, tutuklu yok, avukat yok kime okuyacaksınız iddianameyi. Bu insanlar açlık grevinde, bunu yapmaya hakkınız yok” sözleriyle tepki gösterdi.

Avukat Ercan Kanar ise “Heyetiniz çelişkilerle, baskılarla dolu. Avukatsız sanıksız yargılama yapamazsınız. Biz savunma makamı olarak, sanıkların haklarını size asla çiğnetmeyeceğiz. 12 Eylül cuntası bile bizi korkutmamıştı, siz de korkutamazsınız. Savunma makamı olarak mahkemenizi protesto ediyoruz ve duruşmadan çekiliyoruz” sözleriyle avukatların tutumunu açıkladı.

Avukatların ardından duruşmayı takip eden basın emekçileri de salonu boşalttı. Sanıkların, izleyicilerin, avukatların, basının olmadığı salonda iddianamenin okunmasına devam edildi.

Duruşmaya açlık grevi eylemine duyulan tahammülsüzlüğün yansıdığı görülürken verilen arada açlık grevindeki tutsaklara su ve meyve suyu verilmesinin de engellendiği öğrenildi.

Avukatlar bugünkü duruşmadan mahkeme heyetinin tutumu dolayısıyla çekildiklerini fakat diğer duruşmalara katılarak tutsakları savunmaya devam edeceklerini ifade ettiler.

DHF'den açıklama

14 ilde DHF'ye yönelik baskınlarla 57 devrimcinin gözaltına alınmasına dair açıklama yapılarak “Baskı ve sindirme politikalarını boşa çıkaracağız!” dedi.

Demokratik Haklar Federasyonu'nun yaptığı açıklamayı sunuyoruz...

“Sömürü ve zulüm düzeninin, halka ve onun örgütlü güçlerine karşı her geçen gün ivmelenen saldırılarına bu sabah yenileri eklendi.

Emperyalizmin Suriye halkına dönük saldırılarını yoğunlaştırarak gözünü İran'a diktiği ve ülkemiz hakim sınıflarına da tarihsel uşaklık misyonu biçtiği böylesi bir dönemde, ülkemiz ezilenleri üzerinde yoğunlaşan baskı ve sindirme saldırıları şaşırtıcı değildir.

Zira emperyalistler, uzunca zamandır hem Ortadoğu'da hem de ülkemizde devreye soktuğu saldırılar çerçevesinde uşak-ışbirlikçi iktidarlarını yeniden yapılandırmaya girişmiş durumdadır. Ülkemiz hâkim sınıfları da bu yapılandırmayı, 2000'lerin başından bu yana adım adım, AKP şahsında hayata geçirmektedir.

İşte, ülkemizde de son yıllarda, ezilenlere ve onun örgütlü güçlerine yönelik olarak giderek ivmelenen gerici-faşist saldırganlık böylesi bir konjonktürden beslenmektedir. İşçilere, köylülere ve emekçilere yönelik olarak artan saldırılar ile hapisanelerde 70 güne yaklaşan Açlık Grevleri'ne karşı takınılan tutumlar dahi sömürü düzeninin yönelimini çıplak bir şekilde göstermektedir.

Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), sömürü düzeninin saldırılarına karşı halkın devrimci mücadelesini yükselttiği için yıllardır gözaltı, tutuklama ve kaçırma girişimleri gibi onlarca saldırının hedefi olmuştur. Bu saldırılarda yüzlerce üye ve taraftarımız gözaltına alınmış ve 100'e yakını tutuklanmıştır.

DHF'ye yönelik gözaltı terörüne bu sabah yenileri eklendi. Ankara, Dersim, İzmir, İstanbul, Adana, Mersin, Sivas, Kayseri, Zonguldak, Antalya, Isparta, Çanakkale, Uşak ve Diyarbakır'da DHF merkezi temsilcileri, üyeleri ve taraftarlarıyla birlikte Halkın



Günlüğü Gazetesi İzmir Temsilcisi Deniz Kısmetli; DEDEF MYK üyesi, Dersim Kültür Derneği Başkanı ve Dersim Belediye Meclis Üyesi Ali Mukan ve Dersim Belediye Meclis Üyesi Yaşar Oğuz gözaltına alındı. Şu ana kadar 57 kişinin gözaltına alındığı tespit edilmiştir ve bu sayı sürekli artmaktadır.

Baskı ve sindirme politikalarını boşa çıkaracağız!

DHF üzerinde yoğunlaşan baskı ve sindirme politikalarını politik kitle faaliyetlerine yoğunlaşarak ve daha fazla örgütlenerek boşa çıkaracağız.

DHF üye ve taraftarları faaliyet alanlarında mücadeleyi daha fazla sahiplenerek bu kararlılığı temsil edeceklerdir. Dersim, Adana, Ankara ve İzmir'de saldırıya uğrayan derneklerimiz açık tutulacak ve dayanışma ziyaretleri derneklerimizde kabul edilecektir. Tüm halkımızı kurumlarına ve mücadelelerine sahip çıkmaya çağırıyoruz.

Bütün devrimci, demokratik, ilerici güçleri dayanışmayı yükseltmeye davet ediyoruz.”

Demokratik Haklar Federasyonu (DHF)

Gözaltına alınan devrimciler derhal serbest bırakılsın!

Sermaye devleti, uzun zamandır estirdiği faşist baskı ve teröre yeni bir halka daha ekledi. 14 ilde Demokratik Haklar Federasyonu'na yönelik yaptığı operasyonlarla 57 devrimciyi gözaltına aldı.

İçerisinden geçmekte olduğumuz dönemde savaş ve saldırganlık pozisyonu alan sermaye devleti, içerde, her geçen gün işçi ve emekçilere yönelik sosyal hak gasplarını arttırıyor, kölelik prangalarını kalınlaştırıyor; dışarda ise başta Suriye olmak üzere, Ortadoğu halklarına yönelik emperyalist saldırganlığı körüklüyor, emperyalist efendilerinin emirleri doğrultusunda işbirlikçi çeteleri besleyerek halkların kırımına imza atıyor.

Öte yandan, haklı ve meşru talepleri için direnen Kürt halkının taleplerini yok sayıyor, Kürt hareketine yönelik kirli savaşı yükseltmenin yanında, Kürt halkının eylemlerini polis terörü ile bastırmak ve engellemek istiyor.

Böylesi bir tabloda sermaye devletinin devrimciler üzerine her türlü baskı ve zorbalığını yöneltmesi sınıf savaşımının yasalarından doğru anlaşılır bir durumdur. Zira burjuvazi, saltanatını yıkacak olan işçi ve emekçileri teslim alabilmenin yolunun öncelikle devrimcileri ezmekten geçtiğini çok iyi bilmektedir.

Ancak burjuvazinin iyi bildiği bir şey daha var. O da tüm bu baskı ve zorbalığa rağmen devrimci mücadelenin engellenemeyeceği, devrimcilerin ezilip sindirilemeyeceğidir!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak saldırılar karşısında devrimci siper yoldaşlarımızla dayanışma içinde olduğumuzu bir kez daha belirtiyor, faşist baskı ve devlet terörünü omuz omuza verdiğimiz mücadele ile püskürteceğimizi yineliyoruz.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

13 Kasım 2012

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Baskılar bizi yıldırıamaz!



13 Kasım günü sabaha doğru Demokratik Haklar Federasyonu'na (DHF) yönelik operasyon yapılmış ve 57 yakın kişi gözaltına alınmıştı. İzmir'de bu durumu protesto etmek için Eski Sümerbank önünde bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Eylemde “Gözaltılar, tutuklamalar, baskılar bizi yıldırıamaz!” ozaliti açıldı.

Açıklamaya, devletin bir sınıfın diğer sınıf üzerindeki baskı ve tahakküm aracı olduğu söylenerek başlandı. Bugün devlet erkini elinde bulunduran burjuvazinin, devletin her kurumunu emekçilere, ilericilere ve devrimcilere karşı birer silaha dönüştürdüğü belirtildi. Her alanda devlet terörünün yaşandığı vurgulanarak bugün sabah saatlerinde DHF'ye yönelik yapılan ev baskınları, derneklere ve Halkın Günlüğü gazetesine yönelik operasyon anlatıldı. Operasyona herhangi bir gerekçe gösterilmediği ifade edildi. Gözaltına alınan DHF'lilerin avukatlarıyla görüştürülmediği belirtildi.

Açıklamada, devlet terörünün sadece DHF'ye yönelik değil, tüm emekçi halklar ve devrimcilere yönelik olduğuna dikkat çekildi. Ayrıca açıklamada, Kürt halkına yönelik baskılar da dile getirildi.

Açıklama şu sözlerle sona erdi: “Devlet de bilmelidir ki; tarihin hiçbir kesitinde rastlanmadığı gibi bugün de devrimci mücadele gözaltı, tutuklama ve baskılarla sindirilemeyecektir. Aksine uygulanan her baskı, düzenlenen her operasyon bizler için yılgınlık sebebi değil mücadelemizi yükseltmeye yönelik kamçılayıcı birer etkidir. Yine belirtmek gerekirse bugün özel de DHF'ye karşı yürütülen operasyonlar genelde tüm emekçi halklara ve Türkiye devrimci hareketine yöneltilmiştir.”

Eyleme DHF, BDSP, EÖC, SDP, MBP, ESP, Devrimci Hareket, Köz, Alinteri, Partizan, Halk Cephesi, Sokak Sanatçıları Derneği, TKP 1920, Kaldıraç, İzmir Hareket Tiyatrosu ve Dersimliler Derneği katıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Kiğılı davasında ilk duruşma



20 Temmuz 2012 tarihinde işten çıkartılan Kiğılı işçisi Didem Sorhun, keyfi çıkartmaya karşı direnişe başlayarak, dava açmıştı. İşe geri dönmek için açtığı davanın ilk duruşması 14 Kasım günü Bakırköy Adliyesi'nde görüldü.

Duruşma çıkışında adliye önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında, işten atılma sürecini aktaran Sorhun, Kiğılı'daki baskı, tehdit ve sömürüye karşı çıkması nedeni ile keyfi şekilde atıldığını, işe geri dönmek için de direnişe başladığını vurguladı.

3 aydan fazladır direnişini sürdürdüğünü belirten Sorhun, direnişinin çalışan kadın arkadaşlarına örnek olduğunu ve fabrikada kadın arkadaşlarının artık baskı ve tehditlere karşı koyduklarını ifade etti. Direnişinin etkisinden korkan Kiğılı patronunun, direnişini karalamaya çalıştığını, tehdit mektubu yolladığını, buna karşın kararlı bir şekilde sesini yükselttiğini, dava açtığını ve şuan direnişte olan diğer sınıf kardeşleriyle ortak mücadele yürüttüğünü belirtti.

Mahkemelerin sermaye sınıfının çıkardığı yasalarla işlediğini, gerçek kazanımın ancak fiili-meşru direnişlerle kazanılabileceğini, davalarında yükseltilen bu mücadelenin güçlülüğü ile belirleneceğini belirten Sorhun, kazanana kadar mücadeleyi büyüteceğini vurgulayarak açıklamasını sonlandırdı.

Avukat Gülvin Aydın, duruşma hakkında bir konuşma yaptı. Dava açabilmek için istenen başvuru

miktarının yükseltildiğini hatırlatarak söze başlayan Aydın, bunun da işçilerin haklarını aramada önlerine konmuş bir engel olduğuna işaret etti. Aydın, bu duruma karşı adli yardım talep ettiklerini ve davada eksik belgelerin olduğu gerekçe gösterilerek, davanın 4 Şubat 2013 ertelendiğini söyledi.

Avukat Aydın, duruşmayı aktararak, değişen yasaların emekçilerin çıkarlarına olmadığına vurgu yaptı, direnişlerin davaların görüldüğü zamanlarda da sürdürülmesinin davalar açısından belirleyici olduğunu, her alanda işçiler lehine kazanımın işçilerin ortak mücadelesinden geçtiğine işaret etti.

Hey Tekstil işçisi Zeki Gördeğir de söz alarak, kendilerinin de TOBB Kadın Girişimciler Başkanı Aynur ve Süreyya Bektaş'a karşı haklarını almak için direndiklerini hatırlattı. Direnişlerin ortaklaşmasının önemine işaret etti. Başarılı olana kadar direnişi sürdüreceğini, dayanışmanın da kazanımlar için belirleyici olduğunu söyleyen Gördeğir, kendilerine desteği eksik etmeyen Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu ve Devrimci İşçi Hareketi'ne teşekkür etti.

"İşimi geri istiyorum / Direnişçi Kiğılı İşçisi" pankartının açıldığı eylem, "Zafer direnen emekçinin olacak!", "Kiğılı'ya boykot direnişe destek!", "Yaşasın sınıf dayanışması!" sloganları ile son buldu. Eyleme Hey Tekstil, BEDAŞ işçileri ve Devrimci İşçi Hareketi katılarak destek verdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DEBA işçisi alacakları için eylem yaptı

Denizli'de bulunan Denizli Basma (DEBA) fabrikası 28 Eylül 2009'da kapatılmış, DEBA işçileri 10 ay boyunca ücretlerini alamadan çalışmışlardı. Fabrika kapandığında hem 10 aylık ücretlerini hem de kıdem tazminatlarını alacaklarına dair söz verilmiş olmasına rağmen ücretler halen daha ödenmedi.

DEBA işçileri tazminat ve ücret alacakları için 13 Kasım'da eylem yaptı. Türk İş TEKSİF Sendikası'nın örgütlediği eylem saat 12.00'de Fuar Lozan kapısı önünde başladı.

"Sayın ENDA Holding Yönetim Kurulu Başkanı Saim Sivri, 25 Mart 2010'da 'vefa gecesinde' işçilere üzülünüzü söylemişsiniz. Borcunuzun ve ağabeyiniz Esat Sivri'nin arkasında olduğunuzu söylemişsiniz. Bize olan borcunuzu ödeyeceğinizi söylemişsiniz. Söz ağızdan bir kez çıkar. Alinterimizin hakkı, çocuklarımızın geleceği olan borcunuzu ödeyin. DEBA Mağduru İşçiler" ve "Adalet, vicdan, gelecek yok edildi. Sayın Esat Sivri sadaka değil 10 aylık maaş ve kıdem tazminatımızı ödeyin. DEBA İşçileri" yazılı pankartlar açtılar.

"Susma haykır tazminat haklı!", "Direne direne kazanacağız!", "İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "İşçiyiz haklıyız kazanacağız!", "Gün gelecek devran dönecek işverenler işçiye hesap verecek!", "Tazminata uzanan eller kırılсын!" sloganlarının atıldığı yürüyüş ENDA Holding önünde son buldu. Burada Türk İş 3. Bölge başkan yardımcısı Tuncay Kireçkaya basın açıklamasını okudu. DEBA işçilerinin durumunun anlatıldığı basın metni, haklar alınıncaya dek mücadele edileceği vurgusuyla sona erdi.

Eyleme, TÜMTİS, Selüloz-İş ve 90 gündür Kemalpaşa'da Alkim kağıt fabrikası önünde direnen işçiler, Haber-İş, Hava-İş, Türk Metal, Birleşik Metal-İş, Genel-İş, EMEP, EDP, İşçi Hakları Derneği destek verdi.

Kızıl Bayrak / İzmir

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Elit önünde eylem



İstanbul Esenyurt'ta kurulu Elit Çikolata fabrikasında işten atılan işçiler 9 Kasım'da fabrika önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Tek Gıda-İş Sendikası'nın "örgütlü" olduğu fabrikada, geriye dönük mesai ücretlerini istedikleri için işten atılan işçilerin eylemine Tek Gıda-İş Avrupa Yakası Eski Başkanı ve 8 Kasım'dan itibaren de Öz Gıda-İş Sendikası İstanbul Temsilcisi olan Muzaffer Dilek de katıldı.

Tek Gıda-İş Sendikası'nın tasfiye edilip Öz Gıda-İş Sendikası'nın getirildiği Pamir Gıda'dan (Haribo) işyeri temsilcilerinin de katıldığı eylemde, işten atılan işçilere BDSF'liler de destek verdiler.

Okan Tekstil önünde buluşarak "Elit Çikolata işçileri yalnız değildir!" pankartı arkasında fabrika önüne yürüyen işçiler burada basın açıklaması yaptılar.

Eylemde konuşan Öz Gıda-İş Sendikası İstanbul Temsilcisi Muzaffer Dilek, işçilerin iradesine saygı duyulması gerektiğini söyledi. Elit Çikolata patronuna da çağrıda bulunan Dilek, toplu iş sözleşmesinde yazılı hakların verilmesini istediklerini ifade etti.

İşten atılan bir Elit Çikolata işçisi de eylemde söz alarak Elit Çikolata işçilerinin yalnız olmadığını söyledi.

Fabrikada işten atma saldırısı devam ederken, Tek Gıda-İş Genel Merkezi tarafından tasfiye edilen Muzaffer Dilek, 8 Kasım 2012 tarihi itibarıyla Öz Gıda-İş Sendikası İstanbul Temsilcisi olarak görev yapmaya başladı. Elit Çikolata'da çalışan işçileri Öz Gıda-İş'e geçirmeye çalışan Dilek, fabrika önündeki açıklamalarını her hafta düzenli olarak yapacaklarını belirtirken fabrika önündeki 'direnişin' sonlandırıldığını ifade etti.

Yıllardır kağıt üzerinde bir sendikal örgütlülüğün bulunduğu fabrikada çalışan işçiler ise tedirgin. Öz Gıda-İş'e üye olan işçiler parça parça işten atılırken her iki sendika arasında tam bir kayıkcı dövüşü yaşanıyor. Fabrikada yaşanan sürecin, örgütlülük ve mücadele adına olumlu bir içerik taşımadığını vurgulayan bir grup Elit işçisi ise, fabrikada gerçek bir örgütlülük yaratılması ihtiyacına dikkat çekiyorlar.

Kızıl Bayrak / Esenyurt



Türk Metal'e Renault'da büyük öfke

Türk Metal'in MESS Grup TİS'leri kapsamında hazırladığı taslak Renault'da büyük öfke doğurdu. 9 Kasım günü açıklanan taslak Türk Metal'in çoğu fabrikasında tepkilere neden olurken, Renault işçileri tepkilerini iş bırakma eylemi ile gösterdiler. Üretimden gelen güçlerini kullanarak öfkelerini dışa vuran Renault işçileri, eylemde iki temel talebi yükselttiler. Türk Metal taslağının geri çekilmesi ve Türk Metal'in fabrikadan gitmesi. Renault işçilerinin devam eden bu tepkileri karşısında korkuya kapılan sermaye, işten atma saldırılarını hayata geçirerek, işbirlikçi Türk Metal çetesini ve polisi işçilerin üzerine salarak eylemlerin önünü almaya çalışıyor. Fabrikada öfke ise hiç dinmiyor.

Renault'ta işçilerin öfkesi patladı, üretim durdu...

Taslakta yer alan ücret talebini yeterli görmeyen Renault işçileri, böyle bir talebin satış sözleşmesinin habercisi olduğunu söyleyerek tepkiler vermeye başladılar.

Taslağın açıklandığı 9 Kasım günü başlayan tepkiler gece vardiyasında da sürdü. Türk Metal'in işyeri temsilcilerini gördükleri her yerde yuhalayan işçiler, tepkilerini yemek saatinde yumruk ve kaşıklarını masalara vurarak gösterdiler.

Akşam vardiyasında çalışan Oyak Renault işçileri 18.30 sıralarında iş bırakıp, fabrika bahçesinde toplanmaya başladılar.

Montaj bölümünde başlayan eylem kaporta ve diğer bölümlere de sıçradı. Montaj bölümünden işçiler önce kendi bölümünde, ardından kaporta ve diğer bölümlere giderek iş bıraktırdılar. Fabrikaya gelen Türk Metal çetesi ise işçiler tarafından içeriye alınmayarak kovuldu. Oyak Renault patronları ise işçileri işten atmakla tehdit ederek eylemi sona erdirmeye çalıştılar. İşçilerden oluşacak bir heyetle görüşmek isteyen yöneticilerin üretimin başlamasını şart koşmaları üzerine işçiler, yanıtlarını eylemi sürdürerek verdiler.

İşçiler, 00.00-08.00 vardiyasından gelecek işçi arkadaşlarını beklediler. Fakat fabrika yönetimi vardiyanın iptal edildiği açıkladı. Vardiyayı iptal ederek işçilerin birleşmesi önlenmeye çalışıldı.

Sınıf kardeşlerinden Renault işçilerine destek

Diğer vardiyalarda olan Renault işçileri de, "Sendika istifa!", "İşçinin gücü sermayeyi yenecek!" sloganları ile Renault işçilerine destek oldular.

İşçilere aralarında BDSP ve ÖDP'nin de bulunduğu kurumlar ve bir grup Bosch işçisi fabrika önünde bekleyerek destek verdiler.

Türk Metal çetesinden saldırı

Saat 23.40'ta fabrika önüne gelen Türk Metal yöneticileri ve grubu, provokasyon yaratarak, devrimci

ve ilerici kurumlardan desteğe gelenlere saldırdı. İşçileri yalıtıma çalışan çete, kurumların marjinal olduğu yönünde karalamalara başlayıp "bunlara malzeme olmayan" diyerek işçilerle kurumlardan desteğe gelenlerin arasına girerek linç ortamı yaratmak istedi. Provokasyon yaratan Türk Metal çetesi bir kaç kişiyi darp etti. Yaşanan arbede sonrası ayrı bir yerde bekleyişini sürdüren ilerici ve devrimci kurumlar, Türk Metal çetesinin saldırısını engelleyerek fabrikadaki gelişmelerle bağlarını sürdürmeye devam etti.

Türk Metal çetesi dışardaki ve içerdeki işçileri tehditlerle denetim altına almaya çalışsa da, Renault işçileri eylemlerini sürdürdü.

Bosch'tan çıkan işçiler ise yolda Türk Metal çetesinin saldırısının hedefi oldu. Satırlar ve sopalarla gerçekleşen saldırıda 3'ü ağır olmak üzere bir çok işçi yaralandı.

Gece vardiyasından da destek

Gece vardiyasının iptal edilmesine rağmen dayanışma amacıyla işyerine gelen gece vardiyasından işçiler de kapı önünde bekleyişlerini sürdürdüler. Saat 00.00'ten sonra polis devreye girdi. İçerde görüşme yapan ve kapıda arkadaşlarına destek veren işçilere polis "gece 00.00'ten sonra gösteri ve yürüyüş yapmak yasak" diyerek herkesi servislere bindirmek istedi. Polisin içerden çıkacak işçilerle dışardakilerin bir araya gelmesini engellemek istemesi üzerine bir kısım işçi servislere binmesine rağmen, gece vardiyasında olup dayanışmaya gelen işçiler başta olmak üzere bir

çok işçi servislere binmediler. Bunun üzerine polislerle işçiler bir süre tartıştılar. İşçiler "emeğin mücadelesini verdiklerini ve buradan gitmenin arkadaşlarını satmak olacağını" belirterek bekleyişlerini sürdürdüler. Ayrıca "Buradan gidersek '98'de olduğu gibi gene işten çıkartmalar olacak. Buna karşı beklemek ve arkadaşlarımızın yanında olmak istiyoruz" dediler.

Daha sonra polis işçilerden 1 kişiyi gözaltına almak istedi. İşçiler arkadaşlarına sahip çıkarak polise vermediler. 00.15 gibi içerdeki işçiler ile görüşmenin sonlanması ve içerdeki işçilerin dağılması üzerine dışardaki işçiler de dağılmaya başladılar.

Türk Metal yöneticileri gelerek görüşmelerin bittiğini ve artık dağılmak gerektiğini belirttiler. İşçiler de buna tepki gösterdiler. Yuhaladılar.

Polisin fabrika önünde oldukça yoğun bir bekleyiş vardı. Gece 00.00'e gelirken bir otobüs çevik kuvvet getirerek ortamı terörize etmek ve işçilere korku salmak istediler.

Oyak Renault'da işten atma saldırısı!

Sabah 8.00 vardiyası başlamadan önce de işçiler toplandılar. Fabrika müdürünün işçilere yönelik konuşması yuhalamalarla karşılandı ve sabah vardiyası da iş başı yapmayarak eylemi sürdürdü.

16.00-00.00 vardiyası ise işbaşı yapmak için fabrikaya geldiğinde patronun işten atma saldırısı ile karşılaştı. 23 işçi turnikeye kartlarını bastıklarında içeriye alınmadılar ve işten atıldıklarını öğrendiler. Atılan işçiler saat 16.15'te fabrika önünde basın

MESS-Türk Metal yenilecek, metal işçileri kazanacak!

MESS ve Türk Metal'in esaret düzeni sarsılıyor. Metal işçileri ayağa kalkarak bu düzene darbeler vuruyor. Yeni bir satış sözleşmesi için hazırlanan Türk Metal çetesinden kurtulmanın yolunu arıyor. Arçelik'le başlayan eylemler bir dizi fabrikada da yankılandı. En sonunda da Renault işçilerinin öfkesi patladı.

Yıllar boyunca üç kuruşluk zamlarla ağır şartlarda çalışmaya yeter diyen Renault işçileri ayağa kalktılar. Ancak Bosch'tan sonra Renault'nun da aynı yola girmesinden ödleri kopan MESS ve Türk Metal çetesi, düzenini korumak için bildiğinden şaşmadı. Yalan, dolan, baskı, zorbalık, en sonunda da işten atma... 23 Renault işçisi, metal işçisine gözdağı vermek için patron ve Türk Metal işbirliğiyle işten atıldı.

Arkadaşlar!

Türk Metal çetesi amacına ulaşamayacaktır. Metal işçisi bu asalak işçi düşmanlarını artık sırtında taşımayacak, ona teslim olmayacaktır. Renault işçisi amacına henüz ulaşmasa da eninde sonunda tıpkı Bosch işçisi gibi bu çeteyi fabrikadan söküp atmayı başaracaktır. Ayrıca Renault işçilerinin patlayan öfkesi buzdığının görünen kısmıdır. Metal işçileri, ülkenin dört köşesinde tüm fabrikalarda bu asalakları sırtından atmak için gün saymaktadır.

Arkadaşlar!

İnsanca yaşam ve çalışma koşulları için bu esaret düzenini yıkmaktan başka çare yoktur. Metal işçisi Türk Metal çetesini fabrikalardan kovmadan rahat yüzü görmeyecektir.

Öyleyse Bosch ve Renault işçilerinden öğrenerek mücadeleyi büyütelim. Esaret düzenine bir darbe de biz vurmak için harekete geçelim. Mücadele eden ve bu mücadele sonucunda işini kaybeden arkadaşlarımızla dayanışma halinde olalım. Kararlılıkla omuz omuza verelim, Türk Metal çetesini fabrikalarımızdan kovalım.

Metal İşçileri Birliği
13 Kasım 2012

açıklaması yaparak saldırıyı protesto ettiler.

İş bırakan vardiyada 1400 tane işçi çalışmasına rağmen adeta cımbızlıyarak seçilen 23 işçi işe gittiklerinde kartlarının okunmaması ile işten atıldıklarını öğrendiler. İşten atılma gerekçeleri bile kendilerine söylenmeden atılan işçilere, aynı zaman da işten çıkartılmalarını öğrendikten sonra kapıda bekliyen Türk Metal çetesinden yöneticiler de sahip çıkmayarak adeta onları kapıdan kovmuş bulunmaktadır. Bu durum Renault-Türk Metal işbirliğine de çok açıktan göstermektedir.

Yine aynı işbirliği çerçevesinde diğer vardiyada olan işçilere de saldırılar devam etmektedir. İş bırakan arkadaşlarına desteğe giden işçiler de saldırılardan nasibini aldı. Dün gece 24.00-08.00 vardiyasına giden işçilerden ve sabah 08.00-16.00 vardiyasına giden işçilerden de işten atılanlar oldu. Şu ana kadar işten atılanların sayısı 30’u bulmuş durumda.

Fabrika yönetiminin, fabrika içerisine, Türk Metal sendikasına herhangi bir tepkinin yasal işlem başlatma nedeni sayılacağını duyuran kağıtları astığı gelen bilgiler arasında. Bu da işten atma saldırısının büyüyerek devam edebileceğini gösteriyor.

Birleşik Metal-İş’ten açıklama

Yaşanan saldırıya dair Birleşik Metal-İş Sendikası bugün yazılı bir açıklama yayınladı. Yaşanan saldırının anlatıldığı açıklamada Türk Metal çetesinin Bosch işçilerine demir çubuklarla ve satırlarla saldırdığı belirtilerek üçü ağır olmak üzere birçok işçinin yaralandığı kaydedildi. Ayrıca saldırgan grubun içerisinde Türk Metal Genel Başkan Yardımcısı Mesut Gezer, Şube Başkanı Zafer Öztürk, Tofaş’ta temsilci Derviş Zeytin’in de teşhis edildiği belirtildi. Saldırının polis karakoluna çok yakın bir noktada gerçekleştirildiğine de dikkat çekildi.

Birleşik Metal-İş’in açıklamasında şu sorular yöneltildi:

“Devlet Bursa Organize Sanayi Bölgesi’ni Türk Metal’in çetelerine mi teslim etmiştir?

Türk Metal’in eli sopalı adamları Organize Sanayi Bölgesi’nde, karakolun dibinde işçilere saldırma cesaretini nereden almaktadır?

Bu çetenin vukuatları ayyuka çıkmışken, güvenlik güçleri dün gece Organize Sanayi Bölgesi’nde neden tedbir almamıştır? Bu adamlar burada ellerini kollarını sallaya sallaya nasıl dolaşabilmiş ve ardından işçilere saldırabilmiştir?

Bu çeteyi kimler kollamaktadır?

Bursa’da işçiler ne zaman sendikal tercihlerinde özgür iradelerini kullanabilecekler?

Herhangi bir kuruma üye olmak ya da üyelikten ayrılmak Anayasal bir hak iken, her vatandaşın kullanabildiği bu hak bir tek işçiler için mi geçerli değildir?

Yoksa Bursa’da işçiler bu ülkenin vatandaşı olarak kabul görmemekte midir?

Renault’da ve birçok başka fabrikada demokratik taleplerini dile getirmeye çalışan işçileri baskı altında tutmaya kimin hakkı vardır?

Bursa’da ne zaman işçilerin Anayasal hakkı olan sendika seçme özgürlüğü geçerli olacaktır?

Yoksa Bursa’da, Bursa’nın organize sanayi bölgelerinde Anayasa ve yasalar geçerli değil midir?”

Türk Metal’in işçilere saldırarak ve baskı altında tutarak işçilerin ayrılmasını engellemeye çalıştığı vurgulandıktan sonra açıklama şu sözlerle son buldu:

“Ancak bu hesap tutmayacaktır.

Metal patronlarının her türlü dayatmasını işçilere şiddet uygulayarak kabul ettirmeye çalışan, işçi kanı dökmeyi sıradan bir uygulama haline getiren bu çetenin, on binlerce metal işçinin kendi iradesi, kararlılığı ve biriken öfkesi ile dağılacığı günler çok uzak değildir.”

Kızıl Bayrak / Bursa

Daiyang’da grev pankartı asıldı

Çorlu Avrupa Serbest Bölgesi’nde faaliyet gösteren Daiyang-SK Networks Metal fabrikasında çalışan ve Birleşik Metal-İş’te örgütlü bulunan işçiler, TİS görüşmelerinde kölelik dayatan patrona grev pankartı asarak yanıt verdiler.

Patron sendikal örgütlülüğe saldırdı

2010 yılının Ocak ayında Birleşik Metal-İş Sendikası’nda örgütlenen işçiler adına sendika ve fabrika arasında yürütülen 1. Dönem Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerine 24 Mayıs 2012 tarihinde başlandı.

Daiyang-SK Networks patronu, fabrikadaki sendikal örgütlülüğü kırmak amacıyla, sözde “yasal” hakkını kullanarak grev oylaması istedi.

04 Ekim 2012 tarihinde yapılan oylama, sadece oy kullanmayan işçilerin değil, beyaz yakalıların da desteğiyle, işçilerin iradesi lehine sonuçlandı.

Oylamadan bu güne greve hazırlanan Daiyang SK işçileri, grev hazırlıkları çerçevesinde Birleşik Metal-İş’de bir dizi eğitim ve toplantı yaptılar. İşçiler, grev öncesinde son hazırlıklarını ve planlamalarını yapmak için, 11 Kasım Pazar günü saat 18.00’de sendika şubesinde bir toplantı gerçekleştirdi.

İşçiler grev silahını kuşandı

14 Kasım’da greve çıkan Daiyang işçileri, sabah işçi servislerini fabrikaya sokmak istemeyen patron temsilcileriyle tartışma yaşadılar. Polis çağrılarak işçiler sindirilmek istendi. İşçilerin kararlı duruşları karşısında bu da sonuç vermeyince servisleri içeri almak durumunda kaldılar.

Saat 07.00 başlayan fabrika önündeki bekleyişin ardından DİSK’e bağlı çeşitli sendika temsilci ve şube başkanlarının gelmesiyle eylem başlatıldı. Fabrika önünde konuşma yapan Birleşik Metal-İş Genel Sekreteri Selçuk Göktaş şunları söyledi: *“İstediğim zaman işe alırım, istediğim zaman atarım, sendikayı tanımam diye birşey olamaz. Burada işçiler üretiyor, bu emeğimize, bizlere saygı gösterilecek başka yolu yok. Bu ülkede herkese seçme hakkı var deniliyor, patronlar TÜSİAD-MÜSİAD’a üye olabiliyor fakat işçiye gelince sendikaya üye olma hakkı yok.*

Biz bu değerleri üretiyorsak, biz bu değerlerin bedelini isteyeceğiz. Onlar bizim haklarımızı koruyamaz. Biz oluşturacağız insanca yaşam koşullarını, biz alacağız!”

Fabrikanın önünde grev halayı çeken işçiler fabrikanın üç çıkışına da “Bu işyerinde grev var!” pankartını büyük bir coşkuyla astılar. Sonrasında da Avrupa Serbest Bölgesi çıkış kapısına kadar alkışlar ve sloganlarla yürüdüler. Çevrede bulunan işçiler alkışlarla, kornalarla, sloganlarla desteklediler.

Eylem sırasında işçiler sık sık “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “Daiyang işçisi satılık değil!”, “İnadık direndik kazanacağız!”, “İşgal grev direniş!” sloganlarını attı.

Eyleme Trakya DİSK Tekstil, Edirne Genel-İş, TKP ve BDSP destek verdi.

Kızıl Bayrak / Trakya

İzmir’de binler alandaydı!

İzmir Büyükşehir Belediyesi’nin ulaşım hizmetleri için Etkin Eğitim Organizasyon AŞ’nin teklif vermesi 14 Kasım günü DİSK tarafından yapılan eylemle protesto edildi. Saat 15.00’te Basmane Meydanı’nda toplanan kitle buradan İBB önüne yürüdü.

En önde “DİSK”, ardından sırasıyla “İşimiz, ekmeğimiz, geleceğimiz için yürüyoruz/İzelman işçileri” ve “İzin vermeyeceğiz/DİSK Genel-İş Şubeleri” pankartları açıldı. İşçiler DİSK flamaları ve ihaleyi protesto eden dövizler taşındılar.

Yolun trafiğe kapatıldığı yürüyüşün ardından alana gelindiğinde ilk önce Genel-İş 5 Nolu Şube Başkanı Naci Çetin bir konuşma yaptı. Ardından Kani Beko konuştu. Daha sonra basın metnini DİSK genel Başkanı Erol Ekici okudu.

Ekici konuşmasına, işçi simsarı şirketlerin göz koyduğu sofradaki ekmeği, çocukların geleceğini savunmak için bugün alanlarda olduklarını söyleyerek başladı. İBB’nin ESHOT Genel Müdürlüğü’nün açmış olduğu 3317 otobüs şoförü ve teknik personeli kapsayan hizmet alım ihalesinde Etkin-İdeal ünvanlı taşeron ortaklı şirketin belediye iştiraki olan İzelman şirketine düşük teklif vermesini eleştirdi. Ekici, bu ihale teklifinin taşeronlaşma olduğunu söyledi. Etkin-İdeal adlı şirket hakkında ayrıntılı bilgi verdi ve bu şirketin AKP’yle yakınlığına dikkat çekti. İzmir Belediyesi’nde yaşanan bu düşük ihale teklif olayının benzerinin İstanbul Belediyesi’nde de yaşandığını belirtti.

Taşeron şirketlerin işçileri, dayattığı sözleşmelerle keyfi, kuralsız ve güvencesiz çalışma düzenine zorladığından bahseden Ekici, taşeron düzeninin kölelik düzeni olduğunu söyledi. AKP hükümeti döneminde, gerek özel sektörde gerekse kurallı çalışmanın kalesi sayılan kamuda taşeronluk ve güvencesiz istihdam biçimlerinin hızla yaygınlaştığından söz etti. Başta belediyelerde olmak üzere eğitim ve sağlık sektöründen KİT’lere kadar pek çok alanda emekçilerin ağır şartlarda ve güvencesiz çalışma yaşamına dahil olmaya zorlandığını söyleyen Ekici, tüm bu uygulamaların AKP hükümetinde arttığına vurgu yaptı. Belediye hizmetlerinde çalışan yüz binlerce işçiye taşeron şirket cenderesinde sendikal ve sosyal haklardan yoksun bir şekilde çalışma dayatıldığını ifade etti. Ekici, emek sömürsüne ve taşeronla karşı durmak için mücadele edeceklerini vurguladı.

Eylem boyunca düdüklükler ve sloganlar hiç susmadı. Öfkeli ve coşkulu geçen eyleme onbin işçi katıldı. TÜMTİS, Tek Gıda-İş ve KESK şube başkanları düzeyinde katılırken, ilerici-devrimci kurumlar da flamalarıyla yer aldı. BDSP’nin de flamalarıyla katıldığı eylemde, Kızıl Bayrak gazetesi satışı yapıldı.

Kızıl Bayrak / İzmir

Oyak-Renault'da yaşananların gösterdiği...

Taban örgütleri-TİS komiteleri kuralım mücadeleyi kucaklıyalım!

2012-2014 MESS Grup TİS sürecinin başlaması ve taslakların açıklanması ile metal işçilerinde biriken hoşnutsuzluk ve öfkede açığa çıkmış durumda. Öyle ki son günler içerisinde işçi sınıfının gösterdiği refleks eylemler bile bunu açıkça göstermektedir.

Genel itibarıyla ücretleri %40 civarında erimiş olan metal işçilerinin beklentisini karşılamaktan uzak olan ve Birleşik Metal-İş Sendikası'nın taslağına yakın gibi gösterilmeye çalışılan Türk Metal'in TİS taslağına karşı işçilerin öfkesi her geçen gün büyümeye devam ediyor. Taslağı açıklamasının hemen ardından, Türk Metal çetesinin saltanat sürdüğü fabrikalar dahil bir çok fabrikada işçiler taslağına karşı anında tepkilerini dile getirdiler. Eskişehir Arçelik, Bursa Oyak-Renault, Bursa Mako, Bursa Çoşkunöz, Kocaeli Otokar ve Ford'un bir çok fabrikasında gündeme gelen ve sendikacıları köşe bucak kaçırın tepkiler bugün sadece su yüzüne çıkanlar. Bunların haricinde irili ufaklı bir çok fabrika hemen hemen aynı durumda.

Sözleşme taslağının kendilerine sorulmadan hazırlanmasına ve Türk Metal çetesinin sözleşmede önerdikleri zam oranının veya taleplerin çok çok altında alacaklarına, dolayısıyla bir kez daha satılacaklarına kesin gözü ile bakan işçiler bugün bir çıkış yolu ve aynı zamanda çözüm aramaktadırlar. Metal işçisi bugün kendi taban örgütlerinde birleşmediği için, refleks eylem gerçekleştirebilecek başarıyı gösterebilmiş dahi olsa, eylemlerini ilerletebilecek güç ve iradede yoksun bulunuyor. Oyak-Renault'da yaşananlar buna çok açık bir örnektir.

Arçelik fitili ateşledi

Eskişehir'de Arçelik işçilerinin ileri çıkarak sendika binasına 10 kilometrelik yürüyüşü, metal işçilerinde fitili ateşliyen bir rol oynadı. Arçelik işçisinin bu çıkışından daha da bir güç alan metal işçileri bir çok fabrikada Türk Metal çetesine kaçacak delik aratır hale getirdi. Oyak-Renault işçilerinin 3-4 gündür fabrika içerisinde sendikacıları her gördükleri yerde yuhalıyarak protesto etmesi ise Oyak-Renault'da yaşanacakların aslında ön habercisi gibiydi.

Her eylem biçimi kendi süreci içerisinde işçilere bilinç anlamında birşey katar. Bunlar, işçinin gerek kendine güveni konusunda olsun gerekse yanındaki işçiye güvenme konusunda olsun her türlü işçi bilincinde sürekli ileri bir rol oynar. Oyak-Renault fabrikasında yaşanan süreç de kısacası daha ileri bir eylemin mayalanma süreci anlamını taşıyordu bir bakıma. 3-4 günlük süreç içerisinde yaşanan olaylar sonuçta bir noktada patlamayı da kendiliğinden getirdi.

Oyak-Renault'daki iş bırakma eylemi de bir bakıma kendiliğinden gelişen bir süreç olarak yaşandı. Montaj bölümünde başlayan eylem kaporta ve diğer bölümlere sıçrayarak büyüdü. Montaj bölümünden işçiler önce kendi bölümünde, ardından kaporta ve diğer bölümlere giderek iş bıraktırdılar. Daha önceden hazırlıklı, talepleri net olan, planlanmış ve işçileri bu



konuda hazırlamış bir eylemden ziyade kendiliğinden gelişen bir süreç olarak Oyak-Renault'da yaşananlar kendi içerisinde bir çok şeyi de anlatmaktadır aslında.

Bir vardiyada alınan kararların diğer vardiyadaki işçilere iletilmesindeki sıkıntı, fabrikada iş bıraktıktan sonra diğer vardiyadaki işçilerin bu karara uymasındaki zayıflık ve planlanan yürüyüşlerin hayata geçirilmesinde insiyatifli davranılamaması veya iş bıraktıkları için işten atılan arkadaşlarına sahip çıkmak konusunda yeterli açıklığı ve kararlılığı gösterememek bugün Oyak-Renault işçilerinin yaşadığı sıkıntılardır. Bunların yaşanmış olması Oyak-Renault işçisi için büyük sıkıntılar yaratsa da, aslında yaşanan deneyim hem kendisine hem de tüm metal işçisine çözüm yolunu göstermektedir.

Başta Oyak-Renault işçileri olmak üzere tüm metal işçileri, bugün kendi geleceklerini, tarihi MESS ile birlikte çalışarak işçileri kölece yaşama mahkum etmek olan ve işçi sınıfının bugünkü durumundan birinci derecede sorumlular arasında yer alan, Türk Metal çetesine bıraktıkları ölçüde kaybetmeye mahkumdurlar. BOSCH'taki saltanatlarını yıkan BOSH işçilerinin Renault işçileri ile dayanışmaya geldiklerinde daha fabrikaya yaklaşmadan saldıran Türk Metal çetesi asıl kimliklerini açıkça göstermiş durumdadır. İşçi sınıfının dayanışmasını ve dolayısıyla mücadelesini daha önce olduğu gibi çetevari bir şekilde engellemeye çalışan Türk Metal, aslında acizliğini de göstermiş bulunmaktadır. Ayrıca bugün Oyak-Renault yönetiminin 30 işçiyi fabrikadan çıkartması ve Türk Metal'in işçileri sahiplenmekten uzak tutumu da Oyak-Renault-Türk Metal uyuşmasını ve işbirliğini göstermekte en iyi kanıttır.

Bugün metal işçileri sırtına kene gibi yapışmış bu çeteyi ortadan kaldırmadan rahat yüzü görmeyecektir. Bu çeteyi bir an önce fabrikalarımızdan defetmek için, geleceğimizi kendi ellerimize almaktan başka çıkar yolumuz bulunmamaktadır.

Taban örgütleri-TİS komiteleri bugün bir zorunluluk

Tüm metal işçilerinin kendi taban örgütlülüklerini veya sürece etkin müdahale edecek TİS komitelerini kurmaktan başka çıkar yolları bulunmamaktadır. Bu çetenin göstermelik olarak açıkladığı taslakta yazan talepleri alamayacağını geçmiş sözleşme dönemlerinden biliyoruz. Bu çetenin bugün nasıl bir

sözleşmeye imza atacakları tarihlerinden bellidir.

Ayrıca bugünkü patlamanın yarın da başka şekillerde ve başka fabrikalarda ortaya çıkmayacağını veya sözleşmeler bittikten sonra tekrar bugünkü öfkenin daha büyük bir öfkeye dönüşmeyeceğinin bir garantisi yoktur. Bugün tüm metal işçilerinin böyle bir süreci kucaklayacak tokluğa, bilince ve kararlılığa sahip olması gerekmektedir.

Bugün Oyak-Renault işçileri gibi başkaca metal işçilerinin Türk Metal çetesinden hesap sormak için mücadeleye atıldıkları zaman sınıf dayanışmasını örgütlemek tüm metal işçilerinin sorumluluğu durumundadır. Birleşik Metal İşçileri Sendikası'nın bu süreci karşılayabilecek kararlılığı ve iradeyi göstermesi bugün olmazsa olmaz durumdadır. MESS patronlarının Türk Metal çetesi ile birlikte giriştikleri saldırılara karşı mücadeleyi hukuki süreçten çıkartarak etkin mücadele anlayışı ile dayanışmayı örgütlemesi gerekmektedir.

Aynı şekilde Birleşik Metal'e üye işçilerin de sürece doğrudan müdahale edebilecek kanalları yaratması, fabrikalarında bu sürecin gerekliliği olan TİS komiteleri ile sürece doğrudan aktif müdahalede bulunması olmazsa olmaz bir zorunluluktur. Bu görev öncelikle öncü işçilere düşmektedir. Öncü işçiler harekete geçmeli ve doğrudan sürecin bir parçası olmalıdır. Çünkü Türk Metal çetesi metal işçilerinin sırtından atılmadığı sürece MESS patronları istedikleri saldırıları hayata geçirmekte pervasız bir şekilde davranacaktır. Metal işçileri birlik olup, bu çeteyi aşan bir dayanışma ve kararlılıkla hareket ederek MESS-Türk Metal ikilisinden hesap sormalıdır.

BOSCH işçilerinin Oyak-Renault işçilerine dayanışma amacıyla fabrikaya gitmeleri bugün oldukça anlamlıdır. Ancak süreçte sadece BOSCH işçilerinin dayanışma göstermesi de kendi içinde bir sınırlılığı göstermektedir. Bu görev bugün başta Bursa işçi ve emekçileri olmak üzere Türkiye'de ki tüm işçi ve emekçilerin görevi durumundadır.

O zaman insanca yaşam ve çalışma koşulları için, taleplerimizi karşılayabilecek taslaklarımızı oluşturmak veya taslaklarımıza sahip çıkmak için harekete geçelim. TİS sürecini masa başına mahkum etmekten çıkartmalı ve etkin mücadeleyi bir an önce örgütlemeliyiz. Çünkü bugün metal işçilerinin kazanımı tüm işçi sınıfının kazanımı olacaktır.

Bursa'dan bir sınıf devrimcisi

Metal işçisinin MESS-Türk Metal ittifakını yıkmaktan başka çaresi yoktur!

MESS Grup TİS süreci gecikmeli olarak başlarken Birleşik Metal-İş ve Türk Metal sözleşme tekliflerine ilişkin açıklamalar yaptılar. Metal İşçileri Birliği olarak bu tekliflere ilişkin düşüncelerimizi aktarmayı metal işçisine karşı bir görev sayıyoruz.

Birleşik Metal-İş’in taslağı sahiplenilecek bir taslaktır!

Birleşik Metal İşçileri Sendikası’nın taslağının ücretler konusunda metal işçilerinin beklentilerini karşılayabilecek bir yeterlilikte olmadığı görülse de, bir dizi temel talebin bu yetersizliği tamamlayabilecek ve metal işçilerinin haklarını ileriye götürebilecek nitelikte olduğu görülmektedir.

Şöyle ki, Birleşik Metal-İş’in taslağında öncelik yeni işçiyle eski işçi arasındaki ücret makasını kapatmaya verilmekte ve bu amaçla önce düşük ücretli işçilere yüksek olmak üzere “tamamlama” zammı istenmektedir. Bu zamlardan sonra ise ilk altı ay için tüm ücretlere yüzde 8 artı 35 kuruş zam yapılması talep edilmektedir. Böylelikle ortalama ücretlere toplamda yüzde 19’luk bir artış yapılmakta ve bu da ortalama net 210 TL’lik bir artışa denk gelmektedir.

İkinci, üçüncü ve dördüncü altı aylarda ise, yüzde 5 ve enflasyonun yüzde 5’in üzerinde çıkması halinde ise aradaki farkın 1,5 mislinin yüzde 5’e eklenmesi ile bulunacak oran talep edilmektedir.

Ücretler konusunda ayrıca en düşük ücretlerin 5,58’e getirilmesi istenmektedir.

Bu zam oranları metal işçisinin yıllar boyunca mahkum bırakıldığı sadaka zamlarının yanında yüksek görünmektedir. Fakat ölçüyü insanca yaşamaya yeterli ücret düzeyinden aldığımızda bu zam oranı ihtiyacı karşılayanın uzağındadır. Fakat bu kadarını dahi MESS’ten koparıp almak çetin bir mücadeleyle mümkündür.

Ücretler konusunda bu yetersizlikle birlikte Birleşik Metal-İş’in taslağı önemli hak kazanımları öngörmektedir. Öyle ki bu talepler kazanıldığı takdirde ücretler konusundaki yetersizlik fazlasıyla aşılacaktır.

Bu taleplerden birisi sözleşmede kıdem tazminatına ilişkin iş yasasına yönelik yapılan atıfların kaldırılmasıdır. Sendika böylelikle bu hakkın gaspına karşı önlem almak istemektedir.

Bir diğeri vergi dilimlerindeki artışların patronlar tarafından üstlenilmesi talebidir.

Asıl dikkat çekici olanı çalışma sürelerinin kısaltılmasıyla ilgili taleptir. Sendika çalışma sürelerinin, 7,5 saatlik işgünü ve 37,5 saatlik çalışma haftası olacak şekilde düşürülmesini, ayrıca Cumartesi ve Pazar günlerinin de hafta tatili olmasını talep etmektedir. Dahası çalışma süresi düşürülürken, ücretlerin 45 saat üzerinden ödenmesi şartını koşmaktadır. Kuşkusuz bu talebin kazanılması, metal işçilerinin hem ücretlerini hem de çalışma ve yaşam şartlarını fazlasıyla etkileyecektir.

Bu haliyle Birleşik Metal-İş’in sözleşme taslağı bir bütün olarak tüm metal işçilerinin sahiplenmesi gereken bir taslaktır. Çünkü her bakımdan önemli kazanımlar ve güvenceler içermektedir.

Elbette bu bir sözleşme taslağıdır. Önemli olan

sonuna kadar bu taslağın arkasında durmak, MESS’i ve Türk Metal’i yenerek zafere ulaşmaktır. Bunun yolu ise metal işçilerinin, fabrikalarda tabandan örgütlülüğüne ve hangi sendikada örgütlü olursa olsun bu talepler uğruna birleşik ve kararlı bir mücadele vermesine bağlıdır.

Türk Metal’in palavradan ibaret taslağı satışın habercidir!

Birleşik Metal-İş’in ardından Türk Metal de MESS Grup Toplu Sözleşme sürecine ilişkin taslağını açıkladı. Taslak olarak yapılan açıklamanın en dikkat çeken yanı, baştan aşağı yalan ve çarpıtma üzerine kurulu bir Türk Metal övgüsü olmasıdır. Bu çetenin tarihini bilmeyen de onu metal işçisi için büyük bir şans sanacak. Oysa metal işçisi bu çetenin tüm bir kirli seçeresini bildiği gibi ondan kurtulmanın yolunu arıyor. Durum buyken Türk Metal’in kendine dizdiği bu sınırsız övgüler arsızlıktan başka bir şey değildir. Böyle yaparak aynı zamanda bu gerçeklerin üzerini örtmek, metal işçisinin gözünü boyamak istemektedirler.

İşte bu temelsiz övgü yığınının sonra teklifle ilgili açıklanan talepler dağ fare doğurdu sözünü akla getirmektedir.

Türk Metal ücretlerle ilgili teklifini ancak Birleşik Metal-İş’in teklifinden üç kuruş fazla olmak üzere formüle etmiştir. Böylelikle 114 bin işçiye temsil etmekle, bayrağı en önde taşımakla ve dahası arsız bir çarpıtmayla “30 yıllık duvarları yıkmak”la övünen bir sendikanın Birleşik Metal-İş’ten ücretler bakımından önerebildiği tek fark bu kadar olmaktadır.

Türk Metal’in taslağında da ücret makasını kapatmak iddiasıyla düşük ücretlere yapılan zam ile birlikte ortalama ücretlere yüzde 18 zam talep edilmektedir. Bu da toplamda ilk altı ay için ortalama 229 TL artış demektir. Sonraki 6. aylık dönemlerin, ilk üçünde enflasyon oranı artı yüzde 2’lik ücret artışı, son 6 ay için ise enflasyon oranında artış talep edilmektedir.

İşte bu haliyle de Türk Metal’in talep ettiği ücretler genel olarak Birleşik Metal’in teklifinden “üç kuruş” daha iyi görünmektedir. Fakat Birleşik Metal-İş’in bu yetersiz ücret düzeyini fazlasıyla aşan talepleri Türk Metal’in taslağında yoktur.

Ama Türk Metalciler taslaklarına Genel

Başkanları’nın önden açıkladığı “sürpriz madde” ya da “cılgin proje”lerini öne sürmektedir. Henüz “altyapı hazırlıkları”nın sürdüğü ifade edilen bu maddeye göre Türk Metal, üyelerini bireysel emeklilik kapsamına sokmayı planlamakta ve sözleşmede de bireysel emeklilik primlerinin 6 saatlik ücret kadarının işveren tarafından üstlenilmesini talep etmektedir. İşte bu madde tam Türk Metalliktir. Yani sosyal güvenlik hakkının sermaye ve hükümet tarafından iç edilmesine göz yuman, emeklilik yaşının düşürülmesi ve sosyal güvencenin arttırılması için kılını kıpırdatmayan Türk Metalciler, sosyal güvenlik sistemini özelleştiren işçi ve emekçileri özel emeklilik şirketlerine yem yapan bir mekanizmayı metal işçisine pazarlamaktadır. Kuşkusuz bu tasarının gerisinde bir soygun çarkı kurma niyeti vardır. Metal işçisine tuzak kurulmaktadır. Bu parıltılı “proje” ile satış sözleşmesi gizlenmeye çalışılmaktadır.

İşte tüm bunlardan dolayı Türk Metal’in sözleşme taslağının şimdiden bir satış sözleşmesi olduğu açıktır. Çünkü Türk Metal’in sözleşme taslağı ücretler bakımından metal işçisinin beklentilerine karşılık vermemekte, çalışma ve yaşam koşullarını iyileştirecek hiçbir düzenleme içermemektedir. Türk Metal’in tüm derdi satış sözleşmesinin yolunu düzlemektir.

MESS-Türk Metal ittifakını yenmek için hazırlıkları yoğunlaştırmalıyız!

İşte tüm bu nedenlerle metal işçileri haklarını geliştirmeyen, taleplerini karşılamayan bu taslağı kabul etmemelidir. Türk Metal’in bu palavralarına kanmamalı, bu ihanet şebekesinin yeni bir satışa hazırlandığını bilerek hareket etmelidirler.

Bu da demektir ki MESS ve Türk Metal ittifakını yenmek üzere hazırlıkları yoğunlaştırmalıyız. Bugün yapamıyorsak, ileri bir tarihte bu ihanet çarkını kırıp dışına çıkmak için mücadeleye atılmalıyız. Komitelerimizi kurmalı, bu ihanet şebekesini fabrikalarımızdan kovmalı, kaçacak delik arayacak duruma sokmalıyız. Bunun için Birleşik Metal-İş’in taslağındaki ileri talepleri sahiplenerek ve insanca yaşamaya yeterli ücret talebini yükselterek ortak mücadeleyi yükseltmeliyiz.

Metal İşçileri Birliği
10 Kasım 2012

MİB Bursa’da metal işçilerine seslendi

Bursa’da sınıf hareketindeki olağanüstü gelişmelerle birlikte, MİB de faaliyetlerine hız kesmeden devam ediyor. Metal İşçileri Birliği’nin merkezi çıkartmış olduğu stickerlar, kent merkezinde ve Türk-Metal sendika binası çevresinde yaygın olarak kullanıldı.

Bunların haricinde, servis güzergahlarının geçtiği Ulubatlı Hasan Bulvarı’na da “Yaşasın Metal İşçileri Birliği!”, “Türk-Metal çetesi yenilecek!” , “Metal işçileri kazanacak!” ve “Satış taslağını yırtalım!” şiarlı MİB imzalı yazılamalar yapıldı.

Metal İşçileri Bülteni’nin son sayısı ile birliğin Bosch’taki yetki süreciyle ilgili yaptığı açıklama bildiriye dönüştürülerek metal işçilerine ulaştırıldı. BİSO Camii’nde Cuma namazı çıkışında yapılan dağıtım sırasında ajitasyon konuşmaları yapıldı. Yüzlerce bülten ve bildirinin dağıtıldığı çalışma sırasında yapılan konuşmalarda sendikal haklara sahip çıkma ve Türk Metal çetesine karşı mücadele çağrısı yapıldı. Dağıtıma ilginin yüksek olduğu gözlemlendi.

Kızıl Bayrak / Bursa

25. YIL

DEVİRİME HAZIRLANIYORUZ!

Ankara'da 25. yıl coşkusu...

“İşçilerin birliği devrim

Komünist hareketin 25. yılı vesilesiyle 4 ilde yapılması planlanan “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği” şiarlı etkinliklerin ikincisi Ankara’da coşkuyla gerçekleştirildi.

Aylar öncesinden hazırlıklarına başlanan ve yaygın bir kitle çalışmasına konu edilen etkinlik 11 Kasım Pazar günü 13.00’te Çankaya Belediyesi Vedat Dalokay Kokteyl Salonu’nda başladı. Ankara’nın dört bir yanından, Mamak’tan, Sincan’dan, Dikmen’den ve Batıkent’ten etkinlik salonuna kaldırılan araçların alana ulaşmasıyla birlikte yüzlerce işçi, emekçi ve genç salonu doldurdu.

Etkinliğin yapılacağı salona; sahne arkasına büyük boy BDSP amblemi olan bir pankartın yanı sıra, “Kapitalist sömürüye, emperyalist savaşa karşı işçilerin birliği halkların kardeşliği” şiarlı pankart asıldı. Bunun yanında etkinlik salonu Marks, Engels, Lenin, Deniz, Mahir, İbo, Habip, Ümit, Hatice ve Alaattin’in silüetlerinin olduğu sancaklarla donatıldı. Giriş kapısına “25. Yılda Devrime Hazırlanıyoruz” şiarlı pankart asılırken salonda “Kürt siyasi tutsaklarının talepleri kabul edilsin. Kürt halkına uygulanan baskı, imha ve inkâr saldırısına son / Mamak İşçi Kültür Evi” pankartı da yer aldı.

Ayrıca etkinlik salonunun girişine Eksen Yayıncılık standı açıldı. Standda kitapların yanı sıra Kızıl Bayrak, Ekim Gençliği, Liselilerin Sesi, Metal İşçileri Bülteni ve Kamu Emekçileri Bülteni yer aldı.

Etkinlik programı dünya devrim tarihini anlatan bir belgeselle başladı. Berlin Duvarı’nın yıkılışı görüntüleriyle başlayan ve sosyalizm umutlarının tükenmediğini vurgulayan belgesel geçmişten bugüne gerçekleşen grev, işgal ve direniş görüntüleriyle devam etti. Dünya ve Türkiye işçi sınıfının mücadeleleriyle birlikte yeni Ekimler çağrısını yineleyen belgesel “Ya barbarlık içinde çöküş ya sosyalizm!” şiarıyla sona erdi.

Sinevizyon gösteriminin ardından etkinlik açılış konuşmasıyla devam etti. Şanlı Ekim Devrimi’nin 95. Komünist hareketin 25. ve yeni Ekimlerin partisinin 14. yılında gerçekleştirilen etkinliğin üç önemli yıl dönümüne denk geldiği belirtildi. Açılış konuşması şu sözlerle devam etti: “Dostlar, yıllar önce toprağa düşen o tohumun başardıklarının kıvancı ve onuruyla bugün burada olmanın ve dünden daha güçlü ve tok bir biçimde ‘Devrime Hazırlanıyoruz’ şiarını haykırmanın haklı gurunu taşıyoruz. Ve sizleri 25 yıl önce yola çıkan yapımcıların inancı ve coşkusuyla bir kez daha selamlıyoruz!”

“Devrim şehitleri ölümsüzdür!”

Açılış konuşmasının ardından devrim şehitleri selamlandı. “Geçmişte uzun yolları bir bir adımlayanlar, bu uğurda derileri yüzülenler, serden



geçenler, asılanlar, yakılanlar, kurşunlananlar, kızıl bantları kuşanıp ölüme yürüyenler, zindanlarda bedenlerini kurşunlara siper edip ölümsüzler kervanına katılanlar... Hepsi buradalar, aramızdalar. Bizlerle birlikte söylüyorlar zafer türkülerini ve ödedikleri bedellerin boşuna olmadığını görerek gülümsüyorlar bizlere...” denilerek geçmişten bugünlere yaratılan devrimci gelenek sahiplenildi.

Daha sonra Spartaküsler’den Demirci Kawalar’a, Şeyh Bedrettinler’den Pir Sultan Abdallar’a, Komünarlar’dan, Bolşeviklere, Mustafa Suphiler’den, Denizler’e, Mahirler’den, İbrahimler’e, Mazlumlar’a... Komünist harekete büyük emek vermiş, bedel ödemiş ve bu uğurda şehit düşenlere Habip Gül’e, Ümit Altıntaş’a, Hatice Yürekli’ye, Hüseyin Temiz’e ve Alaattin Karadağ’a bir kez daha söz verildi. “Uğruna öldükleri düşü bu topraklarda gerçek kılacağız, kanlarıyla kızılaştırdıkları bayrağı özgür kalelerimizde dalgalandıracağız. Kazanan biz olacağız, kazanan devrim davası olacak!” sözleriyle devrim ve sosyalizm mücadelesinde yitirilenler anısına bir dakikalık saygı duruşuna geçildi.

Saygı duruşu esnasında Adnan Yücel’in “Biz Kazanacağız” şiiri okundu. Ardından “Devrim şehitleri ölümsüzdür!” sloganı atıldı.

BDSP: Devrimi ve devrimci örgütü güçlendirelim!

Etkinlik programı “Devrime hazırlanıyoruz” şiarının politik anlam ve önemi üzerine yapılan BDSP konuşması ile devam etti. BDSP temsilcisi komünist hareketin 25. yılında bu şiarı bayrak edinmenin haklı gururuna değinerek “İşçilerin birliği halkların kardeşliği” çağrısının güncel önemine vurgu yaptı. Dünya’da emperyalist savaş ve saldırganlığın dizginlerinden boşaldığı bir dönemde Türk sermaye devletinin Ortadoğu’daki aktif taşeronluğuna ve kirli savaş planlarına işaret etti. Böyle bir dönemde Suriye’ye yönelik savaş politikalarını eleştirerek Suriye halklarıyla

halkların kardeşliği için hazırlanıyoruz!”

dayanışma çağrısı yaptı. Bunun yanında kapitalizmin krizinin dünya çapında derinleştiği ve bunun etkilerinin daha yakıcı bir biçimde hissedildiği bir dönemde işçi ve emekçilerin birliğinin öneminin altını çizdi. Türkiye’de en önemli bir diğer sorunun Kürt sorunu olduğunu belirten BDSP temsilcisi bu sorunun gerçek ve kalıcı çözümü için Kürt-Türk işçi ve emekçilerine devrimci sınıf savaşını yükseltme çağrısı yaptı. Aynı zamanda zindanlarda Kürt siyasi tutsaklarının 61 gün önce başlattıkları açlık grevi direnişini hatırlatan temsilci bu direnişi selamlayarak konuşmasını sürdürdü. Bu direnişin haklı ve meşru taleplerle gerçekleştirildiğini ve sahiplenilmesi gerektiğini belirtti. “*Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak bu direnişle eylemli dayanışmayı yükseltmeye çağırıyoruz*” diyen temsilci konuşmasını proletaryanın kıızıl bayrağı altında örgütlenme çağrısıyla sonlandırdı.

Konuşmaların ardından yıllardır Mamak’ta devrimci kültür-sanat mücadelesinin yanı sıra işçi sınıfının kıızıl bayrağını dalgalandıranlar, kültür ve sanatı kavgalarıyla yoğuranlar, Mamak İşçi Kültür Evi (MİKE) Müzik Topluluğu sahneye davet edildi. MİKE Müzik Topluluğu böyle bir etkinliğe katılmaktan onur duyduklarını belirterek komünist hareketin 25. yılını selamladılar. Ardından beğeniyle izlenen bir müzik dinletisi sundular.

MİKE Müzik Topluluğu’nun sonrasında Nazım Hikmet’in Şeyh Bedrettin Destanı’ndan “Yağmur çiseliyor” adlı şiir okunarak yine aynı destandan “Ahmet’in Hikayesi” adlı bölümü canlandıran Ve Sanat Tiyatro Topluluğu davet edildi. Ve Sanat Tiyatro Topluluğu Şeyh Bedrettin Destanı’nı çizgilerle anlatan bir dia gösterimiyle birlikte oyunlarını sahnelediler.

İlgiyle izlenen tiyatronun ardından “Burjuvaların uğruna taptıkları paranın bizim türkülerimiz karşısında hiçbir hükmü yoktur. Çünkü Karacaoğlanlar, Dadaloğlular, Pir Sultanlar, Neşet Ertaşlar ürettiklerini sermayeye değil, emekçilere yani bizlere sundular” denilerek halk türkülerini yeni bir tarzda yorumlayan Abdal-Haluk Tolga İlhan

sahneye davet edildi. Haluk Tolga İlhan böyle bir etkinliğe katılmaktan onur duyduğunu belirterek etkinliğin içeriğine uygun bir konser verdi. Türkçe, Kürtçe ve Lazca türküler söyleyen Haluk Tolga İlhan halay parçalarıyla coşkuyu arttırdı. Haluk Tolga İlhan son türküsünü Mustafa Suphi ve 14 yoldaşına atfen okudu. “Hayali gönlümde kaldı” türküsüyle konserini sonlandıran Haluk Tolga İlhan alkışlarla uğurlandı.

Daha sonra etkinliğe ara verildi.

Söz direnişçilerde

Aranın ardından Kürt siyasi tutsaklarının direnişi bir kez daha selamlandı ve söz direnişçilere bırakıldı. 2000 Ölüm Orucu direnişçisi Fatime Akalın kürsüye davet edildi. 2000’lerdeki Ölüm Orucu direnişinden bahseden Akalın, zindanlardaki direniş geleneğini hatırlattı. Bugün haklı ve meşru taleplerle açlık grevi direnişine başlayan Kürt siyasi tutsaklarla dayanışmanın önemine değinen Akalın “Onlara sahip çıkmak, onların sesini dışarıya taşımak zorundayız” dedi. Fatime Akalın’ın konuşması “İçerde, dışarıda hücreleri parçala!” sloganıyla karşılandı.

Daha sonra İnşaat Mühendisleri Odası (İMO) önünde 8 ayı aşkın bir süre direnen, direnişinin son 1 ayını açlık greviyle sürdüren ve direnişini kazanımla sonuçlandıran kadın işçi Cansel Malatyalı selamlandı ve kürsüye davet edildi. Malatyalı direniş sürecini aktardı. Kendine devrimci-demokrat diyen İMO yönetiminin maskesini düşürdüğünü söyleyen Malatyalı “ya hep beraber ya hiçbirimiz” sloganının önemine vurgu yaptı. “İMO’da kazanan ben değilim işçi sınıfı, kaybeden İMO yönetimi değil patron sınıfıdır” dedi. Cansel Malatyalı konuşmasını sınıfın birliği çağrısıyla sonlandırdı. Onun konuşmasının ardından “Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz!” sloganı atıldı.

Gençlik partiye, devrime, sosyalizme

Etkinlik Ekim Gençliği adına yapılan konuşmayla devam etti. Ahmet Arif’in “Bir umudum sen de. Anlıyor musun?” dizeleriyle ve “umudumuzu üniversite kampüslerinde büyüten genç komünistleri selamlıyor ve konuşmasını yapması için bir yoldaşımızı kürsüye çağırıyoruz” sözleriyle davet edilen Ekim Gençliği temsilcisi coşkulu bir konuşma gerçekleştirdi. “25. yılın ve Devrime Hazırlanıyoruz şiarının bizim omuzlarımıza yüklediği sorumluluğun farkındayız” diyen temsilci üniversitelerde yaşanan sorunlardan bahsederek devrimin ve sosyalizmin sesi olmaya devam edeceklerini söyledi. Faşist saldırılara, idare-polis baskısına, soruşturma ve tutuklamalara rağmen devrimci mücadeleyi büyüteceklerini belirtti. “Bizler proletaryanın öncüsünün saflarında savaşıyoruz ve savaşımaya



devam edeceğiz. Burada bulunan genç arkadaşlarımızı da kıızıl bayrağın altında örgütlenmeye çağırıyoruz” sözleriyle biten Ekim Gençliği konuşmasının ardından “Gençlik partiye, devrime, sosyalizme!” sloganı atıldı.

Konuşmaların ardından Ahmet Telli’nin “Büyük aşklar yolculuklarla başlar” dizeleri okunarak sevdanın ve kavganın şarkılarını söyleyen Efkan Şeşen sahneye davet edildi. Efkan Şeşen beğeniyle izlenen bir konser verdi. Halaylarla konserini devam ettiren Şeşen “müzik yaşamımın 25. yılında bu kadar anlamlı bir günde burada bulunmaktan mutluluk duyuyorum” dedi. BDSP tarafından gerçekleştirilen etkinliklerin önemine değinen Şeşen etkinliğin atmosferine uygun şarkılar söylemek istediğini belirterek kavgaya marşları söyledi.

Efkan Şeşen’in konserinin ardından etkinliğe gönderilen mesajlar okundu.

Daha sonra MİKE Müzik Topluluğu kapanışı yapması için bir kez daha sahneye davet edildi. Etkinlik MİKE Müzik Topluluğu’nun seslendirdiği marşlarla sona erdi. Etkinliğin sonunda katılan tüm emekçilere devrim hazırlığına omuz verme çağrısı yapıldı.

Etkinlikten notlar:

* Etkinliğin politik içeriği güçlü ve netti. Etkinlikte öne çıkan politik konular komünist hareketin 25. yılı, işçilerin birliği, halkların kardeşliği şiarı ve Kürt siyasi tutsaklarının açlık grevi direnişi oldu.

* Etkinliğin olduğu saatlerde Ankara’da sendikaların ve ilerici-devrimci kurumların açlık grevleriyle ilgili örgütlediği bir miting vardı. Etkinliğin ikinci bölümüne bu mitingin ardından katılanlar oldu.

* BİR-KAR, Volkan Yaraşır, Mamak HDK, Geri Dönüşüm İşçileri Derneği, DHF, DLB ve Kıızıl Bayrak gazetesi etkinliği selamlayan mesajlar gönderdiler.

Kızıl Bayrak / Ankara



25. YIL

DEVİRİME HAZIRLANIYORUZ!

Geceye gelen mesajlardan...

BİR-KAR'dan Ankaralı sınıf devrimcilerine...



Yoldaşlar,

Kapitalist sömürünün katmerleştiği, emperyalist saldırganlık ve savaşın insanlığa yeni ve daha büyük acılar ve yıkımlar yaşattığı, sömürgeci sermaye devletinin Suriye üzerinden, bölge savaşına büyüyecek bir savaşın çıkırtkanlığını yaptığı bir sırada, Kürdü, Türkü, Lazı, Çerkezi, Arabı, Rumu, Farsı, Belucisi ile bölge halklarının en yakıcı ihtiyacına cevap olan, “İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği” şiarı ile düzenlediğiniz etkinlikleri son derece anlamlı buluyoruz.

Etkinliklerinizi Deniz Gezmiş ve arkadaşlarının devrim davası uğruna ölümsüzleşmelerinin 40., komünist hareketin 25., Ekim Devrimi’nin 95. yılında ve üstelik de “Devrime hazırlanıyoruz!” şiarı ile gerçekleştiriyorsunuz. Tarihsel öneme sahip bu her üç olay etkinliklerinize apayrı bir nitelik kazandırıyor.

Sizi yürekten kutluyor ve hepinizi yoldaş sıcaklığı ile kucaklıyoruz. Etkinliklere katılan herkese en içten devrimci selamlarımızı gönderiyoruz.

Yoldaşlar,

İçinde bulunduğumuz tarihsel dönem bir bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemidir. Boylu boyunca bir bunalımlar ve savaşlar dönemine girdiğimiz artık kesinleşmiş bulunuyor. Şimdi de, yeni bir devrimler dönemine, adım adım Yeni Ekimler’in kaçınılmaz olduğu bir yeni safhaya doğru ilerliyoruz.

Bir yandan, kapitalizmin kabesi Amerika da dahil, tüm kapitalist ülkelerdeki ardı arkası kesilmeyen, giderek kitlesellenen, daha da önemlisi militan biçimler kazanan proleter kitle hareketleri, diğer yandan, Tunus’la başlayıp Mısır’la devam eden ve tüm bir Ortadoğu’yu yangın yerine çeviren emekçi halk isyanları, bu durumun ifadesidir, bunu doğrulamaktadır.

Sınıf devrimcisi komünistler olarak, tarihsel dönem konusundaki açıklıklarımızdan ve tüm bu gelişmelerin sağladığı moral imkanlardan güç alarak, tok bir biçimde, “Devrime hazırlanıyoruz!” şiarı ile

ortaya çıkmış bulunuyoruz. Evet, biz tok bir iddiada bulunuyor ve devrim ve sosyalizm adına bir bayrak kaldırıyoruz.

Çünkü, döneme cevap veren tek hareket komünist harekettir. Çünkü, Türkiye’nin devrimci geleceğini inşa edecek yegane programa ve devrimin aracı yegane silaha sadece biz sahibiz. Yani, iddiamız temelsiz değildir.

Dostlar, yoldaşlar,

Türkiye’deki burjuva cumhuriyet yolun sonuna gelmiştir. Sürekli aşınmakta ve çözülmetedir. Çöküşü de uzak değildir. Nereden bakılırsa bakılsın, geline yerde, Osmanlı’nın mirasçısı bu köhne cumhuriyet yıkılmayı bekliyor. Toplumsal bir devrimle onu yıkıp, ait olduğu yere, hurdalığa atmanın zamanı gelmiştir.

Bu gerici cumhuriyeti yıkmak tarihsel görevi ise Türkiye proletaryasına aittir. Açıkçası, tarih Türkiye proletaryasının omuzlarına son derece onurlu ve tarihsel bir görev yüklemiştir.

Demek oluyor ki, sınıf devrimcilerini hayati bir sorumluluk bekliyor. Sınıf devrimcileri, bugüne kadar Türkiye’nin işçilerine, emekçilerine, devrim ve sosyalizm davası uğruna mücadelede emek harcamış, acı çekmiş dünün ve bugünün devrimci kuşaklarına verdiği tüm sözleri yerine getirmiştir. Yürekten inanıyoruz ki, sınıf devrimcisi komünistler bu sorumluluğun altından da kalkacaklardır.

İşte o zaman, Mustafa Suphi’nin dediği gibi “Dünya devriminin gelecekteki seyrinde Türkiye proletaryası şerefli bir mevki işgal edecektir!”

Geride bırakılan 25 yılın haklı gururu, sevinci ve coşkusu ile hepinizi yoldaş sıcaklığı ile kucaklıyoruz.

Kahrolsun emperyalist savaş ve saldırganlık!

Yaşasın işçilerin birliği, hakların kardeşliği!

25. yıl tüm yoldaşlara kutlu olsun!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu
(BİR-KAR)

Etkinliğinizi en devrimci duygularımızla selamlıyor ve geleceği birlikte kurma umuduyla çalışmalarınızda başarılar diliyoruz.

Cezaevlerinde bedenlerini ölüme yatırmış devrimci tutsakların taleplerini talebimiz kabul edip, ölümlerin son bulmasını istiyoruz.

Devrimci gelenekten, devrimci geleceği kurmak umuduyla...

Mamak Halkların Demokratik Kongresi

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu’nun 25. yıl etkinliklerinde bulunmaktan ve davet edilmekten çok mutluyuz. Bizi bu etkinliğe davet edenlere sonsuz teşekkür ve saygılarımızı sunuyoruz. İşçilerin birliği halkların kardeşliği için bundan böyle alanlarda ve aranızda olmaya devam edeceğiz.

Geri Dönüşüm İşçileri Derneği
(Recep Karaman)

Ülkemizin emperyalizmin çıkarları doğrultusunda Suriye ile savaşa sürüklendiği, aynı zamanda Kürt ulusunun demokratik-meşru talepleri için tutsakların bedenlerini ölüme yatırdığı bir dönemde sınıf mücadelesine ve halkların kardeşliğine vurgu yapan etkinliğinizi değerli buluyor ve selamlıyoruz

Demokratik Haklar Federasyonu

Erdallar’dan, Alaattinler’den devraldığımız işçi sınıfının, devrimin ve sosyalizmin kızıl bayrağını liselerde dalgalandıran Devrimci Liseliler Birliği olarak, 4+4+4 saldırısına, staj sömürsüne, gerici-ırkçı eğitime karşı eşit, parasız, bilimsel ve anadilde eğitim şiarını haykırıyoruz. Denizler’in, Mahirler’in, İbrahimler’in, Erdallar’ın ve Alattinler’in yolundan devrimci mücadeleyi yükseltiyor, komünist hareketin 25. yılını tüm devrimci coşkuyla selamlıyoruz.

Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!

Devrimci Liseliler Birliği (DLB)

(...) Marksizim sınıf mücadelesi içindir. Marksizim yıkıcı bir teori ve yıkıcı bir politik sistemattir. Marksizim praksiştir. Marksizim, özünde bir isyan ideolojisidir. Bu tezinin, sınıfla bütünleşmesi tarihsel-toplumsal bir infilakın önünü açar. Yani devrimin...

Bunu gerçekleştirecek güç ve yapı sınıfın siyasal öznesi, yani partisidir. Parti isyandır, isyanı ateşleyendir. Sınıfı isyan ruhuyla kuşatandır.

Parti işçi hareketi içinden fıskıran, Marks’ın o muhteşem tanımlamasını, yani "işçi sınıfının kurtuluşu kendi eseri olacaktır" sözlerini kendine şiar edinen kolektif iradedir. Manasını işçi sınıfı hareketi içinde bulan, tarihsel deneyimlerin sentezidir.

Bugünün görevi, küresel isyan hareketlerinin bir parçası olmaktır.

Bugünün görevi, sınıfın devrimci enerjisini açığa çıkarmak ve kristalize etmektir. Ve bu görev varlığımızın anlamıdır.

En içten devrimci duygularıyla!

Yaşasın devrim! Yaşasın sosyalizm!

Volkan Yaraşır

Katledilişinin 3. yıldönümünde komünist işçi Alaattin Karadağ'ın devrimci anısına...

25. yılda “parti, sınıf, devrim” davası şimdi daha güçlü!

D. Çağlar

19 Kasım 2009'da İstanbul'un işçi semtlerinden Esenyurt'ta polisle girdiği çatışmada şehit düşen TKİP militanı Alaattin Karadağ'ın katledilişinin 3. yıldönümündeyiz. Alaattin Karadağ, partili ismiyle Nurettin yoldaş, tıpkı Habip, Ümit ve Hatice yoldaşlar gibi yaşamını parti ve devrim davasına adanarak, bu uğurda nice zorlu sınavlardan geçerek, partinin değerlerini her zaman yükseklerde tutarak, son nefesine kadar devrimin çıkarlarına bağlı kalarak, örnek bir komünist olarak adını parti ve devrim şehitleri arasına yazdırmıştır. İşçi sınıfının bir sıra neferi olan Alaattin'den TKİP militanı örnek bir komünist olan Nurettin yoldaşı vareden mücadele yaşamı, tüm partili militanlara ve devrim davasına yürekten bağlı samimi devrimcilere ışık tutuyor.

Habip, Ümit, Hatice ve Alaattin gibi komünistlerin yetişmesinde komünist hareketin rolü ne olduysa, komünist hareketin partileşmesi ve bugünkü konumuna gelebilmesinde bu yoldaşlarımızın parti ve devrim davası uğruna gösterdikleri çaba ve fedakârlıklar da önemli bir rol oynamıştır. Bu açıdan diğer şehit yoldaşlarımız gibi Alaattin yoldaşın da göze çarpan belirgin özelliği, partinin ve devrimin çıkarlarını her şeyin üzerinde tutması, yaşamını bir bütün olarak parti ve devrim davasına adanmasıdır.

Her partili militan ve örgütlü komünist için bu değerlerin sınıandığı alan ise örgütlü pratik yaşamdır. Parti çalışmasında üstlenilen sorumluluklardan alınan görevlerin yerine getirilişine, zorluklar karşısında gösterilen iradede çalışmada sergilenen devrimci enerjiye kadar birçok noktada açığa çıkan bu pratik, devrimci misyon duygusunun, parti ve devrim davasına duyulan bağlılığın en somut göstergeleridir.

Alaattin yoldaş, kesintisiz olarak sürdürdüğü mücadele yaşamında örgütlü bir komünist olarak parti faaliyetinin birçok alanında görev ve sorumluluklar üstlenmiş, varolanla yetinmeyip hep daha ilerisini hedeflemiştir. Örgütlü yaşamının daha ilk adımlarında illegal ihtilalci çalışmada yer alarak, bugün sadece TKİP şahsında ısrarla sürdürülen devrimci örgüt geleneği içerisinde pişerek yetişmiştir. Bir parti neferi olduğu kadar yeri geldiğinde örgütlü bir komünist işçi olarak fabrikalarda, üretim alanlarında çalışarak devrimci sınıfın bir neferi olduğunu ispatlamıştır. Birçok zorlu sınavdan alınının akıyla çıkmasında, kesintisiz ve örnek bir mücadele yaşamını sürdürebilmesinde devrimci teoriyle donanma çabası önemli bir rol oynamıştır.

Şüphesiz nesnel koşullar da partili bir militan olarak Alaattin yoldaşın devrimci kimliği ve kişiliğine doğrudan etkilerde bulunmuştur. Sol hareketin devrimci mücadelede ısrarını iyi kötü koruduğu '90'lı yılların ardından gelen tasfiyecilik süreçlerinde yaşanan savrulmalara ve liberalizme kayışlara karşı duyduğu öfkeyi illegal ihtilalci çalışmayı daha da sahiplenerek göstermiş, böylelikle partisinin çağrısına da yanıt



vermiştir. Gözaltında işkence karşında gösterdiği militan tutumla, zindanlarda Ölüm Orucu'nda yer alarak sergilediği direnişle, düzenin mahkemelerinde yaptığı siyasi savunmayla bütünlüklü bir komünist kimliğe sahip olduğunu gösteren Alaattin yoldaş, partisinin direnişçi geleneğine leke sürdürmemiş, onu daima yükseklerde tutmasını bilmiştir.

Partisine ve devrime olan bağlılık Alaattin yoldaşın yer aldığı tüm çalışmalarda kendisini göstermiştir. Yoldaş, en basitinden en zor görünenine kadar her türlü parti faaliyetine büyük bir özveriyle sarılmıştır. Üstlendiği görevleri iddiasına uygun bir ciddiyet ve titizlikle yerine getirmeye çalışmıştır. Kimi zaman yayınlara katkıda, kimi zaman pratik faaliyetlerin örgütlenmesinde, kimi zaman maddi imkânların yaratılmasında, kimi zaman ise kitle çalışmasının örgütlenmesinde bunu görmek mümkündür. Alaattin için ortada yapılması gereken bir iş, üstlenilmesi gereken bir sorumluluk var ise, bunun partinin çıkarlarına en uygun bir şekilde gerçekleştirilmesi gerekirdi, ki çabası hep bu yönde olmuştur.

Alaattin yoldaşın parti ve devrim davasına bu içten bağlılığı, onun kısa sürede partisiyle daha ilerden bütünleşmesini, daha ileri sorumlulukların altına girmesini sağlamıştır. Yaşamını tümüyle devrim davasına adanmış bir devrimci olarak düzen kültüründen gelen alışkanlıklara, küçük-burjuva zaafılarına karşı hep tepki duymuştur. Örgütlü yaşam içerisinde ısrar edilen küçük-burjuva tutum ve alışkanlıklara karşı tahammülsüz olabildiği gibi, yoldaşlarına karşı derin bir sevgi ve bağlılık içerisinde olmasını da bilmiştir. Yardımseverliği, kolektivizmi ve fedakârlığıyla, bulunduğu her ortamda, çalıştığı fabrikalarda, konumlandığı mekânlarda işçi ve

emekçiler tarafından sevilen ve sayılan bir devrimci olmuştur.

Alaattin'in edindiği bu kimlik ve kişilik, elbette savunduğu dünya görüşünü, Marksizm-Leninizmi hayatının tüm alanlarında uygulama ve partinin ideolojisini kendi kimliğinde cimsileştirme çabası sonucudur. Söz ve eylem birliği ilkesini, parti faaliyetinin tüm alanlarında olduğu kadar bizzat kendi yaşamında da uygulamıştır.

O düşündüğü ve inandığı gibi yaşamış, yeri geldiğinde parti ve devrim davası uğruna canını feda etmekten sakınmadığını ortaya koyarak, tüm yoldaşlarına ve partisine saygıyla anılacak bir miras bırakmıştır.

Alaattin yoldaşın, Habip, Ümit, Hatice ve Hüseyin yoldaşların bizlere bıraktığı miras günden güne büyüyecektir. Komünist hareketin 25. yılı'nda şehitlerimizin bizlere devrettiği bayrak daha da bir kızışmakta ve daha yükseklerde dalgalanmaktadır. Sınıfın ve devrimin partisinin “25. yıl: Devrime hazırlanıyoruz!” şiarıyla devrim davasını güçlendiren adımları, dünden bugüne devrim davası uğruna tereddütsüzce canını vermiş tüm devrimcilerin yarattığı değerlerin yegane güvencesinin TKİP olduğunun göstergesidir.

Komünist hareket 25. yılında, sarsılmaz dünya görüşüne dayanan devrimci sınıf çizgisi, programı ve illegal ihtilalci örgütsel yapısıyla devrimci iktidar mücadelesini büyütmeye çağırısı yapmaktadır. Tüm komünistlerin önünde duran görev, bu çağrıya yanıt vererek, parti, devrim ve sosyalizm davası uğruna yükseltilen bayrağı kapitalizmin burçlarına dikene kadar seferber olmaktır. Tıpkı Alaattin yoldaşın yaptığı gibi.

İzmir İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Gecesi üzerine...

Aslolan: “Her alanda devrime hazırlanalım” çağrısına yanıt olmaktır!

Geçen hafta gerçekleşen işçilerin birliği halkların kardeşliği etkinliği sınıf devrimcilerinin İzmir’de son yıllarda gerçekleştirdiği en başarılı etkinliklerden biri oldu. Yalnız ilgili kollektiflerde yapılan değerlendirmelerden değil; etkinliğe katılan işçi ve emekçilerin gözlemlerinden yansıyanlar da bu tespiti doğrulamaktadır. Etkinliğe katılan ve bizim bir şekilde değerlendirmelerini aldığımız neredeyse her katılımcı, etkinliğin politik kuvvetine dikkat çekmekte, bu yanıyla daha önce katıldıkları “bu türden etkinliklerle” olan açık farklılığının altını çizmektedir.

Gerçekten de etkinlik boyunca 2 ayrı yıl dönümünün tarihsel ve güncel anlamı başarıyla işlenmiş, dünyanın ve ülkenin politik gündemleri, gerek kendi içinde gerekse bu yıldönümleriyle bağlatılı boyutlarıyla kendine genişçe yer bulmuştur.

Geniş bir kitle etkinliği için nispeten ağır sayılabilecek olan bir program, görsel araçların etkin-başarılı kullanımı ve katılan sanatçıların gecenin anlamını güçlendirici katkılarıyla coşkulu bir muhteva kazanmış, devrimci inanç ve kararlılık, izleyici kitlesini de içine alacak bir şekilde tüm geceye hakim olmuş, ilk yarıda yaşanan “ses düzeni azizliği” gibi bazı teknik sorunların varlığına rağmen hemen herkesin memnuniyet ve takdir duygularıyla ayrıldığı bir etkinlik gerçekleşmiştir.

Kuşkusuz ki bu tablo yaklaşık 2 aydır yoğun ve kesintisiz bir çalışma yürüten bizler için fazlasıyla memnuniyet vericidir. Özellikle bazı katılımcıların yer yer abartıya varacak şekilde: “Sahnedeki bir etkinlik değil 25 yıllık bir birikim sergilendi”, “Ciddi ve inançlı parti ve örgütler böyle etkinlikler yapabilir”, türü değerlendirmeleri ya da değişik çalışma döneminde ortaya konulan çabaya rağmen istenilen sonuçların elde edilememesinden sık sık yakınan bazı yoldaşlarımızın: “Geceli gündüzlü koşuşturmamıza, çaba ve emeğimize tam olarak değdi” vb değerlendirmeleri tabi ki sevindiricidir.

Fakat 2 aylık bir pratik çalışma dönemine ve bu zaman dilimini aşan bir düşünsel hazırlığa dayanan etkinlik çalışması, ne etkinlik anının başarısı üzerinden, ne de bu başarıyı koşullayan kapsamlı ön hazırlık çalışmasının, kendi içindeki sonuçları üzerinden değerlendirilebilir.

Bizler için bunlardan daha önemli olan devrimci sınıf partisinin “devrime hazırlanıyoruz” şiarını yükselttiği, bu şiar doğrultusunda önümüzdeki yıllar içerisinde kapsamlı bir atılım gerçekleştirme hedefi güttüğü bir evrede geride kalan çalışmanın, bu açılardan ne anlam ifade ettiğidir.

Faaliyet kapasitesinin güçlendirilmesi, politik etki alanının genişletilmesi, kitle tabanının ve politik kitle ağının büyütülmesi, faaliyetin siyasal muhtevasının nitelik olarak güçlendirilmesi ve buna dayalı bir önderlik kapasitesinin yerellere yayılması vb etkinlik çalışması vesilesiyle yol alınması planan hedeflerdi. Bu açıdan şimdi ciddiyetle yapmamız gereken geride kalan süreci tüm bu başlıklar altında irdelemek, yetersizlik ve zaafı tespit etmek, başarılı bir sürecin



moral gücünü arkaya alarak, ama birazda bu “hoş havadan” çıkarak önümüzde bizi bekleyen çalışma başlıklarına yüklenmektir.

Politik faaliyet kapasitesinde nitelik gelişimi ve nicel büyüme, organizasyon yeteneğinde yeni bir düzey

Gücümüzün mevcut sınırlarıyla karşılaştırıldığında, faaliyet kapasitemiz her dönem belirli bir kuvvete sahip olmuştur. Etkinlik çalışmasını onu önceleyen diğer çalışmalardan farklı kılan unsurlardan biri çalışmanın politik niteliğindeki güçlenme ve gerek ön çalışma gerekse gece anında kendini ortaya koyan organizasyon yeteneğindeki belirgin gelişimdir. Niteliksel gelişim kendini en çok, son tahlilde bir “gece çalışması” olması beklenen dönemin, politik bir kampanya olarak örgütlenmesinde, bunun da etkinlik gününün atmosferine tam olarak yansımada göstermektedir. Etkinlik gününün başarısı esas olarak, her bir ayrıntısı planlanıp defalarca gözden geçirilen program kurgusundan değil, bu program kurgusuna da yön veren ön çalışmaların sözkonusu muhtevastan gelmektedir. Katılımcı kitlenin esas kısmını politize unsurların oluşturması da bu durumun doğal bir sonucudur.

Her dönem gündeme getirilen ve uygulanmaya çalışılan iş bölümüne dayalı bir çalışma tarzı: işlerin onu yerine getirecek güçlerle birlikte tanımlanması yönelimi, geçmiş dönemlerle karşılaştırılmayacak ölçüde başarıyla uygulanmış, bu yalnız organizasyon kapasitesinin gelişimi açısından değil politik önderlik ve inisiyatifin yerellere yayılması açısından da halen geliştirilmesi gereken yeni bir düzey yaratmıştır.

Daha geniş güçlerin örgütlü faaliyetin içine çekilmesinde yaşanan zorlanma muhakkak aşılmalıdır

İş bölümüne dayalı çalışma tarzında yakalanan gelişim, alandan alana değişse de (örneğin Manisa alanı bu açıdan diğer alanlara göre nispeten daha iyi bir

güçlerin daha etkin bir tarzda sürecin işine çekilmesi noktasındaki yetersizlikler büyük ölçüde sürmektedir.

Azımsanmayacak bir ilişki ağına, güçlü bir politik etkiye ve net bir hareket planına sahip olunmasına rağmen bu konuda geçmiş sınırların aşılammaması bir çok faktörle ilişkilidir şüphesiz. Ama çözücü halka olarak çubuk politik faaliyetin örgütlenme biçimine bükülmeye devam edilmeli, bu konuda gösterilen çabalar kesintisiz olarak devam etmelidir.

Araç kullanımında yakalan çeşitlilik sürdürülmelidir

Süreç boyunca araçlar konusunda yaratılan çeşitlilik geliştirip sürdürülmesi gereken başka bir olumluktur. Her ne kadar bu türden bir çeşitlilik kullanabilmek yürütülen etkinlik çalışmasının kendine has yanlarıyla ilişkili görünsede daha yaratıcı bir bakışla bunların her türlü siyasal faaliyetimizde kullanılması da pekala mümkün kılınabilir.

Araç kullanımı ile ilgili bir başka boyut ise neredeyse her dönem kullandığımız bazı araçların bu süreçte çok daha verimli kullanılmasının başarılmasıdır. Toplamda 250 civarında kişiden telefon numarası alınan imza standları çalışması buna örnektir.

“Niceliksel gelişim diğer sorunların çözümünün de ön açıcı halkasıdır!”

Faaliyetin kitle tabanının büyütülmesi, politik ilişki ağının genişletilmesi ön hazırlık sürecinde üzerinde en fazla durulan konulardan biri olmuştur. Bu doğrultuda faaliyet yürütülen alan sayısının artırılması planlanan müdahalelerden biriydi. Önden planlanan ölçüde olmasa bile bazı çalışma bölgeleri yeni alanlara açılmayı başardı, buralarda kalıcı hale gelmenin ilk imkanlarını yarattı. Diğer alanların ise en azından mevcut ilişki ağında hissedilir bir toparlanma yarattığı söylenilebilir. Ancak her ne kadar etkinliğe katılım sayısı kendi içinde bir anlam ifade etse de henüz bu konuda önemli bir gelişimden bahsetmek mümkün değildir. Bugün için söylenebilecek olan sürecin Mayıs ayındaki sempozyuma kadar uzanan yoğun döneme iyi bir iyi bir başlangıç teşkil ettiğidir.

Politik etki alanımız güçlenmektedir

Çalışma boyunca güçlü bir politik etki yaratılmış, özellikle etkinliğin gerçekleştiği İzmir alanında bütün ilerici devrimci kamuoyuna etkinlik, gündemleriyle birlikte taşınmıştır. Sürecin başarılı sonuçlarının uzun zamandır belirgin olan bu etkiyi daha da perçinlediği de görülmektedir. Bu politik etkinin somut güce dönüşmesi, kendi faaliyet alanımızda, yani sınıf çalışmasında kat edeceğimiz mesafeyle ilişkilidir. Ancak söz konusu etkinin gerisin geri sınıf çalışmamızda dahil olmak üzere tüm faaliyetimize olumlu olarak yansdığı da açıktır. Politik etkinin büyütülmesi diğer şeylerde olduğu gibi fabrika merkezli sınıf faaliyetimizin güçlendirilmesinin yanı sıra siyasal gelişmelere daha kuvvetli ve hızlı tepkiler verebilmekle mümkündür.

Mevcut başarının en belirleyici faktörlerinden biri çalışmanın politik yönetimindeki kollektifleşme ve bunun yerellere doğru yayılmasında kat edilen mesafedir

Geride kalan sürecin ayırt edici bir başka yanı merkezi olarak ortaya konan ilk politik çerçeve dışında, çalışmanın bütün politik-pratik muhtevasının kollektif tartışmaların ürünü olarak oluşturulmasının başarılı olmasıdır. Her alan, çalışma grubu, komisyon süregiden çalışmaya yalnız kendi sorumluluk alanıyla ilgili olarak değil; genel çerçevesine düzenli olarak katkı sunmuş, bu katkıların toplamı çalışmayı sürükleyen güçlü bir politik hattın oluşmasını sağlamıştır.

Kollektif önderlik düzeyinde son çalışma vesilesiyle ortaya konan bu kapasite sürdürülebilirse; bu her bir yoldaşımızın ortaya koyduğu ısrarlı pratik çaba ile birlikte faaliyetimizin gelişip büyümesinin en önemli dayanaklarında biri olacaktır.

Dönemsel yönelimlere dayalı yoğun bir düşünsel hazırlık, bu hazırlığın ürünü olan güçlü bir politik-pratik planlama, bu politik-pratik planlamayı her gün yeniden üretmekle kararlılıkla yerine getirmeye çalışan kollektif bir çabanın başarılı bir faaliyetin ön koşulu olduğu bir kez daha bu vesileyle görülmüştür.

Etkinlik çalışmasının bir kez daha gösterdiği üzere düşünsel hazırlığın, ona dayalı sağlam bir politik-pratik planlanmanın ve bunun kollektifleşmesinin önemi hiç bir zaman unutmamalıdır. Önümüzdeki dönemde gerçekleştireceğimiz bütün faaliyetlere bu gözle bakılmalıdır.

Dünün kalıp ve ölçüleriyle bakarak geleceği kucaklayamayız, aslolan her alanda devrime hazırlanalım çağrısına yanıt olmaktır!

Geride kalan dönem kendi ölçüleri içinde bölgedeki siyasal faaliyetimizi geliştirici bir rol oynamıştır. Fakat bu başarı ancak kendi gelişim sürecimizin bir evresi olmasıyla anlamlı ve değerlidir. Oysa ki asıl olan devrime hazırlık çağrısına gerçek bir yanıt olabilecek örgütsel ve politik bir düzey yaratmaktır. Bu düzeye hızla ulaşmak için önce kafamızdaki mevcut kalıp ve ölçüleri parçalamamız gerektiği geride kalan sürecin en özlü dersidir. Gerçek bir sınıf partisinin Ege ayağı kendini geçmiş ölçülere göre değil dönemin ihtiyacına göre konumlandırmış yoldaşlarımızın omuzlarında yükselecektir.

Ege'den sınıf devrimcileri

Birlik ve kardeşlik çağrısı yükseltildi...

İstanbul

Komünist hareketin 25. yılı vesilesiyle gerçekleştirilecek “İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği” etkinliğinin çağrısı emekçilere ulaştırılıyor. 25. yıl bildirgelerini sabah erken saatlerde Kırac ve Köyiçi Meydan’da emekçilere ulaştıran BDSP’liler, öğle saatlerinde ise Bağlarçeşme, Örnek Mahallesi, Talatpaşa, Fatih, Yeşilkent, Balıkyolu, Tabela ve Depo Mahalleleri’ni etkinlik afişleriyle donattılar.

Esenyurt’ta sınıf devrimcileri 11 Kasım Pazar günü Köyiçi Meydan, Yeşilkent Mahallesi ve Balıkyolu’nda gerçekleştirdikleri Kızıl Bayrak gazetesi satışı ve 25. yıl bildirgelerinin dağıtımının ardından 12 Kasım günü de Kırac Kuruçeşme bölgesindeki fabrikalara seslendiler. Sömürü cehennemi Kırac’ta kurulu çeşitli fabrikalara akşam saatlerinde yapılan dağıtımlarda işçiler etkinliğe davet edildi.

Birleşik Metal-İş Sendikası’nın örgütlü olduğu GİMSAN Bağlantı Elemanları fabrikasına yapılan dağıtımın ardından metal fabrikaları Pressan ve Öztiryakiler’de çalışan işçilere bildirgeler ulaştırıldı.

Erdoğanlar metal fabrikasının vardiya giriş-çıkışında bildirge dağıtımıyla devam eden faaliyet Gezer fabrikası önünde gerçekleştirilen dağıtımla son buldu.

GOP’ta Karadeniz Mahallesi’nde kapılar tek tek çalınarak bir çok emekçi etkinliğe davet edildi. Bazı emekçilerin evlerine gidilerek etkinlik üzerine sohbetler gerçekleştirildi.

Sultançiftliği’nde tekstil atölye ve fabrikalarının yoğun olduğu bölgeye etkinlik afişleri yapıldı. Fabrika bölgesinin ardından Esentepe Mahallesi’ne de etkinlik afişleri yapıldı.

BDSP çalışanları A3 ebadındaki etkinlik afişlerini de GOP merkez ve çevresinde, Gazi Mahallesi’nde İETT duraklarına yaygın olarak yaptılar.

Etkinlik çağrı çalışmaları GOP’ta farklı araçlarla sürdürülüyor. BDSP çalışanları etkinlik araç kalkış bildirilerinin olduğu ozalitleri GOP merkez, Karayolları Mahallesi ve Elmbahçesi’ne yaptılar. Öğleden sonra ise GOP merkezde stand açarak emekçilere etkinlik bildirgesini ulaştırdılar. Stand çalışmasında birçok emekçi ile etkinlik ve güncel gelişmeler üzerine sohbet edildi. Aynı zamanda standda Kızıl Bayrak satışı gerçekleştirildi.

Stand faaliyeti ile eş zamanlı olarak, farklı fabrikalarda çalışan işçiler ziyaret edilerek etkinliğe davet edildi.

Sefaköy’de devrimci sınıf faaliyeti 8 Kasım’da Küçükçekmece-Cennet Mahallesi’nde sürdü. Sabah işe gidiş saatinde işçi ve emekçilere bildiri dağıtılırken, ayrıca etkinlik şiarının anlamı üzerine sohbetler gerçekleştirildi.

İnönü Mahallesi’nde kapı kapı dolaşarak etkinliğe davet eden bildirilerin dağıtımı yapıldı. Ardından akşamüzeri İkitelli Semt Pazarı ve Mehmet Akif Mahallesi’nde bildiri dağıtımı yapılırken Kızıl Bayrak gazetesi de işçi ve emekçilere ulaştırıldı. Şahintepe Mahallesi’nde de etkinlik çağrısı kapı kapı dolaşarak yapılan dağıtımlarla devam ediyor.

9 Kasım, Şirinevler ve Yenibosna E-5 güzergahına yapılan afişlerle işçi ve emekçilere

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>



etkinlik çağrısı ulaştırılmış oldu. Afişleme çalışmasından rahatsızlık duyan kolluk güçleri ise izinsiz afiş yapmak gerekçesiyle sınıf devrimcilerine keyfi bir şekilde gözaltı işlemi yapmaya çalıştı. Yaşanan arbedenin ardından zorla araçlara bindirilen sınıf devrimcileri Yenibosna 75. Yıl Polis Karakolu’na götürüldüler. Sınıf devrimcileri para cezası kesilmesinin ardından bırakıldılar.

Küçükçekmece bölgesinde 10 Kasım Cumartesi günü Şahintepe Cumartesi Pazarı’nda etkinlik çağrısı için stand açıldı. Dağıtım boyunca ajitasyon konuşmalarıyla işçi ve emekçiler 18 Kasım’da “İşçilerin birliği, halkların kardeşliği” etkinliğinde buluşmaya çağrıldı. Ayrıca mahallede de bildirge dağıtımı gerçekleştirildi.

10 Kasım Cumartesi günü Halkalı Mahallesi ve Halkalı Papaz Köprüsü’ne, 11 Kasım Pazar günü de Yenibosna, Sefaköy E-5 hattına, Şahintepe Mahallesi Mercan Sokak, Aşık Veysel, Altınşehir Meydan, Bayramtepe, Yenidoğan Halkalı civarına etkinlik afişleri ve ozalitleri yapıldı.

Ayrıca İkitelli Pazar Pazarı’nda ve İnönü Mahallesi’nde bildirge dağıtımı gerçekleştirildi. İkitelli ve Şahintepe pazarlarında yapılan dağıtımlarla Kızıl Bayrak gazetesi de işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

Bursa

Bursa’daki sınıf devrimcileri de “İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği” şiarıyla 18 Kasım’da yapılacak olan etkinliğe çağrı çalışmalarını sürdürüyor.

Etkinliğe çağrı afişleri Namazgâh, Gökdere, Demirtaşpaşa ve Heykel olmak üzere merkezi birçok emekçi semtinde yapılarak Bursalı işçi ve emekçiler etkinliğe çağrılıyor.

Gebze

Broşürler Gebze çarşıda işçi ve emekçilere ulaştırıldı. Yapılan ajitasyonlarda işçi ve emekçiler kapitalist sömürüye ve emperyalist saldırganlığa karşı 18 Kasım’da “İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği” etkinliğinde buluşmaya çağrıldı.

Servis noktalarına, işe gidiş güzergahlarına ve mahallelere ozalitlerle ve otobüs saatlerinin de olduğu afişlerle sesleniliyor.

Kızıl Bayrak / Esenyurt-Küçükçekmece –GOP- Bursa- Gebze

"TOHUM" şöleni gerçekleşti



TOHUM Kültür Merkezi'nin İstanbul'da düzenlediği 'Umudu tohumca büyütüyoruz' şenliği Selin Erdem Kapalı Spor salonunda 11 Kasım'da gerçekleştirildi.

Pınar Aydınlar ve Laz Marks'ın sunuculuğunu yaptığı etkinlik baştan sona coşkulu bir atmosferde gerçekleşti. Binlerce kişinin katıldığı etkinlikte ayrıca Kürtçe sunum da yapıldı. Mikail Aslan, Ferhat Tunç, Moğollor, Grup Munzur'un aralarında olduğu bir çok sanatçının sahne aldığı etkinlik Ateş Halk Dansları grubunda yer aldı. Gecenin siyasal gündemini Kürt siyasi tutsakların sürdürdüğü açlık grevleri oluşturdu. Agire Jiyan ve grubu, üzerinde '61. gün' yazılı tişörtlerle sahneye çıkarken, çoğu sanatçının konuşması da bu konu üzerine oldu.

Sahne arkasında "Onu anıyor sahipleniyoruz" yazılı İbrahim Kaypakkaya'nın büyük boy resminin yanısıra, etkinlik salonunda "Heslere nükleere termik santrallere karşı birleşelim!", "Berxwedîn jiyane!", "Hapishanelerde direnen tutsaklar onurumuzdur!", "İş cinayetleri taşeronlaştırma ve güvencesizliğe karşı örgütlenelim!", "Kadın yaşam özgürlük!", "Kentsel dönüşüm talandır yıkımlara karşı birleşelim", "Demokratik bilimsel anadilde eğitim istiyoruz!" pankartları ve devrimci önder ve sanatçıların resmi olduğu pankartlar yer aldı. Kapı girişinde ise Tohum Kültür Merkezi'nin kitap standı açıldı.

Sanatçıların ezgileriyle süren şölende, devrimci

sanatçıların konu edildiği bir sinevizyon gösterildi.

Partizan adına yapılan ilk konuşmada, Suriye'ye yönelik saldırganlık, zamlar, kentsel yıkımlar, açlık grevlerine değinilerek, İbrahim Kaypakkaya'yı rehber edinerek Partizan'da örgütlenmeye, partizanca yaşamaya çağrı yapıldı.

Etkinliğe katılan Selahattin Demirtaş, konuşmasına salondakileri selamlayarak ve İbrahim Kaypakkaya'yı anarak başladı. Konuşmasında açlık grevlerine, başbakan Erdoğan'ın idam tartışmalarına, Kaypakkaya'nın direngen kimliğine ve Kürt sorunundaki tutumuna değindi. Demirtaş, AKP iktidarını yıkmaya gücünün devrimcilerde yurtseverler de olduğunu, fakat bunu yapamama nedeninin bu güçlerin devrimci fakat parçalı duruştan kaynaklı olduğunu vurguladı. Tarihsel bir süreçten geçildiğini belirten Demirtaş, doğru temelde biraraya gelmek için üzerlerine düşen görevi yapmaya hazır olduklarını ifade etti. Demirtaş konuşmasını yine Kaypakkaya'nın kimliğine değinerek, Tohum Kültür Merkezi'nin çalışmalarının yeniden başlamasına olan sevincini belirterek sonlandırdı.

Etkinlite ayrıca Atılay Ayçin'de bir konuşma yaptı. Konuşmaların ardından gece sahne alan sanatçılarla devam etti. Etkinlik boyunca "Önderimiz İbrahim Kaypakkaya!", "Direne direne kazanacağız!", "Yaşasın halkların kardeşliği!" sloganlarının yanısıra, "Biji serok Apo!" sloganları da yükseldi. Hey Tekstil işçileri de etkinliğe katılanlar arasındaydı.

Adana'da etkinlik çalışmaları

Adana'da 25 Kasım günü yapılacak olan "İşçilerin birliği halkların kardeşliği" etkinliğinin çalışmaları devam ediyor. Bu kapsamda, 11 Kasım Pazar günü işçi ve emekçilerin oturduğu Şakipaşa'nın bir bölümüne etkinliğin çağrı bildirileri kapı kapı dolaşarak, emekçilerle konuşularak dağıtıldı. 13 Kasım Salı günü Akkapı, Havuzlubahçe ve işçilerin geçiş güzergahı olan Saydam Caddesi'ne afişleme yapıldı.

Saydam Caddesi'nde metro durağına afişleme sırasında metro güvenliği 'kamusal alan' olduğunu ve metroya afiş yapmanın yasak olduğunu söyledi. Bunun üzerine BDSP'liler bu faaliyetin meşru olduğunu anlatarak çalışmalarına devam ettiler. Bunun üzerine güvenlik afiş yapan 2 BDSP çalışanının fotoğrafını çekerek yasal işlem yapacağını söyledi. Bu sırada BDSP'liler çevredeki işçi ve emekçilere yönelik ajitasyon konuşmaları yaparak çalışmalarının engellenemeyeceğini söylediler ve bu saldırılara karşı etkinlikte olma çağrısı yaptı.

Ayrıca 14 Kasım günü de Şakirpaşa'da etkinlik afişleri yapılmaya devam etti.

Kızıl Bayrak / Adana

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Etkinlik çağrısına polis saldırısı

BDSP'nin etkinlik çalışmaları kapsamında 10 Kasım günü Şeyhli Sanayi Mahallesi girişinde sınıf devrimcileri etkinlik bildirilerinin dağıtımını gerçekleştirdiler. Saat 08.00 civarında Pendik Yenışehir Polis Karakolu'ndan gelen resmi ekiplerin bildiri dağıtımını engelleme çabaları sınıf devrimcileri tarafından boşa düşürüldü. Bunun üzerine takviye ekip çağırarak polisler sınıf devrimcilerini zorla karakola götürmeye çalıştılar. Gözaltına alınmak istenen sınıf devrimcileri sloganlarla direndiler. Çevrede toplanan emekçilere "kölece çalışma koşullarına, emperyalist uşaklığa ve sömürüye karşı mücadele yürüttükleri" için bu uygulamayla karşılaştıklarını anlattılar. Ters kelepçe ve darp edilerek karakola götürülen sınıf devrimcileri keyfi uygulamayı karakolun içerisinde de sloganlarla protesto ettiler.

Karakolda uzun süre Güvenlik Şube ekipleri beklendi. Sınıf devrimcilerinin avukatları ile görüşme talepleri de keyfi bir şekilde engellendi. Doktor raporu almak için hastaneye götürmek istendiğinde tekrar ters kelepçe takacaklarını söyleyen polisler karşı kelepçesiz muayeneye gideceklerini belirten sınıf devrimcilerine karakoldaki bütün polisler saldırdı. Sınıf devrimcileri "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!" sloganı ile sürüklenerek polis otosuna bindirildi. Araca zorla bindirilen sınıf devrimcilerinin kulak arkası kısımlarına bastırılarak, kulak zarına zarar vermek istediler. Ters kelepçe takan polisler kelepçelerden havaya kaldırarak kelepçeyi işkence yöntemine çevirdiler.

Pendik Devlet Hastanesi'nde rapor alma işlemi sürerken, doktora polislerin dışarı çıkmasını söyleyen sınıf devrimcilerinin isteği kabul edilmedi. Bu durumda muayene olmayacaklarını belirten sınıf devrimcileri polis-doktor işbirliği arasında kaldı. Tekrar arabaya götürülüp taleplerinin kabul edildiğini söyleyen polisler ile doktorun işbirliği ortaya çıktı. Polislerin odadan çıkmasıyla, darp yerlerini gösteren sınıf devrimcileri, doktorun reçeteye değil boş bir kağıda yazdığını gördüler. Bu durumun doğru olmadığını ifade eden sınıf devrimcileri, hesabını soracaklarını doktora bildirdiler. Bunun üzerine raporlara söylenen ve gösterilen darp izleri geçildi.

Kurtköy Yenışehir Polis Karakolu'na götürülen sınıf devrimcileri buradan sonra Tuzla Orhanlı Polis Karakolu'na götürüldüler. Daha önce 30 Mayıs 12 tarihinde Adöksan fabrikasına dağıtılan bildiri nedeniyle Adöksan müdürü Fatih Duman, "kendisini silahla tehdit ettikleri" gerekçesiyle sınıf devrimcileri hakkında şikayette bulunmuş. Bunun üzerine ifadeleri alınmak için Orhanlı polis karakoluna getirildiler. İfade işleminden sonra Tuzla Sahil Polis Karakolu'nda RMK Tersanesi'nde yaşanan eylemden kaynaklı bir ifade işleminin daha olduğu ortaya çıktı. İki saat Orhanlı Polis Karakolu'nda bekleyen sınıf devrimcileri Tuzla Sahil Polis Karakolu'ndaki ifade işleminin iptal edilmesiyle serbest kaldılar.

Kızıl Bayrak / Tuzla

Suriye'ye yönelik gerici ablukaya karşı anti-emperyalist mücadeleyi yükseltelim!

Suriye'ye yönelik saldırganlık tüm Ortadoğu'yu tehdit eden bir savaş atmosferi yaratmış durumda. Suriye üzerindeki emperyalist gerici kuşatma, “muhalifler”e yeniden biçim verilmesi girişimlerini de içine alan yeni saldırı hamleleriyle derinleştiriliyor. Türkiye-Suriye sınırında yaşayan halklar emperyalist gerici propaganda ve fiziki saldırılar eşliğinde tırmandırılan savaş tehlikesi içinde yaşıyorlar. Bomba seslerinin günlük yaşamın bir parçası haline geldiği Ceylanpınar'ın tam karşısındaki Resulayn'da çatışmaların artması ve Esad'a bağlı Suriye ordusu jetlerinin “Özgür Suriye Ordusu” hedeflerini vurması ile sınırdaki tansiyon da yükseliyor. Ceylanpınar'a düşen havan ve top mermileri, karşılıklı uçurulan jetler ve Türk devletinin sınıra yaptığı yığınak bölgeyi savaşa alanına çevirmiş durumda.

ABD'nin taktik hattına uygun olarak en ön safta savaş taşeronluğu yapan sermaye devleti, Suriye'ye giden Ermenistan hava yollarına ait uçağa Erzurum'a zorunlu iniş yaptırarak, saldırgan tutumlarını süreklileştirmektedir. Sınıra patriot füzelerinin konuşlandırılması için başlatılan girişimlerle, bir taraftan kendi bölgesel hayallerini gerçekleştirmek, diğer taraftan ABD'nin jandarması olarak kendisine biçilen görev doğrultusunda tüm Ortadoğu halklarına ölüm kusmak için sabırsızlanmaktadır. Bu çerçevede sıfır noktasında uçuş yapan Suriye jetlerini bahane edip, Suriye'ye açık nota vermektedir.

Dümeninde AKP'nin oturduğu sermaye iktidarı attığı her adımda restleşme politikası izlemeye ve Suriye'ye yönelik saldırgan politikalarını açık bir şekilde uygulamaya devam ediyor. Eline geçen her fırsatı değerlendirerek, Suriye'ye yönelik gerici müdahalelerini sürdürüyor. Bu arada Türk devletinin ABD'nin aktif taşeronluğunda Suriye'deki çeteleri beslemek ve eğitmekle kalmadığı, oradaki savaşa doğrudan müdahil olduğu gerçeğini gün yüzüne çıkaran gelişmeler de peşpeşe yaşanıyor. Örneğin en son Halep'te çatışmalarda ölen TC vatandaşının TSK mensubu olduğu açığa çıkmış ve bu gerçek ise örtbas edilmiştir. Haseki'de bulunan Kürt aşiret reislerinin Urfa Valiliği'nde yaptıkları, “muhalif”lerle birlikte Esad rejimine karşı savaşıacaklarını duyurdıkları toplantı, emperyalist savaş ve saldırganlığın sermaye devletinin eliyle örgütlendiğinin açık göstergelerinden biridir. Türk devleti “Özgür” Suriye Ordusu çetelerini Kürt halkının üzerine salmış, ancak saldırıların PYD tarafından geri püskürtmesi sonucu ile karşı karşıya kalmıştı. Sermaye devleti bunun üzerine Kürt hareketinin yükselişini engellemek için işbirlikçi Kürt aşiretleri ile gerici bir ittifak kurma politikası izlemektedir.

Ancak saldırıların tüm şiddetine ve her türlü yeni hamleye rağmen Suriye'ye yönelik müdahale çözümsüz bir aşamaya gelmiş durumdadır. ABD emperyalizminin ve Türk devletinin bölgeye yönelik emellerini gerçekleştirmek için uyguladıkları saldırı planları sonucunda oluşan tablo beklentilerin gerisindedir. Geline yerde ABD emperyalizmi ve taşeronu Türk sermaye devleti, kendi elleriyle besledikleri “Özgür” Suriye Ordusu'nun ihtiyaç duyulan “muhalifet” misyonunu karşılayamamasından

kaynaklı taktik değiştirmek zorunda kalmışlardır. Ancak ABD'nin bölgeye ilişkin saldırgan politikalarında stratejik olarak herhangi bir değişiklik söz konusu değildir.

ABD emperyalizmi bir süredir içerisine düştüğü çıkmazdan kurtulmak için Suriye muhalefetine meşru temsilcisi olarak gösterdiği Suriye Ulusal Konseyi'nin de içinde yer alacağı “muhalefeti” genişletmeyi hesaplamaktadır. Katar'da Suriye Ulusal Konseyi dışında kalan muhalefetin de katılmasının planlandığı toplantıda, Suriye Ulusal Konseyi'nin yeniden yapılandırması görüntüsü altında sözde muhalefetin makyajı tazelenmiştir. Suriye Ulusal Konseyi'nde yeralan siyasi parti ve örgütlerin ideolojik çizgisi Suriye'nin toplumsal yapısını, yaşadıkları ekonomik, sosyal ve siyasal sorunları göstermelik bile olsa yansıtmaktan uzaktır. Esad karşıtı “muhalefet”in Ortadoğu'da yaratılan “Sünni” eksene göre şekilleniyor olması, büyük oranda Hizbullah-El Kaide ile organik bağlarının bulunması ve iplerinin emperyalistlerin elinde olması, Suriye halkının bu emperyalist projeye sınırlı da olsa yanıt vermesinin önünde bir engeldir.

Suriye Ulusal Konseyi delegeleri büyük oranda Esad rejimiyle yollarını ayıran ABD emperyalizminin kuklası eski askerler, bürokratlar ve yurt dışında sürgünde yaşayan siyasetçilerden oluşuyor. Bu kırık dökük sözde muhalefetin Suriye halkından kopuk, emperyalizmin kuklası bir zümreden başka bir şey ifade etmemesi gerçekliği, görüntüde de olsa bir muhalefet tablosu yaratılmasını zora sokmaktadır. ABD emperyalizmi bu gerçekliği göz önünde bulundurarak, Katar'da yapılan toplantıyla “Suriye Muhalif ve Devrimci Güçler Ulusal Koalisyonu”nu kurarak, başkanlığına islamcı hafız Muaz el-Hatib getirdi.

Suriye Devrim Güçleri Ulusal Koalisyonu'nun Doha konferansında kabul edilen sonuç deklarasyonunda Beşar Esad hükümeti ile diyalog yapılmayacağı açıklanarak, iç savaşın tırmandırılacağı sinyali verildi. Asuriler, Türkmenler, Süryaniler ve Kürtlerin de yer aldığı vurgulanarak geniş bir kesimi kucakladığı yanılsaması yaratılan yeni çatı örgütünün



içinde PYD ise yok. Yani sözde muhalefet biçimsel olarak genişlemiş olarak gözükse de, özünde daha da daraltılmış, saflaştırılmıştır. Öncelikle imaj tazeleme operasyonu Suriye Ulusal Konseyi'nin başına sürgünde yaşayan, Hristiyan kökenli, eski komünist sıfatıyla öne çıkartılan George Sabra'nın getirilmesiyle başlamıştı. Suriye Ulusal Konseyi'ne 13 yeni grup katılırken, ağırlık yine “Sünni” eksenine uygun bir biçimde oluşturulmuştur. Sabra Konsey lideri seçildikten sonra, özellikle AB emperyalizmini hedef alarak, “beyanat ve cesaretlendirmeden başka bir şey vermiyorlar” diyerek yakınmış ve muhalefetin neye ihtiyacı var sorusuna “silah, silah, silah” biçiminde yanıt vererek, iç savaşın daha da tırmandırılacağını itiraf etmiştir.

ABD-Türkiye ikilisinin Suriye'de emperyalist çıkarlara uygun işbirlikçi bir iktidar kurma yönlü müdahaleleri ve son girişimleri, emperyalist güç dengelerine bakıldığında, bugün için sonuçsuz kalmaya mahkumdur. Fakat Suriye halkları üzerindeki bu gerici ablukayı parçalamak, öncelikle Suriye'de, emperyalizme tutum alacak ve tüm halkları kucaklayacak devrimci bir muhalefet odağının oluşmasından geçmektedir. Bölgesel planda emperyalist saldırganlığa karşı güçlü bir karşı koyuşun örgütlenmesi görevi ise, bölgedeki tüm emekçilerin, ilerici ve devrimci güçlerin omuzlarındadır.

Yunanistan'da mücadeleye devam!

Yunanistan hükümeti 31 milyar Euroluk yardımı alabilmesi için, Avrupa Merkez Bankası, Avrupa Birliği ve IMF'den oluşan Troyka'nın dayattığı 2013 bütçesinde 13,5 milyar Euroluk tasarruf öngören yeni bir saldırı paketini sadece 3 oy farkla parlamentodan geçirdi.

İki günlük genel grev nedeniyle tüm ülke adeta durdu. Ülkede tüm kamu kuruluşları kapalı kaldı. Şehirlerarası ve şehir içi ulaşımı durdu. Sadece metrolar ve tramvaylar yüzbinlerce göstericiyi alanlara taşımak için motorları çalıştırdı.

Atina sokaklarında 100 binin üzerinde işçi ve emekçi Troyka diktasına ve hükümetin yeni saldırı paketine karşı protestolu gösteriler düzenledi. Bu gösteriler saldırı paketleri süresince gerçekleşen en kitlesel gösteri oldu.

Kitleye tazyikli su sıkın ve plastik mermi kullanarak saldıran polise karşı “Polis işçi sınıfının çocukları değil, egemenlerin köpekleridir!” sloganları atıldı. Binlerce gösterici polisle çatıştı. Çatışmalarda onlarca kişi gözaltına alındı.

Saldırı paketinin kabul edilmesine rağmen protestolar sürüyor. Grevde bulunan elektrik kurumu işçileri, işyeri merkezini işgal ettiler. Ayrıca yerel idari kurumlarda, elektrik kurumunda, Atina metro ve tramvaylarında grevler sürerken, avukatlar işbaşı yapmadılar.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Avrupa'da şalterler indi hayat durdu

“Avrupa Eylem ve Dayanışma Günü”nde işçiler grev, genel grev ve eylemlerle burjuvazinin kapitalist sistemini protesto ettiler. Emperyalist-kapitalist sistemin temel kurumları olan AB, AMB ve İMF’den oluşan “Troyka” protestoların merkezinde duruyordu.

İspanya ve Portekiz’de genel grev erkenden, gece yarısıyla birlikte başladı. 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı’ndan sonra, Avrupa’da ilk defa eş zamanlı ve ortak hedeflere karşı genel grevler yapıldı. Genel grevlerin yanı sıra, yarım günlük iş bırakma ve kimi iş kollarında tüm gün süren grevler yapıldı. İşçi sınıfının üretimden gelen toplumsal gücü olanca ağırlığıyla kendisini ortaya koydu. Kendisi için sınıf olarak toplumsal arenaya çıkacak olan proletaryanın, dize getiremeyeceği hiç bir gücün olmadığını dosta düşmana ispatlandı. Düşmanlarına boyun eğdirdi.

Şalterleri indiren, alanlara çıkan, devletin silahlı güçlerine karşı çatışan proleterler tek başlarına olmadıklarını biliyorlardı. Aynı anda ve aynı amaçlarla dilini bilmediği, hiç tanımadığı proleter kardeşinin de alanlarda yürüyor olmasını bilmek, işçi sınıfı için büyük bir moral ve güç kaynağıydı. İşçi sınıfı gerçek proleter enternasyonalizmi bu eylemlerde öğreniyor, eğitiliyor ve silahlanıyor. Büyük amacın insanları, sınıfı olmak onları birbirine kaynaştırarak, birleştiriyor. Eminiz ki, gerek eylem anında ve gerek eylemden sonra işçilerin kulağı diğer işçi kardeşlerinin yaptıklarını ve başarılarını gururla ve onurla öğrenmek olmuştur.

İspanya

İspanya’da bu yılın ikinci genel grevi yapıldı. Genel grev 24 saat sürdü. Kapitalist ekonominin bütün alanları genel grevin kapsamındaydı. Ulaşım ve nakliyat durdu. VW/Seat, Opel, Ford ve Nissan gibi otomotiv tekellerinde firesiz iş bırakıldı. Kapıları kilitli kaldı, bantlar dönmedi. Sendikalar, ülke genelinde işçi ve emekçilerin yüzde 80’inin genel

grevde yer aldıklarını açıkladılar. Başta Madrid ve Barcelona olmak üzere bir çok şehirde polis yürüyüş yapan kitleye saldırdı, gaz bombası ve plastik mermi kullandı. 70’ten fazla eylemci gözaltına alındı ve 34 insan yaralandı.

Portekiz

Portekiz’de ulaşım, toplu taşımacılık ve hizmet sektöründe genel grev yapıldı. Metro, otobüs ve demiryolları durdu. Hava taşımacılığında ise uçuş ve inişler yarım kapasiteyle çalıştı. Hastanelerde iş bırakma yüzde 90’ı buldu. Posta çalışmadı. 40 değişik merkezde yürüyüş ve mitingler yapıldı. ‘Troyka defol!’ en çok atılan slogan oldu.

İtalya

Ülkenin en büyük sendika konfederasyonu CGIL genel grev çağrısı yaptı. Ülke genelinde yüze yakın merkezde yürüyüş ve mitingler yapıldı. Birçok işletmede işin bırakıldığı bildiriliyor. Stuttgart’ta yapılan mitingde Florans’taki mitingle kurulan bağlantıda, İtalya’nın birçok işletmesinde işin bırakıldığı ve mitinglerin yapıldığını Florans’taki eylemciler söylediler.

Yunanistan

Geçtiğimiz hafta sonunda parlamentonun yeni tasarruf önlemlerini kabul etmesi üzerine yapılan 2 günlük grevin ardından Yunanistan’da 14 Kasım günü, sendikalar 12.00-15.00 saatleri arasında grev, yürüyüş ve miting çağrısı yaptılar. Okullar ve resmi kurumlar bu saatler arasında kapalı kaldılar. Radyo ve televizyonlar yalnız haberleri ve Avrupa’daki eylemleri duyurdular. Başta Atina ve Selanik olmak üzere, bir çok merkezde yürüyüş ve mitingler yapıldı.

Belçika

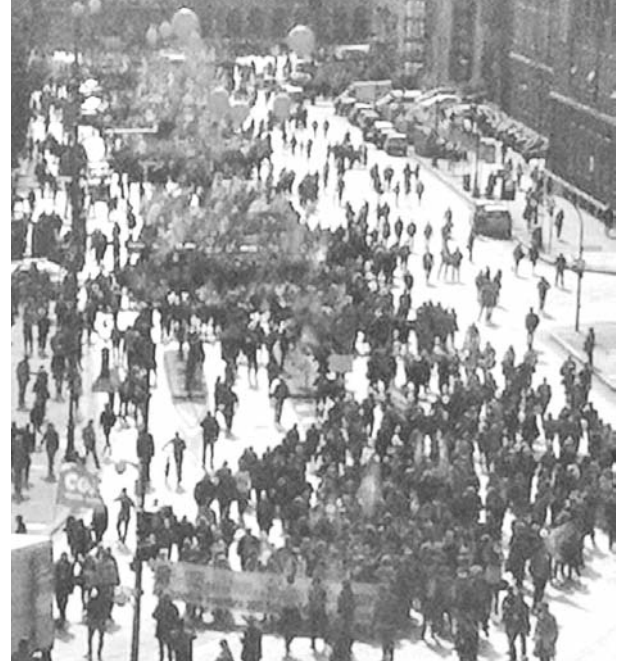
Başta demiryolları ve Bürüksel’deki AUDİ olmak üzere bazı işletmelerde iş bırakıldı. Ford’un Genk işletmesinde çalışan işçiler miting yaptılar. Avrupa Sendikalar Birliği’nin (EGB) çağrısıyla Bürüksel’de miting ve Avrupa Komisyonu önünde oturma eylemi yapıldı. Avrupa Komisyonu önünde yapılan oturma eyleminde, “Satılık: Atom, Eyfel kulesi, Akropolis” yazılı afişleri açtılar.

Fransa

Sosyalist(!) Hollende hükümetinin yarattığı beklentinin etkisine rağmen, birçok şehirde yürüyüş ve miting yapıldı. Hollende’a yakın sendikalar grev kırıcılığı yaparak, aktif çağrı yapmadılar. Marsilya’da yapılan yürüyüş ve mitingde süresiz iş anlaşmaları, emeklilik yaşının 60’a indirilmesi ve ücret artışı taleplerini dile getirdiler.

Polonya-Bulgaristan

Polonya ve Bulgaristan’da da yürüyüş ve mitingler yapıldı. Bulgaristan’da sol partilerin ve bağımsız sendikaların yaptığı grev çağrısı bazı iş kollarında etkili oldu. Transport ve sağlık hizmetlerinde oldukça etkili olan çağrı, tekstil ve madencilikte de karşılığını buldu.



Almanya

Berlin, Hamburg, München, Köln, Stuttgart, Bochum, Duisburg, Gelsenkirchen, Mannheim, Frankfurt, Nürnberg, Düsseldorf ve Lübeck gibi önemli sanayi, ticaret ve liman kentleri başta olmak üzere 24 değişik merkezde sendikaların ve yerel komitelerin çağrısıyla yürüyüş ve mitingler yapıldı.

Genel grev, grev, yürüyüş ve mitinglerde milyonlarca işçi, emekçi ve gençlik ortak taleplerle ve ortak düşmana karşı alanlara çıktılar. Kapitalist sistemin krizinin en yıkıcı sonuçlara yol açtığı ülkelerin emekçileri 14 Kasım’da daha kitlesel ve militan bir duruş ortaya koydular. Düzenin devlet terörüne boyun eğmediler. AB’ye ve emeğin, işçi sınıfının enternasyonalist dayanışmasını ortaya koyarak cevap verdiler. Kapitalist sistemin yüreğine korku saldılar.

Avrupa Sendikalar Konfederasyonu Genel Sekreteri Bernadette Segol, eylemlere ilişkin olarak: “Biz ‘tasarruf politikası’ denen belli bir türdeki politikayı protesto ediyoruz. Ücretler düşürülüyor. Yapılanlar sosyal barışa ve sosyal güvenliğe yönelik bir saldırdır, çünkü sendikalar ile şirketler arasındaki ilişki bozuluyor. Bu sadece Güney Avrupa ülkelerinin sorunu da değil, er ya da geç bu gelişme bugün herhangi bir sorunu olmayan Almanya gibi ülkeleri de etkisi altına alacaktır. Bizim zorluklarla ulaştığımız Avrupa sosyal modeli mahvediliyor” derken, efendileri adına onların korkularına tercüman oluyordu. Sendika bürokrasisinin bütün gerici çabalarına ,hedefi bulandırma çırpınılarına karşın işçi sınıfı bu mücadelelerden öğrenerek, hedefini daha net olarak belirleyecektir. Almanya’nın eski başbakanı Helmut Schmidt ‘Avrupa devrim arifesindedir’ derken de aynı korkuyu dile getiriyordu.

Kimin kazanacağı sorunu çözülmemiştir ve bu sorunun çözümünü işçi sınıfının hazırlığı belirleyecektir. Komünist partiler, devrimciler ve sınıf bilinçli işçiler tarihsel görev ve sorumlulukla karşı karşıyadır.



Avrupa'da açlık grevi ile dayanışma eylemleri

Türkiye'de olduğu gibi, başta Almanya olmak üzere, Avrupa'da da Kürt siyasi tutsaklarının ikinci ayını dolduran açlık grevi ile dayanışma eylemleri yaygınlaşıyor.

NRW

Destek eylemlerden biri de 10 Kasım Cumartesi günü Düsseldorf kentinde gerçekleştirildi. Aralarında BİR-KAR'ın da bulunduğu ilerici ve devrimci kurumların destek verdiği Düsseldorf'taki açlık grevini destek eylemini Yek-Kom, ATİK, AVEGKOM, CENİ, FEDA, KOMKAR, TUDAY, ZXX, FKE ve Yaşanacak Dünya organize etti. Eyleme 2 bin kişi katıldı.

Eylem saat 13.00'te Burg Meydanı'nda başladı. Uzun bir güzergahtan geçilerek Türkiye Konsolosluk'u'nun önüne gelindi. Burada bir miting yapıldı. Mitingde, açlık grevi ile ilgili bilgi verildi ve Kürt siyasi tutsaklarıyla dayanışma çağrısı yapan ortak bir metin okundu. Yoğunlukla A. Öcalan posterlerinin taşındığı yürüyüş boyunca sermaye devleti karşıtı sloganlar atıldı. "Katil devlet!", "Katil devletten hesap sorulacak!", "Kürdistan faşizme mezar olacak!", "Bijî berxwada zindanan!" ve "Biji serok Apo!" en çok atılan sloganlar oldu.

Eylem, açlık grevi ile dayanışma çabalarının bundan sonra da devam edeceği ve bu yönlü seferberliğin büyütüleceği açıklamasının ardından sona erdirildi.

Berlin

11 Kasım Pazar günü Berlin'de, Berlin Emek ve Demokrasi Platformu tarafından Kürt siyasi tutsaklarıyla dayanışma yürüyüşü gerçekleştirildi. Yürüyüşe 2 binin üzerinde emekçi katıldı.

Yürüyüşün en önünde Almanca "Türk devleti insan hakları mezarlığıdır!" yazılı pankart açıldı. Arkasında siyah bezle kaplı tabut maketi taşındı. Tabutun üzerinde Aleviler, Kürtler, işçiler, sosyalistler, Yezidiler yazılıydı. Onu, üzerinde yürüyüşü organize edenlerin, "Sessiz kalma, bu defa ölüm değil yaşam kazansın!" sloganının yazıldığı pankart tamamlıyordu.

Yürüyüş Hermannplatz'da başladı. Uzun yürüyüş boyunca sürekli Açlık Grevi ile ilgili kamuoyu bilgilendirildi. Oranienplatz'da yapılan Almanca, Türkçe ve Kürtçe konuşmalar ile sermaye devleti ve AKP hükümeti protesto edildi.

Eylem sırasında öfkeli ve coşkulu sloganlar atıldı. "Biji Serok Apo!", "PKK halktır, halk burada!" en çok atılan sloganlar oldu. Bunların yanı sıra, "Kürdistan faşizme mezar olacak!", "Yaşasın enternasyonal dayanışma!", "Susma sustukça sıra sana gelecek!", "Ölümlere sessiz kalma!" gibi sloganlar haykırıldı.

Pazar günü olmasına rağmen kitlesel olan yürüyüşe az sayıda Almanda katıldı. Yürüyüşte, sermaye devletinin Suriye'ye dönük savaş çıkırtkanlığına da değinildi. İşbaşındaki Amerikancı AKP hükümetinin icraatları teşhir edildi.

Frankfurt

Kürt siyasi tutsakların Türkiye ve Kürdistan cezaevlerinde ikinci ayını dolduran haklı ve meşru direnişlerini desteklemek amacıyla Frankfurt'ta



yürütülen açlık grevi eylemi 12 Kasım günü gerçekleştirilen bir mitingle sona erdirildi. Yaklaşık 250 kişinin katıldığı etkinlikte kitleye duyarlılık çağrısı yapıldı. BİR-KAR ve ADHK'nın da destekleyici olarak katıldığı etkinlikte katılımcı kurumlar da sürece ilişkin konuşmalar yaptılar.

Konuşmalarda sermaye devleti ve AKP hükümeti teşhir edildi. Açlık grevinin tüm taleplerinin son derece haklı ve meşru talepler olduğu ifade edilerek, derhal kabul edilmesi istendi. Miting, konuşmaların ardından ve grev çadırının toplanmasıyla sona erdi.

Hamburg

Hamburg'da Kürt Meclisi tarafından süresiz açlık grevlerini destek amaçlı 12 Kasım günü bir yürüyüş yapıldı. Hamburg Merkez Garı'nda saat 13.00'te kitle toplandı. Yoğun bir polis ablukası altında yürüyüş başladı. Kortejin en önünde "Türkiye cezaevlerinde 10 bin politik tutsak süresiz açlık grevinde" yazılı pankrat yer aldı.

Eylem boyunca "Biji serok Apo!", "Yaşasın PKK!", "Yaşasın enternasyonal dayanışma!", "PKK halktır halk burada!", "Kürdistan faşizme mezar olacak!", "Terörist Türkiye!" sloganları gür bir şekilde atıldı.

Miting alanına gelindiğinde süresiz açlık grevinde olan siyasi tutukluların taleplerini anlatan ve AKP hükümetinin Kürt halkına yönelik yaptığı saldırı ve baskıları teşhir eden konuşmalar yapıldı.

300 kişinin katıldığı yürüyüşe BİR-KAR, ATİK, AGİF ve anti-faşist otonomcu guruplar da destek verdiler.

Hamburg'da ilerici ve devrimci kurumlar, açlık grevi ile dayanışma için bir platform oluşturdular. Açlık grevi eylemi sona erene kadar her gün Altona'da iki saat stand açarak dayanışma gösterecekler. Böylece günlük olarak sokaktaki işçi ve emekçileri bilgilendirecekler.

Bunun dışında bölgede yapılan bir diğer dayanışma eylemi St.Georg-Borgfelde Kilisesi'ni işgal edilmesidir. Bu kiliseyi işgal eden beş Kürt, dönüşümlü açlık grevine başladılar. İşgal edilen kilisenin papazı, Türkiye'deki cezaevlerindeki son gelişmeler konusunda bilgilendirildi ve dayanışmaları talep edildi. Kilisede süresiz-dönüşümlü açlık grevi devam ediyor.

Kızıl Bayrak / Hamburg-Frankfurt-NRW-Berlin

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Kürt siyasi tutsaklarıyla eylemli dayanışmayı büyütelim!

(...)

İşçiler, emekçiler!

Sermaye devletinin ve başta ABD olmak üzere gerisindeki emperyalist güçlerin tüm kanlı ve kirli müdahalelerine

rağmen, Kürt sorunu gitgide siyasal sahnenin ön planına çıkıyor, ulusal ve uluslararası arenada daha etkin bir konum kazanıyor. Ve dahası, kazanımları çoğalıyor olup, meşrulaşıyor. Sermaye devletinin acımasızlığının ve çözüme dönük her türden çabaya azgın bir saldırganlıkla cevap vermesinin nedeni de bu durumdur, bu durum karşısında içine düştüğü acz ve çaresizliktir. Fakat tüm bunlar boşunadır!

Emperyalistler ve sermaye devleti ne yaparsa yapsın, Kürt sorunu ve bu sorunun ana eksenine oturan açlık grevinin taleplerinin haklılığına ve meşruiyetine gölge düşüremeyecektir. Zincirlerinden boşalmış hiç bir saldırganlık Kürt özgürlük mücadelesini ve Kürt siyasi tutsaklarının direnişinin kazanımlarına yenilerini eklemesini engelleyemeyecektir. Kürt halkının özgürlük ve eşitlik mücadelesi daha da derinleşecek, destekleri çoğalacak ve kazanımlarına her gün bir yenisini ekleyecektir. Sermaye devleti kaybetmiştir ve kaybetmeye devam edecektir.

İşiler, emekçiler, ilerici ve devrimciler!

Bir kez daha, Kürt siyasi tutsaklarının tüm talepleri haklı ve meşru taleplerdir. Bu talepler için direnişleri her türlü destek ve dayanışmayı hak etmektedir. En önemlisi de, bu talepler Kürt sorunu eksenine oturmakta ve bu bakımdan da daha bir önem kazanmaktadır.

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR) olarak, Kürt halkının özgürlük ve eşitlik mücadelesini de, bu mücadelede elde ettiği tüm kazanımları da fazlasıyla önemsiyor ve tam destekliyoruz. Kritik bir aşamada seyreden açlık grevinin tüm taleplerinin derhal kabul edilmesi için çabalarımızı daha da arttıracığımızı, olası ölümlerin hesabını soracağımızı ilan ediyoruz.

Yerli-göçmen tüm uluslardan işçi, emekçi, ilerici ve devrimci tüm kişi, kurum ve kuruluşları AG konusundaki destek ve dayanışmalarını eylemli hale getirmeye ve büyütmeye çağırıyoruz.

A. Öcalan'a dönük tecrite derhal son verilsin!

Kürt dili üzerindeki yasaklara son!

Kahrolsun sömürgecilik!

Özgürlük, eşitlik, gönüllü birlik!

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR)

10 Kasım 2012

YÖK düzeni yeni taslağı piyasaya sürdü...

Gençliğin yanıtı nettir: Bu yasaya geçit vermeyeceğiz!

YÖK başkanı Gökhan Çetinsaya Milliyet’e verdiği bir röportajda Yeni YÖK Yasası’na dair değerlendirmelerde bulundu. Yeni yasanın hiçbir ideolojinin etkisinde olmadığını savunan Çetinsaya bu yasanın demokratik olduğunu iddia etti. Yasayla birlikte akademisyenlere yönelik saldırıları meşrulaştıran YÖK başkanı “performans” sisteminin rekabeti attıracağını, böylece bilimsel gelişimin önünün açılacağını söyledi. YÖK’ün yeniden yapılandırıldığını ve darbe kalıntılarının silindiğini belirten Çetinsaya YÖK’ün protesto edilmesini ise “gençler geçmişteki yanlışları eleştiriyorlar” şeklinde yorumladı. Yeni yasanın taslağını YÖK’ün resmi internet sitesinde yayınlayan ve tartışmaya açan bu anlayış burjuva medya aracılığıyla bir demokrasi yanılsaması yaratmaya çalışıyor.

Faşist darbenin ürünü olan ve gençliğin mücadelesini boğma işlevi gören bir kurumun, YÖK’ün yeniden yapılandırılacağını açıklayan Gökhan Çetinsaya, bizim belleklerimiz hiçbir cilanın silemeyeceğini unutuyor. YÖK yasasıyla demokratik siyaset kültürü gelişmiş üniversiteler yaratacaklarını söyleyen Çetinsaya birkaç ay önce yenilenen YÖK Disiplin Yönetmeliği’nin maddelerini hatırlamıyor galiba. Zira yeni disiplin yönetmeliğiyle üniversitelerde siyaset yapma hakkı idareden izinli olma koşuluna bağlanıyor. Böylece düzeni hedef alan her devrimci eylem engellenmeye çalışılıyor. Özetle yeni disiplin yönetmeliğiyle gençliğe düzen içi siyaset yapma dayatılıyor.

Gökhan Çetinsaya aynı röportajında akademik özgürlüğün ve bilimsel gelişmenin önündeki en büyük engel olan YÖK’ü bakın nasıl eleştiriyor: *“Bu ülkede her zaman bilimsel araştırma özgürlüklerinin hesabı ödettirilmiştir öğretim üyelerine. Türkiye’deki üniversiteler toplumsal meseleler konusunda ürkekler. Seslerini güçlü çıkaramıyorlar. Yeni yasa taslağı önerisinde de ifade ediyoruz; üniversiteler iktisadi, sosyal, kültürel bütün meselelere karşı duyarlı olsunlar.”* Evet, söylediklerinin büyük bir kısmında haklı Çetinsaya. Ama yanıldığı bir nokta var. Yeni yasa taslağında akademik özgürlüğün önünün açılması bir yana, performans değerlendirmesiyle, aynı zamanda toplam kalite yönetimi ve acımasız rekabet mantığıyla, akademisyenler sermayenin çıkarları ve ihtiyaçları doğrultusunda “bilim” üreten birer robota dönüştürülüyor. Öte yandan disiplin yönetmeliğiyle akademisyenlerin de “siyasete bulaşması” engelleniyor.

“Yeni YÖK Yasa Taslağı ile eğitim tekellerine yeni karlı pazarlar yaratılacaktır. Öğretim üyelerinden piyasa koşullarında en iyi kar getirecek metalar üretmesi istenecek, dolayısıyla piyasa koşullarında en karlı sektörlerden biri olan savaş sanayi bilim üretmesi gereken üniversitelerin asli üretim alanlarından biri haline getirilecektir. Zira yasanın maddeleri tartışmasız bir biçimde bu sonucu ortaya çıkarmaktadır. 4+4+4 eğitim sistemiyle, dershanelerin özel okullara dönüştürülmesiyle, Fatih projesiyle, Bologna süreciyle, Yeni YÖK Yasa Tasarısı ile amaçlanan krizde olan kapitalist sisteme soluk aldırma. Tüm bu saldırı paketleriyle üniversiteler

ticarethaneye, öğrenciler müşteriye, akademik ve idari personel ise ücretli köleye dönüştürülmektedir.” (Kamu Emekçileri Bülteni)

Öte yandan yeni yasanın hiçbir ideolojinin etkisinde olmadığını savunan Çetinsaya bunu da yasadaki Atatürkçülükle ilgili ifadelerin çıkarılması ile gerekçelendiriyor. Yıllardır zorunlu olarak okutulan Atatürk İlke ve İnkılapları dersi de üniversite senatolarının inisiyatifine bırakılıyor. “İsteyen İnkılap tarihi, isteyen Medeniyet tarihi okutsun.” diyor. Ancak bu değişiklik öğrencilerin her koşulda resmi tarih dersini zorunlu olarak almasını ortadan kaldırmıyor. Bu hamlenin düzen içi hesaplaşmalarla ilgili olduğunu anlamak hiç de zor değil. Bu değişikliğin; AKP’nin YÖK’ü yeniden yapılandıracağı söylemleri ve bu söylem doğrultusunda atılan adımlar, türban tartışmaları, dindar-kindar nesil gayesi ile doğrudan bağlantısı olduğu açık. Bunun yanında eğitimin sermayeye daha fazla açılması gündemdeyken devreye sokulan bu taslağın sermayedarların istekleri göz önünde bulundurularak “daha çoğulcu ve kapsayıcı” olarak düzenlenmesi oldukça anlaşılır. Ne de olsa sermayenin “dini-imanı ve ideolojisi” elde edeceği kar üzerine kuruludur. Sermaye düzeni ve iktidarda bulunan burjuva sınıfı, her zaman için sınıf bilinçli ve ideolojik davranmaktadır. Bu nedenle Gökhan Çetinsaya’nın söylediği gibi yeni taslak ideolojik olmayan bir taslak değildir. Sermayenin ihtiyaçları ve ideolojisi çerçevesinde üniversitelere dayatılan bu taslak; üniversitelerin ticarileştirilmesiyle doğrudan bağlantılıdır.

Peki, mevcut YÖK yasası bu politikaların önünde bir engel miydi? Elbette hayır. Üniversitelerin ticarileştirilmesi, yıllardır yürürlükte olan paralı eğitim uygulamalarıyla, Bologna süreciyle, vakıf üniversiteleriyle, dershanelerle zaten gündemdeydi. Ancak bu taslakla süreç hızlandırılıyor. Patronlara vakıf kurmadan üniversite açabilme ve işletebilme yetkisi tanıyan bu taslak devlet üniversitelerinin başına da sermaye temsilcilerini getiriyor. Rektör atamasını, 11 kişiden oluşturulan ve üyelerinin hayli tartışmalı olduğu bir konseye devrediyor.

Yeni taslakla öngörülen değişim bunlarla sınırlı kalmıyor. Mali esneklik adı altında üniversitelerin özerkliğinin tamamlanacağı söyleniyor. Tamamlanması düşünülen “özerklik” kavramını idari ve akademik açıdan düşündüğümüzde öğrencilerden ve akademisyenlerden özerk olduğunu anlamak zor olmuyor. Ancak mali açıdan düşündüğümüzde üniversiteler sanırız yalnızca devletten “özerk” oluyor. Daha açık bir biçimde ifade edecek olursak idari ve akademik olarak özerk olmayan üniversiteler, mali olarak özerk hale getiriliyor. Yani üniversitelerin mali yükü devletin sırtından indiriliyor. Bu da öğrencilerin daha fazla paralı eğitime mahkûm edilmesi anlamına geliyor. Harçların kaldırılması oyunu ile birlikte düşünüldüğünde parçalar tamamlanıyor. Yani en temel insani hak olan eğitim hakkı bu yasayla birlikte gasp ediliyor. Üniversitelerin kurumsallaşması adı altında büyük üniversiteler pazara sunuluyor. Böylece “daha kurumsal ve gelişmiş” olan üniversitelerin daha

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rante.org>



yüksek meblağlara “bilgiyi ve eğitimi” satması tasarlanıyor. İşçi-emekçi çocuklarına ise “Herkes üniversite okumak zorunda değil” denilerek taşra üniversitelerinden verilen diplomalarla ucuz işgücü olarak köle pazarlarına “diplomalı köleler” olmak kalıyor. Böylece yasaya yönelecek tepkiler bastırılmaya çalışılıyor.

Bu kadar kapsamlı saldırıları içeren bu taslak ne yazık ki öğrenci gençlik içerisinde ya da taslağın muhataplarından olan akademisyenler cephesinde aynı kapsamda tartışılmıyor. Yalnızca ileri gençlik kesimleri ve sendikalı akademisyenlerce eleştirilen taslak henüz etkili bir mücadeleye konu edilebilmiş değil. 6 Kasım protestolarında öne çıkan “YÖK’e, YÖK düzenine ve Yeni YÖK Yasa Taslağına Hayır” şiarını ve Eğitim Sen Üniversiteler Şubesinin önemli ve anlamlı çabalarını dışta tutarsak yasayı geri püskürtbilecek mekanizmalar yaratılamamış durumda. Aralık ayında meclisin gündemine gelmesi beklenen Yeni YÖK Yasa Taslağı’na karşı birleşik ve sonuç alıcı bir mücadelenin örgütlenmesi hayati önemdedir. Eğitim Sen’in gündeminde olan merkezi eylem, grev-boykot, seminer ve paneller öğrenci gençlik cephesinden meşru-militan bir eylem çizgisiyle birleştirilmeli ve bir an önce harekete geçilmelidir. 6 Kasım eylemlerinin yarattığı deneyimle yerellerden açığa çıkarılacak tepkilerle birlikte bu taslağın tüm öğrencilerin gündemine sokulabilmesi ve üniversitenin bütün bileşenleriyle birlikte mücadele edilmesi gerekmektedir.

Buradaki kritik halka ilkeli birliktelikler yaratabilmek ve gençliğin devrimci enerjisini boğacak tutumlardan uzak durmaktır. Birlikteliklerin hedefi, sermayeye hizmet eden ve üniversiteleri şirketlere, öğrencileri müşteriye, akademik ve idari personeli ücretli köleye dönüştüren yeni YÖK Yasa Taslağı, düzenin yapılandırmak istediği ve artık miadını doldurmuş, meşruluğunu yitirmiş olan YÖK ve YÖK’ü yaratan düzen olmak zorundadır. Genç komünistler bu süreçte dar grupçu anlayışları mahkûm ederek birleşik, kitlesel ve devrimci bir mücadele yaratmak için azami çaba göstereceklerdir.

Gençlik faşist baskılara boyun eğmeyecek!



Sermaye devleti, gençliği faşist baskılarla denetim altına almaya ve devrimci gençlik mücadelesini engellemeye çalışıyor. Bir dizi üniversitede soruşturmalara, cezalarla, gözaltı ve tutuklamalarla gençliği yıldırma/sindirmek istiyor. Ancak gençlik, tüm saldırılara rağmen özgürlük ve gelecek mücadelesini kararlılıkla sürdürüyor.

Çanakkale

Çanakkale’de füze kalkanına karşı yapılan eylemlere yönelik polis terörü geline yerde hukuk terörüne dönmüş durumda. Günler süren eylemler, polis saldırıları ve gözaltıların ardından devrimci öğrencilerden şikâyetçi olan 6 polisin iddiaları doğrultusunda açılan davanın son duruşmasında, aralarında bir Ekim Gençliği okurunun da bulunduğu 22 kişi, 1 yıl 3 ay hapis cezası aldı.

Ayrıca, Çanakkale’de savaş tezkeresine karşı yapılan eyleme yönelik polis terörünün ardından eyleme katılanlar hakkında soruşturma açılmış, hakkında soruşturma açılanların karakola giderek ifade vermeleri istenmişti. Karakola giderek ifade vermeyi kabul etmeyen Ekim Gençliği okurları ise sürekli polis tacizine maruz kalıyorlar. Daha önce afiş çalışması sırasında tacizlerini sürdüren polis, Ekim Gençliği okurlarının öğrenim gördüğü bölümün hocalarını arayarak, “öğrenim durumu sıkıntıya girmesin istiyorsa ifade vermeye gelsin. Herkes geldi, onlar diretiyorlar” dedi. Okul içerisine giren devrimciler, kampüs içerisindeki sivil polislerce takip edilmeye ve rahatsız edilmeye çalışıldı. “Siz gelmezseniz, biz bir gece geleceğiz” diyerek korku yaratılmaya istendi. Ekim Gençliği okurları kentte ne zaman bir polisle karşılaşılsa tehditle karşılaştılar.

Ankara

Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi’nde 9 Kasım günü gözaltına alınan 13 yurtsever öğrenci çıkarıldıkları mahkeme tarafından tutuklanarak cezaevine gönderildi. ‘PKK-KCK üyesi olmakla’ suçlanan yurtsever öğrenciler hakkında somut hiçbir delil bulunmamakta. Okulda faşistlerle yaşanan kavganın dahi yasadışı örgüt talimatı ile yapıldığı ve açlık grevlerine destek verildiği de iddianamede bulunmakta.



12 Kasım günü ise 2 DGH taraftarı evlerine yapılan operasyonla gözaltına alındı.

Devlet terörünü idarenin açtığı soruşturmalara takip etti. Dönem başında afiş asmaya izin vermeyeceğini belirten dekan, yapılan görüşmeler sonrası bu konuda geri adım atmıştı. Ancak hafta başından itibaren Ekim Gençliği okurlarının da içerisinde bulunduğu onlarca öğrenciye soruşturma açıldı. Bunun yanı sıra faşistlerle yaşanan olaylardan da soruşturma açıldı.

Denizli

2 Kasım günü, Kürt siyasi tutsakların sürdürdüğü açlık grevine dikkat çekmek için eylem yapan Pamukkale Üniversitesi öğrencilerine polis saldırmış ve 91 kişiyi gözaltına almıştı. Bunların içinden mahkemeye sevk edilen 30 kişi, çıkarıldıkları Denizli 1. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından serbest bırakılmıştı.

Ancak savcılık Denizli 6. Asliye Ceza Mahkemesi’ne itiraz başvurusu yaparak 30 kişinin tutuklanmasını istedi. Savcılığın itirazını değerlendiren mahkeme, 30 öğrenci hakkında tutuklama kararı verdi.

Mahkemenin kararının ardından 14 Kasım sabahı tekrar evleri basılan 30 öğrenci tutuklandı.

Öğrencilerin avukatı Ahmet Turan ise, sınavlar öncesinde gerçekleşen tutuklamanın hukuk skandalı olduğunu belirtti.

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Ankara üniversitelerinden açlık grevine destek



Kürt siyasi tutsakların 9 haftadır sürdürdüğü açlık grevi eylemine Ankara’daki üniversitelerden destek geldi.

13 Kasım günü Hacettepe’de bir eylem yapıldı. Edebiyat Fakültesi önünden başlayan yürüyüş sırasında kampüs içinde oturma eylemiyle yol trafiğe kapatıldı. Kampüs dolaşarak yemekhane önünde yürüyüş bitirildi ve basın açıklaması okunarak eyleme son verildi. Basın açıklamasında çözüm için taleplerin kabul edilmesi istendiği belirtilerek talepler sıralandı. Eyleme aralarında Ekim Gençliği’nin de olduğu birçok ilerici ve devrimci gençlik örgütü de destek verdi.

Bir süredir Ankara Üniversitesi Cebeci Kampüsü’nde açlık grevine destek olmak için çalışma yürüten Ekim Gençliği, DGH, DYG, SGD ve YDG **13 Kasım** günü açlık grevine destek çadırı kurdu. Çadır kurulmadan önce kampüs önünde yapılan basın açıklamasında, ‘84, ‘96 ve 2000 zindan direnişlerine değinilerek devletin katliamcı yüzü teşhir edildi. “Katliamların yeniden yaşanmaması için her bir girişimimiz açlık grevlerini daha çok duyurmak ve sessizlik zırhını delmek olacaktır” denildi. Ardından Özgür Gündem gazetesi yazarı ve insan hakları savunucusu Ayhan Bilgen bir konuşma gerçekleştirdi.

Basın açıklamasının ardından devrimci, demokrat, yurtsever öğrenciler destek çadırını kurdular.

Geçmişte yaşanmış zindan direniş ve katliamlarını işleyen fotoğraflar ve Kürtçe ve Türkçe sloganların yazılı olduğu dövizler çadırın etrafına asıldı. Ayrıca 62 gündür açlık grevinde olan SBF öğrencisi Gulan Kılıçoğlu’nun fotoğrafı da çadıra asıldı.

14 Kasım günü Beytepe’de, Ekim Gençliği’nin de bileşeni olduğu Açlık Grevleriyle Dayanışma İnişiyatifi tarafından yemekhanede “ses çıkarma” eylemi gerçekleştirildi. Ajitasyonlarla açlık grevinin geldiği boyutun anlatıldığı eylemde öğrencilerin alkışlarla ölümlere ses çıkarması istendi.

Akşam saatlerinde de açlık grevlerine dikkat çekmek için yol kapatma eylemi gerçekleştirildi. Eylem sırasında bir faşistin eylemcilerin üzerine araç sürmesiyle gerginlik yaşandı. Bir öğrenciyi metrelerce sürükleyen araca müdahale edildi. ÖGB’lerin bu olay sırasında izlemekle yetindiği gözlemlendi.

20 dakikalık oturma eyleminin ardından yemekhane önüne bir yürüyüş gerçekleştirildi. Ajitasyon ve sloganlarla gerçekleştirilen yürüyüş esnasında bir grup faşistin sözlü tacizi üzerine gerginlik tırmandı. Devrimci ve yurtsever öğrenciler ÖGB’lerin faşistleri koruma çabalarına rağmen gereken cevabı verdiler.

Ekim Gençliği / Ankara

50’li yıllar İstanbul’unda “Gurbet kuşları”

K. Aras

Orhan Kemal, *Bereketli Topraklar Üzerinde* (1954) romanında işçi sınıfının oluşum sürecine dair gözlemlerini incelikli bir şekilde anlatmış, işçileşmenin hareket noktasının kırdan kopuşta, bir anlamda toprakta bir çözülmenin yaşanması ve bunu takip eden göç süreçlerinin kritik eşik olarak alınması üzerinde durmuş, kahramanlarını Sivas’ın bir köyünden tanıdığı bildiği bir coğrafyaya, Çukurova’ya taşımıştır. Yazar, bu tutumuyla dönüşüm süreçlerini, kırılma anlarını ele alan yanı sıra hem ortadan kalkmaya başlayan, hem de yeni oluşan sınıfsal ilişkileri mercek altına alır.

Beraber göç etmiş üç arkadaşın Çukurova’da farklı yaşama pratiklerini okuruz roman boyunca. Hayatta kalabilen İflahsızın Yusuf köyüne döner, ama biliriz ki o artık ‘köylü Yusuf’ değildir, şehir görmüştür, duvar ustası olmuş, köye dönerken evine ocak bile almıştır. Bundan sonra Yusuf’un yarı köylü yarı işçi bir hayat sürdüğünü anlarız, yılın belli dönemlerinde Çukurova’ya çalışmaya gider.

Orhan Kemal’in bir başka romanı *Gurbet Kuşları* (1962) tam da anlatılagelen dönemin bir sonraki kuşağını ele alır, devamı niteliğinde, hatta *Bereketli Topraklar Üzerinde*’nin ikinci cildi gibi düşünülebilir. 1950’li yılları anlatan roman yine göç ile başlar, İflahsızın Yusuf’un oğlu Memed, İstanbul yoluna düşer ve kendini Haydarpaşa garında bulur. “*Anadolu içlerinden kopup gelen her tren, her kuşluk treni, her gelişinde gurbet kuşlarını toplayıp getiriyordu İstanbul’a. Yol, yıkım, yapım üzerine çok iş vardı İstanbul’da*” Memed, köyünden ilk defa çıkmıştır, çünkü İstanbul’da bolca iş vardır, ondan önce akrabası Gafur büyük şehre gitmiş, kendisine de mektup salmıştır, bolca iş olduğundan bahsetmiştir. Kafalarda hep İstanbul vardır, taşı toprağı altın olan...

Orhan Kemal’in birçok romanında karşımıza çıkan, *Bereketli Topraklar Üzerinde*’de gördüğümüz, kente gelindiğinde bir hemşerinin bulunması, hemşerilik bağları üzerinden kentte tutunma çabası burada da karşımıza çıkar. “*Trenden inmişlerdi. Karşıya geçecek, daha önce gelip iyi kötü birer köşebaşı, yosun tutmuş hemşerilerini Küçükpazar, Unkapı kahvelerinde bulacak, geldik! diyeceklerdi. Bizde geldik sonunda.*” Memed’e göre iş Gafur Ağasındadır, ne de olsa hısmı, köylüsüdür, kendisine iş bulmayıp da kime bulacaktır? Haydarpaşa garının platformuna yeni umutlarla inen “gurbet kuşu” Memed, köyde cebine sıkıştırılan adresi bulmak için belli bir şaşkınlıkla yönünü bulmaya çalışır.

Memed’in trenden Haydarpaşa garına inip vapurla İstanbul’un diğer yakasına geçişi, sokaklarda başından geçenler, hemşerisini bulma çabası, ‘İstanbul yerlilerinin’ gurbet kuşlarına bakışını yazar, bir İstanbullu’nun ağzından şöyle anlatır: “*İstanbul’u ırgat, maraba akıyor. Akın akın geliyorlar. İstanbul İstanbul’luktan çıktı. İstanbul’u pisletiyorlar, kirletiyorlar tekmi!... Hükümet efendim, suç hükümette. Yasak et, bitti. Hükümet gevşek olmasa, bunlar köyünden kımıldayabilir mi?*”

Sadece ‘İstanbul yerlileri’ köyünden çıkıp işçi olmaya gelmiş olanlara bu şekilde bakmaz, şehire daha erken göç etmiş, işçileşmiş olanlar kendilerinden



sonra gelenlere benzer yaklaşımı sergiler. Memed, köylüsü Gafur’u bulduğunda hor görülür, Gafur tarafından cahil olarak algılanır. Memed’in kendisine dayanak olarak gördüğü hemşerisi Gafur, hiçbir şekilde destek olmaz, tersine işleri yokuşa sürer. Diğer yandan kente iş bulma ümidiyle gelmiş olanlar üzerinden vurgun yapmaya çalışanlar da vardır. Hacı Emmi gibiler iş buldum diyerek işçilerin ücretinin bir kısmına el koyar, onlara çok kötü koşullarda barınacakları yerler ayarlayarak avanta alırlar.

Romanda sadece Memed’in hikayesini okumayız. Dönemin İstanbul’unda ki yeni yapılaşma, sebze halindeki kabızmallıktan müteahhitliğe doğru yol alan Hüseyin Korkmaz karakteri, Gafur gibi vurgun yolu arayan emekçiler, Hacı Emmi gibi vurguncular, Demokrat Parti’nin milletvekilleri, çeşitli bakanlarla burjuvaların ilişkileri, 6-7 Eylül provokasyonu, fabrikalardaki çalışma koşulları, sanatçı çevreleri, gecekondu mahallelerinin oluşumu, yıkımlar...

DP’nin tek başına iktidar olduğu, 2. Paylaşım Savaşı sonrası dönem Türkiye’nin liberal politikalarla dünya ekonomisine eklenildiği, Marshall Planı dahilinde alınan kredilerle tarımda makineleşmenin arttığı ve ülkenin bir şantiyeye dönüştüğü, NATO ve IMF gibi kuruluşlara üyeliklerle emperyalizmle ileriden bağlar kurulduğu bir sürece dönüşmüştür. DP dönemi bir yandan kapitalist ilişkileri ileriye taşımış, diğer yandan devlet baskısını katmerlemiştir.

Romanda yeni serpilen, DP üzerinden oluşan bir burjuva tipini görürüz. “*Atatürk devrini de biliyorlardı bu devri de. O devirde, her mahalle de yedi sekiz milyoner nerdeydi?*” Hüseyin Korkmaz, DP liberalizmine vurgu yaparak kendisi için şunları düşünür: “*Şimdiki gibi sermaye sahiplerine hak tanınsa, sermaye sahibi başıboş bırakılsaydı, daha o zamandan milyoner olmaması işten bile değildi.*” Yazar bu karakteri üzerinden parti ilişkileri yoluyla

sermaye birikimini artıran, Ankara’da ihaleler koparan, kentsel ranttan pay kapmaya çalışan, Hüseyin Ağa’dan Hüseyin Beyefendi’ye doğru yol alan, ama tam anlamıyla da burjuvalaşamayan, en sevdiği yemeğin yer sofrasında yine bulgur pilavı-turşu-ayran olduğu bir tiplleme yaratır. Büyük burjuvazinin yanı sıra oluşan bir nevi ‘milli burjuvazi’ ya da 1942 yılında gayrimüslimlere yönelik uygulanan Varlık Vergisi gibi uygulamaların uzantısı olarak 6-7 Eylül ekseninde tamamlanan sermayenin ‘millileştirilmesi’.

1950-60 arasını anlatan toplumcu gerçekçi bir roman kuşkusuz 6-7 Eylül’e bir biçimde değinir. Orhan Kemal de bunu fazlasıyla yapmıştır. İşçilerin şu konuşmaları dikkate değer: “*Meğer hükümetin emriyle millet gavur mallarını yağma ediyormuş.*” İnsanların yağmaya nasıl tahrik edildiği kitabın çeşitli sayfalarında anlatılır. “*Polisler bir yandan arka olur, millet çöşmüş, kudurmuş... Günlerden beri kim, kimler tarafından kulaklarına sokulup duran bu yağma, bu yakıp yıkmaya çağrı sürüp gitmişti, gürültü, uğultu emir almışçasına bir anda bütün İstanbul’a yayılmıştı. İstanbul çılgık çılgık, İstanbul alev alev... Herkesin gözü Beyoğlu’ndaydı... Çağrı sürüp gitmişti... Radyolar dolusu tahrik*”

Toplumsal yoksul kesimleri, işçileri, işsizleri böylesi bir yağmaya alet edilir.. Ermeni ve Rumların elindeki varlıkların/sermayenin ‘millileşmesi’ bir anlamda kıyım yoluyla gerçekleştirilmiş olur. Bu durumun ezilen kesimler açısından trajik yanını Zeytinburnu’nda bir işçi mahallesinde bir kadının “*Oğlunun 6-7 Eylül gecesinden kalma sarı sol tek ayakkabı bulunan bacağını bileğinden tutup leğene iyice çekip*” yıkaması üzerinden görürüz. Halklar birbirine düşman edilmiş, insanlar yerinden yurdundan edilmiş, yoksullar ne pahasına alet olduklarını bilmedikleri bu yağmadan bir ayakkabının tek eşine

razı olmuşlar, bütün bunlar olurken ‘ulus-devlet’ oluşturma süreci hayata geçirilmiştir.

Romanın ilk bölümleri İstanbul’un merkezi bölgelerinde geçerken ilerleyen sayfalarda gecekond mahalleleri, fabrikalar, işçilerin yaşam alanlarına tanıklık ederiz. Romanda özellikle kadın işçilerin çalışma koşulları ile ilgili önemli gözlemler vardır: “*Çalıştığı emaye fabrikasının asit dairesinde ölesiye çalışan kadınlar yüzünden usta, fabrika sahibiyle kötüleşmiş, işi bırakmıştı. Adamın işi bırakmadan söylediği sözler şimdi beynine balyoz gibi iniyor, düşündürüyordu. Asit dumanı içinde kısırlaşan işçi kadınlar da insan. Onlar da bu dünyaya en az sizin kadar yaşamak için geldiler. Onların ölümü pahasına viski içerken kalpleriniz sızlamıyor mu?*”

Orhan Kemal romanının en önemli yanlarından birisi bu satırlarda açığa çıkar: Anlatılan dönemin çalışma ilişkileri ve koşullarının emekçiler gözünden tanığı olmak.

Memed, İstanbul’da Anşa ile evlenmiş, ardından da köyden babasını ve kardeşlerini getirmiştir. Hüseyin Korkmaz’ın yanında çalışan, onun köşkünün alt katında yaşayan Memed, patronunun zorla DP’ye üye yaptırma girişimlerine olumsuz yanıt verir ve yaşadığı çeşitli sorunlar yüzünden işten ayrılır, fabrikaya girer, Anşa da fabrikada çalışmaya başlar. Memed’in patronu tarafından DP’ye zorla üye yaptırılmaya direnmesinin gerisinde çok güvendiği, sendikalı olduğunu kitabın bir sayfasında öğrendiğimiz bir işçinin ‘üye olma’ yönündeki telkinleri var.

Memed ve Anşa’nın başlarını sokacakları bir evlere ihtiyaçları vardır. Önlerinde bir örnek olarak Anşa’nın ablası vardır; bir arsa kapatmışlar ve evlerini yapmışlardır, kira derterli yoktur. Onların yolunu tutarlar. “*Çevrelerinde, yıkılan İstanbul’un evsizlik cehenneminden kaçıp gelmiş insanlar. Daha önce gelmiş, barınaklarının temelini kazan, kazılmış temellere duvarları çıkmaya çalışan ya da sadece briket gibi tuğla gibi, kum, kireç, çimento gibi yarınki barınaklarının araçlarını bekleyen insanlar; yağmurla, karla, ayazla, çamurla savaşmaya ahdetmiş insanlar!*”

İstanbul’a kitlesel bir göç olmuş, köylerinden gelen insanlar bir biçimde iş bulmuş, ama şehirde ciddi bir konut sorunu vardır. Fabrika çevrelerinde emekçilerin kendi çabalarıyla yapmaya çalıştığı konutlar, bir anlamda “işçi mahallesi” oluşumunu ortaya çıkartmıştır.

Konut sorunu, kitabın bu sayfalarında Zeytinburnu üzerinden anlatılır. Gecekondu kurmak o kadar da kolay değildir, rüşvet vermeden, parti ilişkileri olmadan olmaz! “*Dünyanın hiçbir yerinde hiçbir keser, dünyanın hiçbir yerindeki hiçbir keresteye böylesine çekingen inemez. Zeytinburnu sırtlarındaki Yeşiltepe’de gecekonduları kurmaya çalışan keserler bile korkak, ürkek, çekingen!*” Mahalleli sürekli yıkım korkusu yaşar, gözler yollardadır, karanlıktaki ışıklara bakarlar, yoksa buraya mı geliyor araçlar? İşçiler sabahdan akşama kadar fabrikada çalışıyor, gece yarılarında ise kendi konutlarını inşa ediyordur. Sürekli bir çalışma hali, hayata tutunma çabası, gelecek ile ilgili hayaller kurma söz konusudur.

Yıkımdan duyulan korkunun egemenlerce sürekli taze tutulduğunu satır aralarında görürüz. Emekçilerin üzerinde bir baskı oluşturma ve sorunlara karşı rıza göstermesinin bir aracına dönüşen uygulamalar hayata geçirilir. “*Yıkıyorlardı. İnsan emeğine, diştten turnaktan artırılmış, göz nuruyla yoğrulmuş, insan emeğine acımadan yıkıyorlardı. Ortalık çığlık çığlığaydı, ortalık duman duman.*”

Tuğlalar, briketler devrilir, ortalık alt üst olur, Memed’in elleriyle ördüğü yapı yıkılır. Bütün bu toz duman, kargaşa ortamında Memed’in yıkılmış, boynunu bükmüş umutsuz halini gören Anşa bu duruma sinirlenir: “*Kalk lan kalk. Gene yaparık, yenisini yaparık!*”

Ford işçilerinin mücadelesi sürüyor Genk’de 20.000 işçi yürüdü



Belçika’nın Limburg bölgesindeki önemli sanayi merkezi Genk’te binlerce işçinin çalıştığı Ford fabrikasının kapatılması ile ilgili karar işçilerin büyük öfke ve tepkisine neden olmuştu. Ford işçileri, fabrikalarının kapatılmasına karşı günlerce protesto gösterileri yaparak, otobanları bloke etmişti. 7 Kasım günü de otobüslerle Köln-Ford işletmelerine gelerek, Ford’un Avrupa merkezini protesto etmişlerdi.

İşçilerin Köln-Ford işletmesi önündeki barışçıl eylemine dahi tahammül edilmemişti. Genk İşçilerinin, Köln-Ford işçi kardeşleriyle buluşmasının engellenmesi için, Genk’den gelen işçilerden sayıca çok fazla, tam tehcizatlı motorize polis güçlerini işçilere saldırtan Alman emperyalist devleti tam bir terör estirdi. Kapitalistlerin korkusu (özellikle gelecek bakımından) öylesine büyüktü ki, ne pahasına olursa olsun işçilerin buluşması engellenmeye çalışıldı. Ford işletmesi üzerinde polis helikopterleri gözdağı için devriye uçuşları yaptı. Vardiya değişiminde normal günlerde giriş-çıkış için kullanılan kapılar tutuldu, Genk’li işçilerin toplandığı yere ters düşen kapılardan giriş-çıkışlar yaptırıldı.

İşçiler polisin terörüne boyun eğmediler. Ön örgütlenmenin sağladığı olanaklarla, seslerini içerdeki, makina başındaki işçi kardeşlerine duyurdular. İçerden bir grup iş yeri temsilcisi direnişçi arkadaşlarını selamlamaya geldi. 11 Kasım 2012 günü Genk’de yapılacak olam eyleme güçlü olarak katılacaklarını bildirdiler.

11 Kasım Pazar günü ‘gelecek için yürüyüş’ şiarı ile Genk’de, Belçika sendikaları Ford işletmesinin kapatılmasına karşı yürüyüş düzenlediler. Yürüyüşe 20 bin insan katıldı. Yürüyüşe Ford işçileri aileleri ile birlikte katıldılar. Sendikaların genç üyeleri ve aynı zamanda sol ve ilerici gençlik de eyleme geniş katılım sağladı. Yürüyüş kortejinin geçtiği güzergah boyunca evlerin pencerelerine ve balkonlarına çıkan kent sakinleri de yürüyüşçülere sempati ve desteklerini gösterdiler. Evlerin pencerelerinde ‘Ford bizimdir’ yazılı pankartlar asılıydı.

Köln-Ford işletmelerinden otobüslerle gelen 600 civarında işçi de yürüyüşe katıldı. Köln’den gelen işçiler, yürüyüş için özel olarak hazırlattıkları, üzerinde “Gelecek için yürüyüş-her işyeri için mücadele” yazılı T-Shirts’lerle, yürüyüşe katıldılar. Audi’nın Brüksel işletmelerinden büyük bir delegasyon da yürüyüşe katıldı. Birçok ülkeden delegasyonlar da eylemde yer aldı. Asprogirgos kentinde bulunan Yunanistan Çelik Fabrikası (Helleniki Halivourgia) işçileri de bir delegasyonla eylemde yerlerini aldılar.

Uzun süren yürüyüş 1980’den beri boş olan bir kömür ocağında yapılan mitingle bitirildi. Burada yapılan konuşmalarda, yapılan saldırının genel olarak işçi sınıfına dönük bir saldırı olduğu ve ortak mücadelenin önemi belirtildi. Mücadeleci konuşmaların yanı sıra, sendika bürokrasisi ve burjuva politikacıları tarafından boş ve oyalamayı amaçlayan konuşmalar da yapıldı. Konuşma yapan çocuklar ise neden bu eyleme anne ve babalarıyla katıldıklarını söylediler.

Mitingde 14 Kasım Avrupa eylem günü için çağrılar yapıldı. Bazı işçilerin 14 Kasım günü Ford işletmelerinde grev yapma önerileri işçiler tarafından sempati ve heyecanla karşılandı. Köln’den gelen işçiler bu öneriyi Köln işletmelerine taşıyarak tartışılmasını sağlayacaklarını söylediler. Ayrıca 7 Kasım günü, Köln’de gözaltına alınan işçiler, ‘polisin avukatlarıyla görüşme yapma hakalarını gaspettiğini, ekmek ve su verilmeyerek aç ve susuz bırakıldıklarını’ açıklamalarına karşın, sendika bürokratları bu gerçekleri dillendirmekten kaçındılar, üstünü örttüler.

Ateşin düştüğü yerde, Genk’de başlayan otomobil işçilerinin direniş ve eylemleri geçen hafta Köln’e taşındı. Devlet terörüne karşın işçi arkadaşlarıyla buluşmaları engellenemedi. Tekrar Genk’e dönen işçilerin direnişi şehir halkında desteğini alarak, başta Köln işletmelerinden gelen işçi kardeşleri olmak üzere değişik ülkelerden gelen delegasyonların katılmalarıyla da kavgalarını uluslararası boyuta taşıdılar.

Alman Otomotiv Sanayicileri Birliği Başkanı Matthias Wissmann geçen hafta yaptığı açıklamada “Avrupa’daki borç krizi, yeni otomobil satışlarını da olumsuz etkiledi. Yılın ilk 5 ayında Batı Avrupa ülkelerinde yaklaşık 5 milyon 300 bin yeni araç trafiğe çıktı. Bu da geçen yılın aynı dönemine göre yüzde 8 oranında bir düşüş anlamına geliyor.” diyordu. PSA-Peugeot Citroen Yönetim Kurulu Başkanı Philippe Varin de, “krizin Avrupa pazarında ağır etkilerinin olacağını söylüyordu.

Genk işçileri önceden yaptıkları, yetersizde olsa örgütlenme ve hazırlıklarıyla işçi sınıfının tutması gereken yolu gösterdiler. Alman emperyalist devleti de, estirdiği devlet terörü ve gözaltına aldığı işçilere karşı takındığı keyfi ve kendi yasalarına göre de yasadışı olan davranışıyla burjuva devletlerin faşist özelliğini sergilediler.

Genk direniş süreci, iki sınıfın, proletarya ve burjuvazinin kapitalizmin krizine karşı tutulacak iki farklı yolun, işçi sınıfının çözüm yoluyla burjuvazinin çözüm yollarının mikro düzeyde denendiği bir alan olmuştur.

Taksim yalanı

2011 yılından itibaren tartışma konusu olan Taksim Meydanı Yayalaştırma Projesi için ilk kazma 30 Ekim tarihinde vuruldu. Peki nedir bu yayalaştırma projesi? Projenin mimarlarından Topbaş’tan dinleyelim. “Taksim bir geçiş noktası, insanların bir yaşam noktası değil. Bu bakıma oradaki yeni düzenleme kapsamında otobüs duraklarını kaldıracağız. Taksim Meydanı’nda Tarlabası’ndan Osmanbey’e dönen, trafiğin en yoğun olduğu caddenin trafiğini yer altına almamız gerektiğini gördük. Böylece oteller bölgesi olan Talimhane ile Taksim Meydanı’nı yaya trafiği açısından bütünleştirmiş olacağız. ...Trafığın yoğun olduğu bu bölgedeki çalışmayı 1 yıla varmadan ve insanları rahatsız etmeden bu çalışmayı bitirmek zorundayız. Gezi Parkı’nda yapılacak Taksim Kışlası bir kültür ve sanat merkezi olacak. Altında çepeçevre kafelerin olduğu, yaşanan bir meydan olacak. Yeni meydan ile Gezi Parkı da proje kapsamında yeniden ağaçlandırılacak. Kuru meydan istemiyoruz. ...Taksim projesi tamamlandığında teşekkür edilecek” ifadelerini kullandı. Lütfen bu satırları bir kenara not edin ve seneye bugün tekrar okuyun. Büyük “Taksim Yalanını” göreceksiniz.

“Büyük bir yalan söylenirse ve yeterli sıklıkta tekrar edilirse, insanlar sonunda buna inanır” demiş Goebbels. Yalanlar üzerine kurulmuş sistemlerinde yalanla beslenip, yalanla besliyorlar. Ağzımıza bir kaşık bal çalıp kovanımızı elimizden alıyorlar. “Dünya ekonomileri hızlı bir çöküş yaşarken Türk ekonomisi büyüdü”. “Kürt sorunu yoktur”, “Tutuklu gazetecilerin hiç biri gazetecilikleri yüzünden içerde değil” vs... ve kente dair yalanlar... Kentsel dönüşüm alanları, Ayazma, Gülsuyu, Tarlabası, Sulukule, Trump Tower, Tütün deposu, Gökkafe, afet yasası, 2B alanları, 3. Köprü vs...

Şimdi sıra Taksim’e geldi. Bütün yalanlar Taksim için... Trafiki rahatlatacaklar, Taksim’i yayalaştıracaklar, Gezi Parkı’nı işlevselleştirip, Topçu Kışlası’nı ihya edecekler ve daha neler neler. Bugüne kadar trafiği rahatlatacağız diye yola çıktıkları hangi işin sonunda trafik rahatladı? Aksine her defasında kendimizi daha bir keşmekeşin içinde bulduk. Trafiki rahatlatmak amacıyla yaptıkları Fatih Sultan Mehmet köprüsü sonrası trafik azalmadı, aksine arttı. Yine trafik sıkışıklığı bahane edilerek 3. Köprü tartışmasını açtılar. Emin olun ki 3. Köprüyü yaptıklarında o da trafiği rahatlatmayacak ve 4.sünü isteyecekler. Battı-çıktı kavşakları kullandılar ama eğer onlar işe yarasaydı dünyanın en erişilebilir ve ulaşımı rahat kenti Ankara olurdu. Demek ki o da değil. Mesele araçları değil insanları bir yerden bir yere taşımak. Sözü öz, toplu taşıma... Yani bütün o şatafatlı animasyonlar dalış tüpleri falan hikaye. Trafik yine rahatlamayacak, trafik yükü azalmayacak.

Gelelim yaya trafiğine. Projenin adı da o zaten. “Taksim Meydanı Yayalaştırma Projesi” Peki gerçekte olan ne? Aslında bu bir yayalaştırma projesi değil aksine yayasızlaştırma projesi ve amaçlananlardan biri de meydana ulaşımı zorlaştırmak. Peki Taksim Meydanı’nı bu kadar değerli kılan ne? Konumu, erişilebilirliği, rantı bir tarafa koyarsak Taksim’i asıl önemli kılan tarihi mirasıdır. Taksim Meydanı’nı değerli kılan 1 Mayıs 1977’de orada toplanan 500.000 kişidir. Geçtiğimiz senelerde bu mirası yaşatabilmek adına “inadına



Taksim” diye barikatlara yüklenenlerdir. Taksimi değerli kılan toplumsal yaşamda baskı gören eşcinsellerdir, işinden atılan işçi, soruşturma yiyen öğrencidir. Taksimi değerli kılan hayvanseverlerdir, doğaseverlerdir. Taksimi değerli kılan Hrant Dink’tir, Festus Okey’dir, Engin Çeber’dir. Taksimi değerli kılan cumartesi anneleridir. Çünkü Taksim “ben varım” demektir, direniş demektir. Ne demişti Goebbels amca sözünün devamında “Gerçek, yalanın en büyük düşmanıdır ve bu nedenle gerçek, devletin en büyük düşmanıdır.”. Taksim “gerçek” demektir, Taksimi değerli kılan gerçekliğidir.

Projede Gezi Parkı için iyi şeyler düşündüklerini söylemişler. Bizzat Kadir Topbaş Gezi Parkında bir buz pisti yapılacağını etrafında kafelerin bulunacağını belirtmiş. Aman ne iyi! Gezi Parkı Taksim civarında hayatta kalmayı başarabilen nadir yeşil alanlardan biri ve hazırlanan deprem master planlarında olası bir deprem alanında o bölgedekilerin toplanma alanı. Yeni projeyle beraber toplanma alanı hikaye oluyor ve Topbaş diyor ki, depremde hayatı kayacaklara buz pistinde sudan ucuz kayak dersi. Çok hoş, böyle devam edin. Bir de Topçu Kışlasına AVM meselesi var. Yine kamusal alan sermayeye peşkeş çekiliyor, yine mekanın kullanımı kentlinin değil, küresel sermayenin talepleriyle şekilleniyor. Yine oldu-bitti, yine rant... bir de yerinde yeller esen bir Topçu Kışlası’nı nasıl ihya edeceksiniz? Kışladan geriye bir tuğla bile kalmamışken onu yeniden nasıl canlandıracaksınız?

Fısıltı halinde yayılan Taksim’e Camii meselesi her yerde konuşuluyor. Geçtiğimiz günlerde ulusal kanalların birinde bir muhabir vatandaşlarla röportaj yapıyor. Konuştuklarının çoğu şikâyetçi. Camiye sığmıyoruz, cemaat dışarıda kalıyor diye. Bu haberle birlikte anlıyoruz ki Taksim’e camii şart olmuş! Ne tesadüf ki cami tartışmaları da başlıyor eş zamanlı. Önce Beyoğlu’ndaki esnafın masa ve sandalyelerine

göz dikiliyor, sonra cami meselesi. Aslında bütün bunları şairin biri özetliyor. Ne demişti o? “Beyoğlu tepinirken, ağlar Karacaahmet”. Bir de onların gözünden görün Beyoğlu’nu. Canım Beyoğlu tepinme mekanı onlara göre, öyle görüyorlar. İşte bu yüzden kalkıyor masalar, sandalyeler, sıkışıklık hikaye... İlle de sıkışıklık çözmek istiyorsanız metrobüslerdeki sıkışıklığı çözün, minnettar kalırız...

Bütün bunların yanında şantiyeye dönen Taksim’deki esnafın hali, bir labirente dönen meydanda çıkışı arayan vatandaşın çilesi var. Bir sene içerisinde tamamlayacaklarını öngördükleri proje daha şimdiden tarihi eser araştırılması için koruma kurulu tarafından durduruldu, alanda elle kazı yapılacak. Hatırlatmakta yarar var şu ana kadar bitirilmesi gereken Marmaray’ın Üsküdar şantiyesi’nde çalışmalar hala sürüyor. Ama bütün bunlar buzdağının görünen yüzü...

Taksim Platformu’na kulak verelim şimdi de; “Bir helikopter dolaşıyor Taksim Meydanı’nın üstünde. Film çekiliyor. Gezi Parkı’nın ağaçları dijital teknoloji kullanılarak siliniyor, sefil ve kuru bir meydan görüntüsü verildikten sonra huzur dolu bir müzik eşliğinde canlandırma tekniğinin incelikleri kullanılarak Taksim Meydanı’ndan ‘Taksim Yalanı’ yaratılıyor. Gözümüz boyanıyor. Şehrin mesulü olması gereken belediye başkanı Taksim’in artık yaşanmayan bir yer olduğunu iddia ediyor. Kulaklarımıza yalan dolduruluyor. Yalanı görmek için hâlâ meydana bakmak, meydana dinlemek yeterli. Meydanda henüz yaşam var, yeşil var.”

Bütün bunlar için söylenecek son söz “Gördüğüne İnanma!”. Yalanla kurdukları saltanat, gerçeğe son bulacak. Onların mumu yatsıya kadar yanacak. Hava çoktan karardı...

***Toplumcu Mühendis, Mimar
ve Şehir Plancıları***

Mücadele Postası

“Adalet için yarın çok geç!”



Cumartesi Anneleri 338. haftada kayıplarının akıbetini sorarken açlık grevi eyleminin taleplerine dikkat çekti. Taksim Galatasaray Lisesi önündeki eylemde Dargeçit kayıpları hatırlatıldı.

Kayıp yakınlarından ilk konuşmayı Abdurrahman Coşkun'un annesi Hediye Coşkun yaptı. Hediye Ana, 11 ay önce kazılarda bulunan kemiklere değinerek belki de kendi kayıplarına ait olan bu kemiklerin kimlik tespiti için aylardır yetkililerden yanıt alamadıklarını söyledi. Açlık grevlerine de dikkat çeken Hediye Ana “İçimiz yandığı için buradayız” dedi.

Dargeçit kayıplarından Davut Altınkaynak'ın babası Abdulaziz Altınkayan ise yaptığı konuşmada kar demeden, yağmur, çamur demeden talepleri için burda olduklarını belirtti. Askeri güçlerin ve korucuların kaybetme saldırısından sorumlu olduğunu ifade ederek “12 yaşındaki bir çocuğunu suçu neydi ki kaybedildi” dedi. Oğlunun kaybedilmesinin tek nedeninin Kürt olmasından kaynaklandığını ifade ederek sözlerini bitirdi.

Baba Altınkaynak'ın konuşmasının ardından Seyhan Doğan'ın yakınları konuştu. Seyhan'ın akıbetinin sorulmasına baba Ramazan Doğan'ın ömrünün yetmediği fakat kardeşleri ve yeğenlerinin Seyhan'ın takipçisi olmaya devam ettikleri belirtildi. Söz, kardeşiyle birlikte gözaltına alınıp yapılan işkencelere tanık olan Hazne Doğan'a verildi.

Doğan sözlerine “İdamı savunan bir hükümet adalet getiremez” diyerek başladı. Adaleti bedenlerini açlığa yitiren tutsakların getireceğini söyleyen Doğan, “düşüncemizi ve irademizi teslim alamayacaklarını hala anlamadılar” diyerek onyıllardır sürdürülen mücadeleye dikkat çekti.

Kardeş Doğan'ın ardından Seyhan

kaybedildiğinde daha doğmamış olan yeğeni Evin Doğan bir konuşma yaptı. “Bir umut var içimizde” diyen yeğen Doğan amcasını aramaya devam edeceklerini, bulunan kemiklerin amcasına ait olma ihtimalinin bile umut verdiğinden bahsetti. Doğan, “daha bulacağımız çok kemik var” sözleriyle sadece amcası için değil tüm kayıp yakınları için burada olduklarını vurguladı.

Kayıp yakınlarının ardından basın açıklamasını okumak üzere söz Gülizar Tuncer'e verildi. Tuncer açıklamaya Dargeçit'te yaşananları ve hukuki süreci aktararak başladı. Ailelere kayıpları hakkında bilgi veren Uzman Çavuş Bilal Batırır'ın infaz edildiği aktarıldı. Ailelerin ve İHD'nin ısrarlı başvuruları sonucunda 17 yıl sonra soruşturma açıldığı belirtilerek dönemin askeri sorumlularının bugün terfi ettikleri ya da başka devlet görevlerinde oldukları aktarıldı. “Fezlekede suçlanan isimlerden Mehmet Tire bugün Bodrum Gümüşlük'ün DP'li Belediye Başkanı'dır. Hürşit İlmen ise Sivas Çepni beldesinin CHP'li Belediye Başkanı'dır. Bu durum ne CHP'de ne de DP'de rahatsızlık yaratmamış olmalı ki 9 aydır susmayı tercih ettiler. Dönemin başbakanı Tansu Çiller ise kayıplar için ifade vermek yerinme mağdur sıfatıyla ifade veriyor” dendi.

“Adalet için yarın çok geç!” denen açıklamada açlık grevlerinin 60. gününe gelindiği hatırlatılıp “Uyguladığınız politikalar nedeniyle kendilerini canlarından vazgeçecek kadar kuşatılmış hissedilen insanların temel haklarını talep etmek için ölüm yolunda gönüllü ilerlemek zorunda kalmalarını hangi vicdana uygun buluyorsunuz?” sorusu soruldu.

Açıklamanın ardından eylem sonlandırıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bursa'da bülten dağıtımı



Bursa İşçi Bülteni'nin Kasım sayısını işçilere ulaştırmaya devam ediyoruz. İki gündür gerçekleşen dağıtımlarda yüzlerce işçiye bülten ulaştırıldı. Bültenin son sayısı Yeşilevler ve Mesken servis güzergahlarına dağıtıldı.

Bülten'in yanı sıra Bursa işçi ve emekçilerin yoğun ilgisini çeken Renault'daki yaşananlar üzerine Metal İşçileri Birliği'nin "MESS-Türk metal yenilecek, metal işçileri kazanacak" başlığını taşıyan bildirinin de dağıtımı gerçekleştirildi. İşçilerin bu bildiriye karşı bir ilgisi olduğu dağıtımlar sırasında gözlemlendi.

Kızıl Bayrak / Bursa

TKP/ML tutsaklarına müebbet

2006 yılında Niğde'de yapılan operasyonlarla gözaltına alınan ve tutuklanan TKP/ML tutsaklarının davası sonuçlandı.

Ankara 11. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davada TKP/ML tutsakları Zeliha Bulut, Tayyar Eroğlu, Remziye Vatansever, Halil Şahin, Deniz Tepeli, Yaşar İnce, Sedat Ot ve Cengiz Kahraman "Türkiye Cumhuriyeti Anayasa'nın öngördüğü düzeni ortadan kaldırmaya veya bu düzen yerine başka düzen getirmeye veya bu düzenin fiilen uygulanmasına önlemeye teşebbüs" gerekçesi ile ağırlaştırılmış müebbet hapis cezası aldı.

Naki Demir ise “silahlı terör örgütü üyesi olmak” gerekçesi ile 12 yıl hapse mahkum edilirken, "terör örgütü faaliyete çerçevesinde patlayıcı madde ve ruhsatsız silah bulundurmak ile sahte kimlik kullanmak" gerekçeleri ile de 22 yıl 7 ay hapis cezası aldı.

Sincan F Tipi Cezaevi'nde tutulan tutsaklara verilen cezada “pişman olmadıkları” gerekçesiyle indirim yapılmadı.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel / BURSA Tel: 0 (224) 220 84 92

İzmir Cad. Halilbey İşhanı D-9/13 Kızılay / ANKARA



**TKİP militanı Alaattin Karadağ'ı
katledilişinin 3. yılında
saygıyla anıyoruz....**



**Devrimciler ölmez,
devrim davası
yenilmezdir!**